மு.சென்னப்பன்
உதவிப்பேராசிரியர்

பண்பாட்டு மானிடவியல்

அலகு– 1 மானிடவியல்

மானிடவியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

‘மானிடவியல் - அறிமுகம்

மானிடவியல் என்பது மனிதனைப் பற்றிய அறியக்கூடிய அறிவியல் துறையாகும். உலகளாவிய நிலையில் இதனுடைய தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் பற்றி இப்பகுதியில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குறிக்கோள்கள்

மானிடவியலின் வளர்ச்சியில் பல காரணிகள் இருப்பதை அறிந்துகொள்வீர்கள். மானிடவியலின் வளர்ச்சிக் காலகட்டங்களில் முக்கியமானவற்றை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

மானிடவியல் - ஒரு அறிவியல்

ஏறக்குறைய 115 ஆண்டுகள்தாம் ஆகின்றன. அதாவது சர் எட்வர்ட் பர்னட் டைலர் கி.பி.1884-ஆம் ஆண்டு ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் மானிடவியல் துறைக்குப் பொறுப்பேற்ற ஆண்டுதான்இத்துறை முறைப்படியான தோற்றத்தைப் பெற்றது. இப்பல்கலைக் கழகத்தில் டைலர் பெற்ற நியமனமே கல்விசார் நிலையில் மானிடவியலார் பெற்ற முதல் பதவியாகும். இதன் பின்னரே உலகெங்கும் மானிடவியல் துறை வேரூன்றத் தொடங்கியது. இருப்பினும் மானிடவியல் துறையானது பல்வேறு துறை அறிஞர்களின் அறிவு வேட்கையினாலும் உழைப்பினாலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோற்றம் பெற்றுவிட்டது. அவ்வாறு கூறுவதே அவ்வறிஞர்களின் உழைப்புக்கு நாம் செலுத்தும் மிகப்பெரும் நன்றியாகும்.

தொடக்கக்காலத் தத்துவவியலார் மனிதனையும், அவனது சமுதாய அமைப்புகளையும், பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் கண்ணுற்று அவற்றை உய்த்துணரும் போக்கில் பலவாறு சிந்தனை செய்தனர். அச்சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடே இன்றைய சமுதாய அறிவியல்களின் வளர்ச்சியாகும்.

மானிடவியலின் இன்றைய நிலையை அறிய அது எந்தெந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு வளர்ந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பல்வேறு கால மக்களின் மரபுகள், வாழ்க்கை முறைகள், நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றைத் தொடக்கத்திலிருந்து எந்தெந்தமுறைகளில் ஆராய்ந்தனர் என்பதை அறிய வேண்டும் இதற்கடுத்து மனிதனைப் பண்பாட்டு நிலையிலும், உயிரியல் நிலையிலும் ஆராயும் இக்கால மானிடவியல் முறை எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது என்பதையும் அறிய வேண்டும். இவற்றைத் தொகுத்துக் காண்பது மானிடவியலின் தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் காண்பதற்கு உதவும். இவையனைத்தும் முழுமையாக இல்லாவிடினுங்கூட பெருமளவு புரிந்துகொள்ள இந்நூல் உதவும்.இக்கால மானிடவியல் கடலென விரிந்த துறையாதலால் அதை உடல்சார் மானிடவியல் (Physical anthropology), பண்பாட்டு மானிடவியல் (Cultural anthropology) என்னும் இருபெரும் பிரிவுகளில் நின்று அறிவதே சாலப் பொருந்தும். இவ்விரு பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்றான பண்பாட்டு மானிடவியலைப் பற்றியதே இந்நூல். இருப்பினும், உடல்சார் மானிடவியலைப் பற்றியும் அதன் உட்பிரிவுகளைப் பற்றியும் சுருக்கமாக இந்நூல் விவரிக்கும்.

பண்பாட்டு மானிடவியல் பிரிவில் எளிதில் கையாள முடியாத அளவிற்கு மிகப்பெருமளவில் செய்திகளை மானிடவியலார் சேகரித்துள்ளனர். இச்செய்திகளை முறைப்படுத்திப் பொருளுள்ளவையாகவும், பயனுள்ளவையாகவும் அளிக்க இந்நூல் உதவும். மானிடவியலின் நீண்ட வரலாற்றினையும், அதனின்று இக்கால மானிடவியல் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதையும் அறிய விழைவோருக்கு இந்நூல் அரிய கருத்துகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தரும். நம் மூதாதையர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், சிந்தனைப் போக்குகளையும் இந்நூல் விவரிக்கின்றது. மானிடவியலறிஞர்களையும் அவர்களின் கொள்கைகளையும் பற்றிய முதன்மையான செய்திகளைத் தருவதோடு அவர்களின் மூல நூல் கருத்துக்களைத் தாங்கிஇருக்கின்றது. மானிடவியலறிவு மூலம் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் இந்திய மக்களின் பண்பாட்டையும் அறிந்து கொள்வதற்கு இந்நூல் துணைசெய்யும்.

1.4. மானிடவியலின் தோற்றம்

மானிடவியலின் வளர்ச்சியில் பல காரணிகள் பங்கு பெற்றுள்ளன.இருப்பினும், மேற்கத்தியத் தத்துவமும், மேற்கத்திய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளுமே அடித்தளமாய் அமைந்துள்ளன. மனிதனின் தோற்றம், தன்மை, அவர்களுக்குள் உள்ள வேறுபாடுகள் முதலானவை குறித்துப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுப்பப்பட்ட வினாக்களே இன்றைய மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளன. மனிதனைப் பற்றிய அக்காலத்தவர்களின் ஊகங்களும் ஆர்வமும் நீண்ட வரலாறு கொண்டவை. பல்வேறுபட்ட மக்களின் வழக்கங்களை அறிவதில் பழம்பொருள் ஆய்வாளர்கள் (antiquarians) மிகுந்த ஆர்வங்காட்டினர்.அவர்களுள் ஹெரோடாட்டஸ், ஸ்ட்ராபோ ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். பரந்து விரிந்த பண்டைய பிரான்ஸ் நாட்டில் (Gaul) பலவகையான மக்கள் வாழும் முறையை அறியும் பொருட்டு, சீசர் என்பார் அந் நிலப்பரப்பினை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆராய்ந்தார். இன்று பண்பாட்டு வகைகளையும், பண்பாட்டுப் பரவலையும் ஆராய்வதில் முதன்மையாக விளங்கும் பண்பாட்டுப் பரப்புக் (culture area) கோட்பாட்டை அன்றே சீசர் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிக்கத்தகும்.இதுபோன்ற பலசெய்திகளைத் தொகுத்துக் காணும்போது மட்டுமே தொன்மைக் காலத்தின் மனிதர்களைப் பற்றி

செய்திகளை அறிவதில் அன்று எத்தகைய சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் நிலவின எனபதை அறிய முடியும். இதற்கு மானிடவியலின் வரலாற்றினைப் பல நிலைகளாகப் பகுத்து அறிய வேண்டியது அவசியமாகிறது. மானிடவியல் தோன்றியது முதல் இன்றைய நிலை வரை அது நான்கு காலகட்டங்களாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பார் பென்னிமேன்T.K.Penniman, A.Hundred years of Anthropology (London : GeneralDuckworth, 1965) அவை :

1. புத்தாய்வுக் காலத்திற்கு முந்தைய காலம் (period before age of exploration)
2. புத்தாய்வுக் காலம் (age of exploration)
3. அறிவொளிக் காலம் (the enlightenment period)

புத்தாய்வுக் காலத்திற்கு முந்தைய காலம்

இக்காலகட்டத்தை அறிய முற்படும்போது கிறித்து பிறப்பதற்கு முன்னர் வாழ்ந்த சிந்தனையாளர்கள் தொடங்கி புத்தாய்வுக் கால அறிஞர்கள் வரை அனைவரின் கருத்துக்களையும் தொகுத்துக் காண வேண்டும். மானிடவியல் சார்ந்த சிந்தனை எந்தக் கால கட்டத்தில் தோன்றியது என்று மிகவும் துல்லியமாகக் கூறமுடியாது. அவ்வாறு ஒருவர் அறிய முயன்றால் பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் காலம் வரை செல்ல வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு முந்தையவர்கள்காலத்திலிருந்தே தேட வேண்டும். (2.E.E.Evans-Pritchard, A History ofAnthropological Thought (London : Faber and Faber, 1981) P.3 இக்காலத்தைச் சேர்ந்த சிந்தனையாளர்களுள் செனோபேன்ஸ் (கி.மு.570-475) ஹெரோடாட்டஸ் (கி.மு.484-425), டெமோகிரிட்டஸ் கி.மு.460-370), புரோட்டோகோரஸ் (கி.மு.480-410), சாக்ரட்டீஸ் (கி.மு.470-399), பிளேட்டோ (கி.மு.427-347), அரிஸ்டாட்டில் (கி.மு.384-322),எப்பிக்கூரஸ் (கி.மு.341-270) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்கள் அனைவருமே மானிடவியலோடு தொடர்புடைய பல கருத்துகளை வெவ்வேறு நிலைகளில் சிந்தித்தவர்கள். இக்கால மானிடவியலில் மேற்கூறிய அறிஞர்களின் கருத்துகள் ஆராயப்பட்டும் மறுக்கப்பட்டும் உள்ள நிலையில், சில கருத்துக்கள் மாற்றங்கள் பெற்றும், ஒரு சில அப்படியே ஏற்கப்பட்டும் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சாக்ரட்டீஸ் - பிளேட்டோ – அரிஸ்டாட்டில்

மானிடவியல் அறிஞர்கள் - அறிமுகம்

மானிடவியல் துறையில் தடம்பதித்துள்ள மூன்று பெரும் அறிஞர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் செய்துள்ள இன்றியமையாத பணிகளைப் பற்றியும் மாணவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பது இப்பகுதியின் நோக்கமாகும்.

குறிக்கோள்கள்

பண்டைய கிரேக்க இலக்கியங்கள் செல்வாக்குப் பெறக்காரணமாக இருந்த சாக்ரட்டீசு பற்றி மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் சாக்ரடீசுவின் மாணவராகிய பிளோட்டோ சிந்தனைகளைப் பற்றியும், அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துகள் இன்றும் மானிடவியலில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள தன்மை பற்றியும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

மானிடவியலாளர்கள்

பண்டைய கிரேக்க இலக்கியங்கள் பெரும் செல்வாக்குப்பெறுவதற்கு மூலகாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்களுள் சாக்ரட்டீசும் ஒருவர்.இவர் மானிடவியல்சார் போக்கில் பெருமளவு சிந்தித்தவர். இவரின் சிந்தனைகள் பெரும்பாலும் மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியனவாக இருந்தன. ஒவ்வொரு சமுதாயமும் சில உலகளாவிய விழுமியங்களால் (universal values) நெறிப்படுத்தப்படுகின்றது. சமுதாயத்தில் நிலவும் ஒழுக்க முறைகளுக்குப் பின்னால் அறவியல் (ethics) கூறுகள் இருப்பதைக் காணமுடியும்; உலகளாவிய நீதிமுறை ஒன்றின் அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் சட்டதிட்டங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. உலகில் உள்ள எவ்வகையான சமுதாய வாழ்விலும் உலகளாவிய விதிமுறைகள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காண முடியும் எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறினார்.

சாக்ரட்டீஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு.470-399)

மனித சமுதாயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உலகளாவியக் (universal)கூறுகளைச் சாக்ரட்டீஸ் விவரிக்கும்போது, இவை கண்ணுக்குப் புலப்படாதவை; ஒரு சில சூழல்களில் இவற்றைப் பற்றிச் சொற்களால்கூட விவரிக்கவியலாத் தன்மையைப் பெற்றவை எனக் கூறுவார். இவரது கருத்துப்படி சமுதாயத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் அறிந்து, அதன்படி ஒருவர் வாழவேண்டுமானால் அவருக்கு முறைப்படியான கல்வி
இன்றியமையாததல்ல; பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியரிடம் கற்க வேண்டிய தேவையுமல்ல; வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமலேயே சமுதாய வாழ்க்கையைக் கற்க இயலும். ஆனால் மனிதன் செய்யும் மிகப்பெரும் தவறு அவன் அறியாமையில் வாழ்வதேயாகும். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமுதாயத்தின் இயல் நிகழ்ச்சிகளையும் (phenomena) நடைமுறைகளையும் முறைப்படியான பயிற்சி மூலம் (பள்ளிக் கல்வி) கற்றுச் கொள்ளாமல் இயல்பான மனநிலையில் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் மட்டுமே அவனது சொந்த சமுதாயத்தின் நெறிமுறைகளை (norms) முழுமையாக அறிய முடியும். (Ibid., P.4)

சாக்ரட்டீசின் இவ்வகைக் கருத்துகளனைத்தும் சமுதாயத்தைப் பற்றிய தத்துவமாகவே அமைந்தன. இவர் கருத்துகள் பண்டைய அறிவார்ந்த கிரேக்க அறிஞர்களால் மிகவும் விரும்பி விவாதிக்கப்பட்டன. இன்றைய சமுதாய அறிவியல்களில் விவாதிக்கப்படும் பல கோட்பாடுகளிலும்கூட அவர்தம் கருத்துகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினைப் பெற்றுள்ளன.

பிளேட்டோ (ஏறக்குறைய கி.மு.427-347) இவர் சாக்ரட்டீசின் மாணவர்; கிரேக்கச் சிந்தனையாளர் குழுவில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றவர். இவர் சாக்ரட்டீசின் சில கருத்துகளை மறுத்துப் பேசியதும், அவரால் எழுப்பப்பட்ட சில விடை காணப்படாத கேள்விகளுக்கு முடிவு காண்பதில் ஈடுபட்டதும் இவரது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாகும் என்பர் இவரைப் பற்றிய திறனாய்வாளர்கள்.

மனித சமுதாயம் என்பது மக்களின் தேவைகளுக்காகத் தோன்றியது மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஒன்றுகூடி வாழமுற்பட்டபோது அவர்களின் தேவையை ஈடுசெய்ய ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்குத் தெரிந்த வேலையைச் செய்து தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர். இதனடிப்படையிலேயே உழவர்கள், நெசவாளர்கள், கருமார்கள், தச்சர்கள், வணிகர்கள், தொழிலாளர்கள், படைவீரர்கள், ஆட்சியாளர்கள் போன்ற பல்வேறு வகுப்பினர் தோன்றினர் என்பார் பிளேட்டோ. (A.C.Das, An Introduction to the Study

of Society (Delhi : Motilal Banarsidass, 1972, P.65)இக்கருத்தை இவர் வேறுவகையிலும் கூறுவார். ‘மனித சமுதாயம்"என்னும் அமைப்பு, தொன்மை மனிதனின் (primitive man) நுண்ணறிவிலிருந்து தோன்றியதாகும். இம்மக்கள் அவர்களின் தேவைகளைப் பற்றியும், சுற்றுப் புறச் சூழலைப் பற்றியும், அங்கு எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். பிளேட்டோவின் இவ்வகைக் கருத்துகளில் ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சரும் பிற சிந்தனையாளர்களும் பெருமளவு தாக்கம் பெற்றிருந்தனர். (F.H.Collins, The Synthetic Philosophy of Herbert Spencer (London : Williams and Norgate, 1901, Page. 399-408) பிளேட்டோ மனித சமுதாயத்தின் தோற்றம் குறித்துச் சிந்திப்பதில் மிகுதியாகக் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றும் அதைக்கொள்கை ரீதியில் விவரிக்க முனையவில்லை என்றும் சில திறனாய்வாளர்கள் கருதுவர். இவரின் சிந்தனை முழுவதும் ஒரு விரும்பத்தக்க சமுதாயம் அல்லது மாதிரி சமுதாயம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது. இதற்கடுத்துப் பிளேட்டோவின் சிந்தனை சமுதாயத்தின் படி மலர்ச்சி பக்கம் திரும்பியது. இவரின் படி மலர்ச்சிக் கருத்துகள் ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையை ஒத்துள்ளது. சமுதாயம் ஒரே வழியில் மட்டுமே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது எனக் கருதினார். சமுதாயத்தின் படிமலர்ச்சி பற்றி ஆராய்வது இவரது முதன்மையான ஆய்வாக இல்லை என்பதை இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.இவர் சிந்தனைகள் அனைத்தும் பல கால கட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ள மனித சமுதாயத்தில் அனைத்துக் காலங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்க கூறுகள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றியதாகவே இருந்தன. விரும்பத்தக்க சமுதாயம் அல்லது மாதிரி சமுதாயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பண்டைய கிரேக்க மக்கள் தொகைக் கொள்கையை ஒத்துப்போகிறார் பிளேட்டோ. நகரங்களிலோ நகர அரசுகளின் பரப்பிலோ மக்கள்தொகை மிகுதியாக இருக்கக்கூடாது என்பதே இக்கொள்கையின் கருத்தாகும். பிளேட்டோ மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை விரும்பாதவர். அதே நேரத்தில நகர அரசுகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில இனத்தவர்களின் இனப்பெருக்கம் மூலம் மக்கள்தொகை கட்டுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்மொழிந்த முதல் சிந்தனையாளர் என்ற பெயரையும் பெற்றவர். (Makhan, Jha, An Introduction to Anthropological Thought, op. cit., P.4)பிளேட்டோவின் கருத்துகள் இக்கால மானிடவியலில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை எனினும் 19-ஆம் நூற்றாண்டுப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையாளர்களின் சில கருத்துகளோடு ஒத்திருந்தன. குறிப்பாக தொடக்கக்காலச் சமுதாயம் தந்தை வழித் தலைமையைப் (patriarchy) பெற்றிருந்தது என்ற ஹென்றி மெய்னியின் கருத்தோடு இவர்தம் கருத்துகள் தொடர்பு கொண்டிருந்தன.

அரிஸ்டாட்டில் (ஏறக்குறைய கி.மு.384 – 322)

கிரேக்கச் சிந்தனையாளர்கள் அனைவரையும் கடந்து உயர்ந்து நிற்பவர் அரிஸ்டாட்டில். இவரே முதன்முதலில் „Anthropologist" (மானிடவியலார்) என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியவர். எவனொருவன் அவனைப்பற்றி விவாதிக்கிறானோ அவனே ‘மானிடவியலார்" என்னும் கருத்தில் இச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்.மனிதனையும் அவனது சமுதாயத்தையும் பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துகள் இன்றும் மானிடவியலில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. இவரது புலமைத்துவம் பல பரிமாணங்களைக்கொண்டது. பல பொருள்கள் பற்றியது. இயற்கையிலேயே மனிதன் சமுதாய இயல்புடையவனாக (social being) உள்ளான் என

முதன்முதலில் வாதிட்டவர் இவரே எனலாம். பிறக்கும்போதே மனிதனின்இயல்புகள் சமுதாயத்தோடு ஒன்றுபடும் தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளன என்றும், இத்தன்மைகள் மொழி, பழக்கங்கள், வழக்கங்கள், அறிவார்ந்த முறையில் சிந்தித்தல் போன்றவற்றில் புதைந்து கிடக்கின்றன என்றும்இவர் கருதினார். (James P. Leichtenberger, Development of Social Theory, London : George Allen and Unwin, 1924, Page.45-80)

சமுதாயம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அறிவதில் அரிஸ்டாட்டில் கொண்டிருந்த அணுகுமுறை இக்கால முறையைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதால் இவர் மானிடவியல் கண் கொண்டு ஆராய்ந்த முன்னோடிகளுள் மூத்தவர் எனக் கருதப்படுகிறார். பண்பாடு என்பது சமுதாயத்தினர் அனைவரும் கற்ற ஒன்று என்பது இவரது கருத்து. சமுதாயத்தின் பல்வேறு தன்மைகளை நன்கு ஆராய வேண்டுமானால்இயல்நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணுற்று ஆராயும் செயலறிவு முறை (empiricalmethod) மூலம் காணவேண்டியது அவசியமென்றார். இதில் சமுதாயத்தின் பல்வேறு உறவுகளை உற்றுநோக்கி அவற்றைப் பகுத்தாய்தல் அவசியமெனக் கருதினார். இன்றைய அமைப்பியற் கொள்கையினர் (structuralists) பாணியில் அன்றே சிந்தித்தவர் அரிஸ்டாட்டில் என்பது இதன்மூலம் அறியப்பெறும்.

பண்பாட்டையும் சமுதாயத்தையும் பற்றிய கருத்துகளைத் தவிர உயிரியல்சார் பண்புகள் குறித்தும் அரிஸ்டாட்டில் சிந்தித்தார்.'விலங்குகளின் வம்சாவளி", 'விலங்குகளின் வரலாறு", 'விலங்குகளின் இடம்பெயரும் முறை" முதலியவை குறித்துப்பல கட்டுரைகள் எழுதினார்.இவர்தம் கருத்துகள் இன்றைய உடல்சார் மானிடவியலோடு ஒத்திருக்கவில்லை என்றாலும் விலங்கினங்களின் பண்புகளைக் கொண்டு மனித சமுதாயத்தை அறிய விழைத்த முன்னோடி அரிஸ்டாட்டில்.இவரது இந்த அணுகுமுறை இன்று மானிடவியலில் உயிர்மூச்சாக உள்ள முழுதளாவிய அணுகுமுறையைச் (holistic approach) சார்ந்தது எனவும் கூறலாம். (Makhan Jha, An Introduction to Anthropological Thought, op. cit., P.5)

புத்தாய்வுக்காலம் - அறிவொளிக் காலம் - அறிமுகம்

மானிடவியல் வளர்ச்சியில் புத்தாய்வுக் காலட்டத்தின் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளைப் பற்றியும், அறிவொளிக்காலத்தில் இத்துறையின் நடைபெற்ற புதிய கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றியும் இப்பகுதியில் அறியலாம்.

குறிக்கோள்கள்

புத்தாய்வுக் காலகட்டத்தில் ஐரோப்பியர்களின் இனஉணர்வுக் கொள்கைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள். மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்கு அறிவொளிக் காலச் சிந்தனையின் பங்குகளை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்

இரண்டு காலகட்டங்கள்

புத்தய்வுக் காலத்திற்கு முந்தைய கால அறிஞர்களின் கருத்துகள் ஆணித்தரமாக

அமையவில்லை. ஆயினும், அவை பிற்கால வளர்ச்சிக்கு ஊன்றுகோலாய் அமைந்தன என்பதில் மாறுபட்ட கருத்தில்லை. எனினும், புத்தாய்வுக் காலத்தின் போது பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஆய்வாளர்கள் உலகம் முழுவதும் சுற்றி வரும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்ததால் மனிதனைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் புதிய புதிய திருப்பங்களும் விளக்கங்களும் ஏற்பட்டன. இப்புத்தாய்வுக் இருந்த போப் (Pope) மங்கோலியப் பேரரசுடன் அரசுமுறையிலான தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள கார்ப்பினி (கி.பி.1182 – 1252) என்பவரை அனுப்பி வைத்தார். இவர் மங்கோலியப் பேரரசில் சிலகாலம் தங்கி பின் தாய்நாடு வந்ததும் 'மங்கோலியர்களின் வரலாறு"(History of the Mongols) என்னும் நூலை எழுதினார். இந்நூலில் அம்மக்கள் குறித்து விரிவாக எழுதினார்.

வில்லியம் ரூப்ருகுயிஸ் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் (கி.பி.1215 – 1270) ஆசியப் பகுதிகளுக்குப் பயணம் செய்து அம்மக்களின் பொருள்சார் பண்பாடு, உணவுப் பழக்கங்கள். பெண்களின் தொழிற் பகுப்பு இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் முறைகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து எழுதினார். இதற்கடுத்து சர் ஜான் மாண்டிவில்லி மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று அம் மக்களின் விசித்திரமான பழக்க வழக்கங்களை „The Travels of Sir John Mandeville" என்னும் நூலாக எழுதினார்.

புத்தாய்வுக் கால வரலாற்றில் பெரும் மைல் கல்லாகத் திகழ்வது 15-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இந்நூற்றாண்டில் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தை அறிய மேற்கொண்ட பயணம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பியரின்இப்புத்தாய்வுப் பயணத்திற்குப் போர்ச்சுகல் இளவரசர் ஹென்றி (கி.பி.1394-1460) உதவி செய்தார். முதலில் டாங்கியர் (Tangier) என்னும் பகுதிக்குக் கடல் பயணம் மேற்கொள்வதற்கும், பின்னர்ப் பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் பயணம் மேற்கொள்வதற்கும் இவர் ஊக்கமளித்தார். இதன் பயனாய்க் காம்பியா, செனகல் பகுதிகளைக் கண்டறிய முடிந்தது. இவ்வகைப் பயணங்களின் எழுச்சியால்அதற்கடுத்தடுத்த நூற்றாண்டுகளில் கீழ்த்திசை நாடுகள், வடஅமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, பசிபிக் தீவுகள் முதலான பகுதிகள் கண்டறியப்பட்டன. பல ஆய்வாளர்கள் மேற்கொண்ட இவ்வகைப் பயணங்களால் புதிய புதிய நிலப் பரப்புகளும், உருவத் தோற்றத்தில் மாறுபட்ட இனத்தவர்களும், அவர்களின் வியத்தகுப் பழக்க வழக்கங்களும், வாழ்க்கை முறைகளும் தெரிய வந்தன.புத்தாய்வுச் செய்திகளைக் கல்விசார் துறையினர் ஓரளவு பயன்படுத்துமளவிற்குத் தொகுத்தவர் வாஸ்கோடகாமா (கி.பி.1397 –1499) ஆவார். இவரது பயணங்களின் போது, அவர் கண்ட மக்களின் ஆடை அணிகலன்கள், உணவுப் பழக்கங்கள், பிற பழக்க வழக்கங்கள். அடுத்தடுத்த இன மக்கள் கொண்டிருந்த பரிமாற்ற முறைகள், மொழி முதலான அனைத்தையும் விரிவாகத் தொகுத்து எழுதினார்.

கிரிஸ்டோ∴பர் கொலம்பஸ் (கி.பி.1451 – 1506) அமெரிக்க நிலப்பகுதியைக் கண்டு பிடித்தவர் என்ற செய்தி மட்டுமே பலருக்குத் தெரியும். இவரது பயணத்தின்போது இவர் தொகுத்த இனக்குழுவியல் செய்திகளும் பிற நிகழ்ச்சிகளும் பலருக்குப் புதுமையான செய்திகளாக இருக்கும். கி.பி.1492-இல் இவரது புகழ்மிக்க கப்பல்களில் (இவரது புத்தாய்விற்குச் சென்ற கப்பல்களின் பெயர்கள் Nina, Printa, Santa, Marga ஆகும்) உலகின் புதிய புதிய பகுதிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்தில் பயணம் தொடங்கினார். பிற புத்தாய்வாளர்ளைப் போன்றே இவரும் அவர் சென்ற இடங்களில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றிப்பெருமளவு செய்திகளைச் சேகரித்தார். அதோடு பயணம் முடியும் தறுவாயில் ஏழு பழங்குடி இந்தியர்களைக் கடத்திக் கொண்டு ஸ்பெயின் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தார். பின்னர் அவர்களிடம் மேற்கொண்ட உரையாடல்கள் மூலம் அவர்களின் மொழியைப் பதிவு செய்தார். அதன்மூலம் புத்துலக மக்களின் மொழியைப் பற்றிய முதல் ஐரோப்பிய ஆவணத்தைத்

தயார் செய்ய முடிந்தது.

கொலம்பசுக்குப் பின் வாஸ்கோ முன்னஸ் டி.பால்போல் (கி.பி.1475-1570) என்பவர் பசிபிக் கடற் பகுதிகளுக்குச் சென்று சேகரித்த செய்திகளே அமெரிக்க இந்தியர்களை (அமெரிக்க இந்தியர் என்பது அமெரிக்காவின் தொல் குடியினரான செவ்விந்தியர்களைக் குறிக்கும்) பற்றிய முதல் விவரமாக அமைந்தன. பிரெஞ்சு நாட்டு எழுத்தாளர் மிசல் டி.மாண்டெய்ன் மேற்கொண்ட பயணம் மூலம் அமெரிக்க இந்தியர்களின் தன்னின உண்ணுந் தன்மையை (தன்னின உண்ணுந்தன்மை என்பது மனிதர்கள் மனிதர்களையே கொன்று அவர்களின் இறைச்சியை உண்ணும் வழக்கத்தைக் குறிக்கும்) (cannibalism) அறிய முடிந்தது.

எண்ணற்ற புத்தாய்வாளர்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று ஆய்வு செய்ததால் அம்மக்களைப் பற்றி அவர்கள் சேகரித்த செய்திகளும், அவற்றை எழுதிய முறையும் அவரவருக்கே உரியபாணியில் இருந்தன. ஒரு முறைப்படியான முறையில் எவரும் எழுதவில்லை. சில செய்திகளை மிக விரிவாகவும், சில செய்திகளைச் சுருக்கமாகவும், சில செய்திகளை அறவே விடத்தும் எழுதிய முறைகளே காணப்பட்டன.இருப்பினும், வெனடிய (Venetian) வணிகரான மார்க்கோபோலோ எழுதியஉரை அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு தலைசிறந்த இனக்குழுவியல் வகையிலான விவரமாகும். அவர் பீக்கிங்கில் குப்லய்கான் அரண்மனையில் 17 ஆண்டுக்காலம் தங்கியிருந்தபோது அம்மக்களின் வணிக உறவுகள், அங்காடி முறை, பணத்தின் மதிப்பு, குடியிருப்பு முறைகள், ஆண், பெண் தொழிற் பகுப்பு, திருமண முறைகள், சமயம்,ஈமச்சடங்குகள் முதலானவை பற்றி நன்கு உற்றுநோக்கினார். அவற்றைக் ‘கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றிய நூல்" (The Book of Discoveries) என்னும் தலைப்பில் எழுதினார். மார்க்கோபோலோவும் பிறபுத்தாய்வாளர்களும் கையாண்ட பல்வேறு அணுகுமுறைகளே இனக்குழுவியலின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டன.

அறிவொளிக் காலம்

17-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டின்இறுதிக் காலம் வரை அறிவாற்றல் சார்ந்த சிந்தனைகளுக்கு எப்போதும் இல்லாத அளவிற்குப் பெரும் விறுவிறுப்பு ஏற்பட்டதால் இக்காலம் ‘அறிவொளிக் காலம்" எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தைச் சேர்ந்த சிந்தனையாளர்கள் பல துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். கணக்கியல். இயற்பியல் துறைகளைச் சேர்ந்த காட்ஃபிரீடு லீப்னிட்ஸ் (Gottfied Leibneitz), ஐசக் நியூட்டன் ஆகியோரும் உயிரியல் துறையைச் சேர்ந்த ஜார்ஜ் டி பஃபன், கால் வான் லின்னே ஆகியோரும் வேதியியல் துறையைச் சேர்ந்த ஜோசப் பிரீஸ்ட்லி, அண்டாய்னி லவாய்சியர் முதலானோரும் சமுதாயத் தத்துவவியல் துறையைச் சேர்ந்த வால்டெய்ர், ஜான் லாக், ஜீன் ழாக் ரூசோ ஆகியோரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களுள் சிலர். நியூட்டனின் ‘கணக்கியல் விதிகள்"(Principia Mathematica) என்ற நூலும், லாக் எழுதிய ‘மனிதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கான கட்டுரை"(Eassy Concerning Human Understanding) என்ற நூலும் முறையே இயற்கைத் தத்துவவியல், சமுதாயத் தத்துவவியல் ஆகிய துறைகளில் அறிவொளிக் காலத்தவரின் நிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர்களது கருத்தின் சுருக்கம் பின்வருமாறு

இந்த உலகம் (பிரபஞ்சம்) காரண காரியத் தொடர்புகளைப் பெற்று ஒரு முறைமை

நிலையில் உள்ளது. இதை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் கோள்களின் (கிரகங்கள்) இயக்கங்கள் பற்றியும், மனிதனின் நடத்தை முறைகள் பற்றியும் சில விதிகளைக் கண்டறிய முடியும்.

அறிவொளிக் காலச் சிந்தனையார்கள் மிகுந்த மனவளத்தைப் பெற்று பண்பாட்டு ஆழ்நிலையில் ஆராயும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பல துறைகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். ஒரு துறையைச் சேர்ந்தோரின் ஆய்வுகளும் கருத்துகளும் மற்ற துறையினருக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் உள்ளதென எண்ணினர். கல்வியறிவுடைய ஐரோப்பியர்களின் சிந்தனைகளுக்குப் பலவாறு இவர்கள் ஊக்கமளித்தனர். புதிய கொள்கைகளையும். சமுதாய, பொருளாதார, அறிவியல் கருத்துகளையும் மக்களிடையே பெருமளவு பரவச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இவர்களின் சில கொள்கைகள் அமெரிக்க, பிரெஞ்சுப் புரட்சிகளுக்கும் அடித்தளமாக அமைந்தன. ரஷ்யாவின் கேத்தரையன் (Catherine) புருசியாவின் மகா பிரடரிக் ஆகிய ஏகாதிபத்தியர்களும்கூட, அறிவொளிக் காலத் தத்துவ அறிஞர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தாமும் 'அறிவொளிக் காலக் கருத்துகளால் உந்தப்பட்டுள்ளோம்" எனத் தெரிவித்தனர்.

அத்தத்துவ அறிஞர்கள் தத்தம் சிந்தனைத் திறனால் அவரவர் துறையில் பல எல்லைகளைக் கடந்து உயர்ந்திருந்தனர். இருப்பினும், அனைவருமே சமுதாயத்தைப் பற்றிய பொதுவான சிக்கல்களை ஆராய்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அனைவரின் விவாதங்கள் பெரும்பாலும் மனிதனின் தன்மைகள் என்ன? மனிதச் சமுதாயத்தின் தன்மைகள் யாவை? பல்வேறு மனித நடத்தைகளுக்கான காரணங்கள் என்ன? போன்ற கருத்துகளை ஒட்டியே அமைந்தன. இருப்பினும் அவர்களின் ஆய்வுப் பரப்பு விரிந்து கொண்டேயிருந்தது. குறிப்பாக, மனிதர்களின் இயல்போடு ஒன்றிய கற்றல் திறன் மூலம் வெளிப்படும் ஆர்வங்கள், மனப்போக்குகள் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படையாக உள்ள ஒருவரின் தன்மைக்கும் அவரின் வளர்ப்புமுறைக்கும் இடையேயுள்ள தனித்தன்மையைப் பெருமளவு விவாதித்தனர். அவர்களின் முடிவு அப்போதைக்கு எளிமையா கருந்தாலும் வருங்காலங்களில் விரிவாக அறியப்பட வேண்டியவற்றிற்கு அது வழிகோலியது. பல நிலைகளில் பார்த்தால் அச்சமுதாயத் தத்துவவியல் அறிஞர்களை 'மானிடவியலின் முன்னோடிகள்" (precursors of anthropology) என்றோ 'தொன்மை மானிடவியலார்"(proto – anthropologists) என்றோ குறிப்பிடலாம்.18ஆம் நூற்றாண்டு அறிஞர்களின் கருத்துகள். புனைவியல் கருத்து மிகுந்த தொன்மைத் தன்மை (romantic primitivism) முதல் இயற்கையிலேயே தன்னல நாட்டம் கொண்ட மக்களைக் கட்டுப்படுத்த வலுவான முடியாட்சி தேவை என்னும் நம்பிக்கை வரை பரந்து நிற்பவையாகும். பரந்த பரப்புடைய அக்கருத்துகளை தாமஸ் ஹாப்ஸ் (1588 – 1679), ஜான் லாக் (1632 –1704), ஜீன் ழாக் ரூசோ (1712 – 1778) ஆகிய மூவரின் சிந்தனைகளைக் கொண்டு அறியலாம்.தாமஸ் ஹாப்ஸ் கருத்துப்படி மனிதர்கள் இயற்கையிலேயே கொடுமையானவர்களாகவும் தன்னல நாட்டமுடையவர்களாகவும் இருப்பதால் அவர்களைக் கட்டப்படுத்த வலுவான, அடக்கும் திறனுடைய அரசு தேவை என்பதாகும். (J.P.Leichtenberger, Development of Social Theory, op. cit., Page 82 – 86) ஆனால் ரூசோ முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்தினைக் கூறினார். இவரது கருத்துப்படி அடிப்படையில் மனிதர்கள் கூடிவாழும் இயல்புடையவர்கள் அல்லர். அவர்கள் 'இயற்கை நிலையில் (natural state) தனித்தனியாக வாழ்ந்தபோது சுதந்திரமாக இருந்தனர்; ஒருவருக்கொருவர் தீங்கு செய்யாமல் வாழ்ந்தனர். அதன் பின்னர் ஒருவருடன் ஒருவர் கூட்டாகச் சேர்ந்து வாழ முற்பட்டதாலும், சமுதாய வளர்ச்சி ஏற்பட்டதாலும்,

நாகரிகம் தோன்றியதாலும் அழிக்கப் பட்டனர். அதனால் ‘இயற்கை நிலை" மீண்டும் திரும்ப வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். இயற்கை நிலையில் மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தபோது அவர்களின் தேவைகளைச் (உணவு, உடை, உறைவிடம்) சுற்றுப்புறத்திலிருந்து எவ்விதத் தடையுமின்றி பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் சமுதாயம் என்னும் அமைப்பிற்குள் வாழமுற்பட்ட போது செயற்கை வகையிலான தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வதில் பல சிக்கல்கள் தோன்றின. அதனால் ‘இயற்கை நிலையில்" வாழ்வதே மனிதனுக்கு உகந்தது. சமுதாய அமைப்பில் வாழ்வது ஏற்றதல்ல என்பர் ரூசோ. (M.S.Garbarino, Sociocultural Theroy in Anthropology, op. cit., P.13)

ஹாப்ஸ், ரூசோ ஆகிய இருவரின் கருத்துகளை ஒன்றிணைக்கும் வகையில் ஜான் லாக்கின் கருத்து அமைந்தது. மனிதர்கள் பிறப்பின்போது நல்லவர்களாகவோ தீயவர்களாகவோ பிறக்கவில்லை என்றும் அனைவரும் ‘வெறுமையானவர்" களாகப் (blanks) பிறந்து அவர்கள் அனுபவங்களின் அடிப்படையிலேயே உருவாகுகின்றனர் என்றும் லாக் கருதினார். அனுபவம் என்பது ஒருவர் அவரது சமுதாயத்தில் பெற்ற பயிற்றுவித்தல் மூலம் செய்யும் செயல்களினால் விளைவது. ஆகவே நன்மை விளைந்தாலும் சரி, தீமை விளைந்தாலும் சரி ஒவ்வொருவரையும் அவரது சமுதாயச் சூழலிற்கேற்பவும், கால இடச் சூழலிற்கேற்பவும் கற்பித்தல் இன்றியமையாதது என்றார் ஜான் லாக். (John Locke, The Second Treatise of Government Oxford: Basic Blackwell, 1956, P.5)

அறிவொளிக் காலச் சிந்தகைளின் பெரும்பகுதி சமகால மானிடவியல் கோட்பாடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் காலத்தால் அழியாத பங்களிப்பு மனிதநேயம் (Humanism) என்னும் கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாடு இனம், சாதி, வகுப்பு, சமயம் போன்ற அனைத்துப் பிரிவுகளையும் கடந்து மனிதர்கள் அனைவரின் பெருமானத்தையும் மதிப்பையும் வலியுறுத்துகிறது. அறிவொளிக் காலத்திய பங்களிப்பில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட வேண்டியது கல்வி.சமுதாயச் சுற்றுச்சூழல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றியது.குறிப்பாக, இளம் வயதினரைச் சமுதாயவயமாக்கும் (socialization) முறை பற்றியது. நடத்தைசார் கொள்கையில் இன்றளவும் ஒன்றியமாகிக் காணப்படும் கருத்துகள் மூன்றாவது பங்களிப்பாகும். இக்கருத்துப்படி,இயற்கை உலகத்தின் ஒருபகுதியாக மனிதன் திகழ்கின்றான்.இதிலிருந்து அவன் தனித்தோ ஒதுங்கியோ வாழவில்லை; இயற்கையின் விதிக்குட்பட்டே இயங்குகின்றான். ஆகையால், இப்போக்கின் அடிப்படையில் மட்டுமே மனிதனை அறிய வேண்டும். மேற்கூறிய கருத்துகளின்படி (அறிவொளிக் காலச் சமுதாயத் தத்துவவியல் மனிதனைத் தெய்வீகப் பிறப்பு என்ற நிலையிலிருந்து விடுவித்து அவனைச் செயலறிவு ஆய்விற்கு ஈடுபடுத்தும் நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது.) மானிடவியலின் வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டு எழுதும்போது இறுதியாகக் கூறப்பட்ட கருத்திற்கு மேலும் மேலும் முக்கியத்துவமாடுப்பது இச் சுருக்க நூலில் இயலாததாகிறது.

மனிதர்களுக்குக் கற்பித்தல் முதன்மையானது என்று கூறிய சமுதாயத் தத்துவவியல் அறிஞர் பெரும்பாலோர் மனிதர்களின் நிறைவுடைய பண்புகளை மதிப்பிடுவதில் ஐரோப்பியர்களின் தரத்தை அளவு கோலாகக் கொண்டனர். வரலாற்று மாற்றத்தை அவர்கள் விளக்கிப் பொருள்கூறும்போது கூட இம்மாற்றம் ஐரோப்பியரின் நிலையை நோக்கிச் செல்கிறது என்பர்.

அதாவது, ஐரோப்பியரல்லாதார், அறிவு, பகுத்தறிவுத் தன்மை, ஒழுக்கம், தகுதியுடைமை, அறிவியல் தன்மை முதலானவற்றை மேலும் மேலும் பெற்று ஐரோப்பியர்கள் எட்டியுள்ள நிலையை நோக்கி வளர்ச்சி பெறுகின்றனர் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர்களாய் அவர்கள் திகழ்ந்தனர். அதனால் அவர்களின் அறிவியல் நோக்குடைய சிந்தனைகள் இனச்சார்புடையனவாக அமைந்தன.

தத்துவியலார் சிலர் மனிதனின் இயல்பான நடத்தை முறைகளைக் கொள்கை அளவில் நிலைப்படுத்த முயன்றனர். அத்தத்துவவியலார் தம் சொந்த சமுதாயத்தினர் மட்டும் பகுத்தறிவு நிலையோடும், இயற்கை விதியின் (natural law) நெறிமுறைகளுக்கேற்பவும் சிந்திக்கும் திறன் பெற்றிருப்பதாகக் கருதினர். அதனால் அவர்களது சமுதாயமும் வாழ்க்கை முறையும் மேம்பட்டது என எண்ணினர். அதனடிப்படையில் ஐரோப்பியர்கள் தங்களை அனைத்துச் சமுதாயத்தினரைக் காட்டிலும் முன்னேற்றமடைந்தவர்கள் எனக் கூறிக்கொண்டனர்.

'வளர்ச்சி" ('அறிவொளிக் காலச் சமுதாயத் தத்துவலியலார், படிமலர்ச்சி (evolution) என்பதற்கு பதிலாக 'வளர்ச்சி"(progress) என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தினர் என்பது கவனத்திற்குரியது.)(progress) என்னும் கருத்து அண்மைக் காலத்தியதாகும். பண்டைய உரோமானிய, கிரேக்கக் காலத்திலும் இடைக் காலத்திலும் மனித வரலாறு குறித்து ஒருமித்த கருத்து நிலவவில்லை. ஒவ்வொரு சிந்தனையாளரும் அவர்களின் கருத்துகளை வெவ்வேறு வகையில் கூறிவந்தனர்.

அவர்கள், மனிதன் பொற்காலத்திலிருந்து அல்லது கருணையின் இடத்திலிருந்து தோன்றியவன் என்று கூறினர். மறுமலர்ச்சிக் காலத்தவர்கள் (renaissance prople - கி.பி.16வது நூற்றாண்டகளில் வாழ்ந்த கலை, இலக்கிய மறுமலர்ச்சியாளர்கள்) இப்போதுள்ள காலத்தைக் காட்டிலும் கடந்த காலமே பொன்னானதும் சிறப்பானதும் என்று எண்ணினர். அக்கருத்துகளைக் கொண்டு மனித சமுதாயத்தின் வரலாறு தொன்மையான பொற்காலத்தில் தொடங்கி, வெள்ளி. செப்புக்காலங்களைக் கடந்து இறுதியில் இரும்புக் காலத்தை (சமகாலம்) அடைந்துள்ளது என அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். பொற் காலத்தில் தொடங்கி இரும்புக் காலத்தில் முடியும் இவ்வரலாறு தேய்வுப் போக்கையே காட்டுகிறதென மேலும் விளக்கிக் கூறினர். 18-ஆம் நூற்றாண்டிலும் 'உலகம் சீரழிந்து வருகிறது"(decay of the world) என்ற கருத்தே பரவலாக இருந்தது. ஆனால் அக்கருத்தை இயற்கை அறிவியலின் வளர்ச்சி மாற்றியது. இயற்கை அறிவியல் துறையைச் (natural science) சேர்ந்தோர் மனிதனின் திறமைகளுக்கு ஓர் எல்லையில்லை என அறிவுறுத்தினர். அதோடு மனிதர்கள் அனைவரும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளனர். எதிர்காலத்திலும் வளர்ச்சியடைவர்; அந்த வளர்ச்சி பற்றி விளக்க வேண்டியதில்லை; அவரவரே காணக் கூடியதாக உள்ளது என்றனர். இயற்கை அறிவியலாரின் இக் கருத்துகள் மறுமலர்ச்சியியலாருக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தன.

அதன்பின்னர், சமுதாயத் தத்துவவியலார் அனைவரும் இயற்கை அறிவியலின் உயிரோட்டத்தினாலும் 'அறிவியல் முறை" யின் வளர்ச்சியினாலும் மிகுந்த தாக்கம் பெற்றனர். கணக்கியலாரும்; இயற்பியலாரும் கொண்டுள்ள கோட்பாடுகளைப் போன்றே சமுதாயச் சிந்தனையாளர்களும் மனித நடத்தை முறைகளைப் பற்றி உலகளாவிய விதிகளையும் முறைமைகளையும் உருவாக்க விழைந்தனர். அவ்வாறான விதிகளும் முறைமைகளும் நிலைபெற்றுள்ளன எனத் திட்டவட்டமாக நம்பினர். நியூட்டனின் இயக்கவியல் விதி, உலகளாவிய ஈர்ப்புத் தன்மை விதி ஆகியவற்றைப் போன்ற ஓர் இயக்கவியல் விதியே உலகத்தை

இயக்குகிறது என்று இயற்கை அறிவியலார் உறுதிப்படுத்தினர். அக்கருத்தை சமுதாயத் தத்துவவியலார் பயன்படுத்த விரும்பினர். அதன்மூலம், மனித நடத்தை முறைகளைப் பற்றி ஒரு முறைப்படியான நடத்தையியல் விதியை உருவாக்க முடியும் என நம்பினர். இயற்கைவியலாரின் கொள்கைப் போக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித நடத்தை முறைகளுக்கான கொள்கையை உருவாக்குவதில் சோதனை முறையைப் (experimental method) பயன்படுத்தலாம் என்று எண்ணினர். இயற்கைவியலில் உள்ளதைப் போன்றே சமுதாயத்தின் இயல்நிகழ்ச்சிகளை (phenomena) உற்றுநோக்க முடியும் என்றும்,அதனைக் கொண்டு எடுகோள்களை (hypotheses) உருவாக்கி. மேலும்தொடர்ச்சியான உற்றுநோக்கல் மூலமும் சோதனைகள் மூலமும் எடுகோள்களைச் சோதித்துக் கொள்கையை உருவாக்க முடியும் என்றும் நம்பினர்.

அறிவொளிக் காலச் சிந்தனைகள் விளைந்த இடங்களுள் ஸ்காட்லாந்தும் பிரான்சும் அடங்கும். அந்நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் பல்வேறு பரப்புகளில் சிறந்த பங்களிப்பினையும் செய்துள்ளதால் அவர்களின் கருத்துகள் இன்றளவும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. அவர்களின் சிந்தனையில் விளைந்த கருத்துகள் மனிதனைப் பற்றிய ஆய்வில் மேலும் பல புதிய பரிமாணங்களைத் தோற்றுவித்தன. பிரஞ்சுக் குழுவைச் சேர்ந்த மூன்று சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகளையும், ஸ்காட்லாந்து குழுவைச் சேர்ந்த மூன்று அறிஞர்களின் கருத்துகளையும், சுருக்கமாக அறிவதன் மூலம்தனை அறியலாம்.

மானிடவியலின் தந்தை

ஹெரோடாட்டஸ் வாழ்ந்த கி.மு.4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.18- ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவொளிக் காலம் வரை மனிதனின் தன்மைகளையும் சமுதாயத்தின் அமைப்புகளையும் அறிஞர்கள் பல நிலைகளில் சிந்தனை செய்துள்ளனர். அச்சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே மனிதனைப் பற்றியும் மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியும் இன்று நாம் தெளிவான கருத்துகளை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளோம். அக்கருத்துக்களை நுணுகிப் பார்க்கும்போது மானிடவியல் எந்தக் காலகட்டத்தில் தோற்றம் பெற்றது என்று அறுதியிட்டுக் கூறவியலா நிலையே ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மானிடவியல்சார் கருத்துகள் ஹெரோடாட்டஸ் காலத்திலிருந்து மெதுவாக வளர்ச்சி பெற்றுக் காலத்தினூடே முழுமை பெற்றுள்ளது என்று கூறுவதே பொருத்தமாக அமையும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் 18ஆம் நூற்றாண்டை மானிடவியலின் தொடக்கக் காலம் என்று கூறலாம். இந் நூற்றாண்டில் ஜெருமானியத் தத்துவவியலார் ஜே.ஜி.ஹெர்டர்.

‘மனித வரலாற்றைப் பற்றிய தத்துவத்தின் கருத்துகள்"(Ideas for the Philosophy of Human History, 1784-1791) என்ற தலைப்பில் நான்கு வரலாற்றுக் காலத்தினூடே மனிதனின் தொடர்புடைய பிற கருத்துகள் குறித்தும் விவரிக்கிறார் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் வரலாறு என்பது அம்மக்களுக்கே உரிய தனித்தன்மைகளால் உருவாக்கப்படுவது என்றும், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட மக்களினத்தவரும் மனஅளவில் தனிப்பட்டவர்களாக உள்ளனர் என்றும், அப்பண்புகள் மரபுவழியில் செல்லக்கூடியவை என்றும், அவ்வினத்தவர்களின் தனிப்பட்ட பண்புகள் அவர்களின் வரலாற்றுக்கால நிகழ்ச்சிகளில் காணக்கூடியவையாக உள்ளன என்றும் ஹெர்டர் நம்பினார். இவ்வகையான முறையில் சிந்தித்த முதல் அறிஞர் தாம்தான் என்றும் ஹெர்டர் கருதினார்.

ஆர்ஜி காலிங்வுட் எழுதிய ‘வரலாற்றின் கருத்துகள்" (Ideas of History, 1946)

என்னும்நூலில், மானிடவியல் என்பது தனிப்பட்ட உடலமைப்பையும், உளப்பாங்கினையும் கொண்ட ஒவ்வோர் இனத்தவரின் பண்பாட்டை அறியும் அறிவியல் என்று கூறப்படுமானால், இத்துறையின் தந்தையாகப் போற்றப்பட வேண்டியவர் ஹெர்டரே என்பார். இக்கால மானிடவியல், மனித வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்கள் உயிரியல் சார்ந்தவையாக மட்டுமே உள்ளன என்று முடிவு செய்துள்ளது உள அடிப்படையில் அன்று. ஆகவே அவ்வகைக் கருத்துகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஹெர்டரை மானிடவியலின் தந்தை எனக் கொள்ளலாம் என்பர் சிலர்.

மனிதனின் ‘வளர்ச்சி" (அறிவொளிக் காலத்தில் ‘படிமலர்ச்சி" என்பதற்கு ஈடாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்) குறித்து நிலவி வந்த ஊகக் கருத்துகளுக்கு உயிரியல் அடிப்படையில் தார்வின் ஏற்படுத்திய படிமலர்ச்சிக் கொள்கையானது மனித அறிவியலில் என்றும் அழியாத,உண்மையான திறவுகோலாய் அமைந்ததால் தார்வினை மானிடவியலின் தந்தை எனக் கொள்ளலாம் என்பர் வேறு“மனிதன் தன்னைப் பற்றி, தன்நிலையில் அறிந்து கொள்வதற்கு முன்னர்த் தன்னையே ஓர் ‘அயலார்" என்ற நிலையில் முதலில் ஆராய வேண்டுமெனக் கூறியவரும்ரூசோ. ஆகவே ரூசோவை மானிடவியலின் தநதை எனக் கூறுவதே சிறப்பானது என்பார் லெவிஸ்ட்ராஸ் (Claude Lvei – Strauss, “Rousseau : Father of Anthropology” UNESCO Courier, 1963, No.3 (16), P.13).

இந்தியாவில் மானிடவியலின் வளர்ச்சி

அறிமுகம்

இந்தியாவில் மானிடவியல் தோற்றம் பெற்ற வரலாற்றையும், ஆசியக்கழகத்தின் பணிகளையும் இப்பகுதியில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குறிக்கோள்கள்

ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்னர் இந்தியாவில் மானிடவியல் தோற்றம் பெற்றதை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

இந்தியாவில் மூன்று நிலைகளில் மானிடவியல் வளர்ந்த தன்மைகளைப் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

ஆசியக் கழகம்

ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்னரே இந்தியாவில் மானிடவியல் தோற்றம் பெற்றது. இந்திய மானிடவியல் இனக்குழுவியல் (ethnography), இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் (ethnology) ஆகியவற்றின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரும்பங்காற்றியவர்கள் அவர்களே. குடியேற்ற அரசின் அதிகாரிகளாகவும், சமயப்பரப்பிகளாகவும், கல்விசார் பணியாளர்களாகவும் வந்த ஐரோப்பியர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியானது.அவர்களின் பெரும் உழைப்பினாலேயே இந்திய மானிடவியல் பெரும்வளர்ச்சி கண்டது.

இந்தியாவில் மானிடவியலின் தோற்றம் வங்க ஆசியக் கழகத்தோடு (Asiatic Society of Bengal) தொடர்புடையது. இக்கழகம் கி.பி.1774-இல் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மனிதனையும் இயற்கையையும் அறிவியல் கண்கொண்டு அறிவதேஇக்கழகத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. அன்று தொடங்கிய மானிடவியல்சார் ஆய்வு 200 ஆண்டுக் காலத்தில் மானிடவியல் பெற்ற வளர்ச்சியை இந்திய மானிடவியலின் தந்தையான சரத் சந்திர ராய் முதற்கொண்டு பல அறிஞர்கள் (எஸ்.சி.ராய் (1921), குர்ரே (1956), மஜூம்தார் (1959), எஸ்.சி.தூபே (1956, 1962), நிர்மல் குமார் போஸ் (1963), சுர்ஜித் சின்கா (1968) ஒழுங்குபடுத்திக் கூறியுள்ளனர். மஜூம்தார் உள்பட பெரும்பாலோர் இந்திய மானிடவியலின் வளர்ச்சியை மூன்று நிலைகளாகப் பகுத்துக் கூறுவர். இப்பொருள் குறித்துப் பலமுறை எழுதிய வித்தியார்த்தி அண்மைக் கால கட்டுரையில் (L.P.Vidyarthi, "The Rise of Social Anthrophology in India (1774-1972): A Historical Appraisal" in Toward a Science of Man : Esaays in theHistory of Anthropology; Timothy H.H.Thoresen (Hauge : Mouton Publishers, 1975), Page 159-182) பின்வரும் மூன்று நிலைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

1.கருவுற்ற நிலை (formative phase : 1774 – 1920)
2.உருவாக்க நிலை (constructive phase : 1920 – 1950)
3.பகுத்தாய்வு நிலை (analytical phase : 1950 முதல் இன்று வரை)

அலகு-2 : மானிடவியல் வகைகள்

உடல்சார் மானிடவியல் - இனவியல் -மானிட உடல் அளவையியல்

அறிமுகம்

இப்பகுதியில் மானிடவியல் சொல்விளக்கம், உடல்சார் மானிடவியல் கூறுகள், இன்வியல் தொடர்பான கருத்துக்கள், மானிட உடல் அளவையியில் சிந்தனைகள் ஆகியவை பற்றிய கருத்துரைகள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிக்கோள்கள்

உடல்சார் மானிடவியலின் சிறப்புக் கூறுகளைப் பற்றி மாணவர்கள்அறிந்து கொள்வீர்கள். மானிடவியலின் உட்கூறுகள் பற்றியும், படிமலர்ச்சியியல் பற்றியும்,இனவியல் பற்றியும், மானிட உடல் அளவையியல் பற்றியும்மாணவர்களுக்கு அறிவுத்தப்படுகிறது.

உடல்சார் மானிடவியல்

மானிடவியல் எதைப் பற்றியது என்பதை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் 'மனிதனைப் பற்றிய அறிவியல்" என்று கூறுவதே மிகவும் பொருத்தம். 'மானிடவியல்" என்ற சொல்லாக்கம் ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்பெறும் „யவெபாசழிழடழபல" என்னும் சொல்லுக்கு நேரானது இச்சொல் „யவொசழிழள" இ „டழபழள" ஆகிய கிரேக்கச் சொற்களின் மூலங்களைப் பெற்றது. கிரேக்கத்தில் இச்சொற்கள் முறையே 'மனிதன்"இ அறிவியல்" என்னும் பொருளைச் சுட்டுகின்றன.

உடல்சார் கருத்துக்கள்

உடல்சார் மானிடவியல் முற்றிலும் ஓர் அறிவியல் பிரிவாகும்.இப்பிரிவு மனிதனை முழுக்க முழுக்க உயிரியல்சார் நிலையில் ஆராய்கிறது. அதனாலேயே இப்பிரிவு உயிரியல்சார் மானிடவியல் (biological anthropology) என்றும் கூறப்பெறும். இன்றைய உடல்சார் மானிடவியல் பரந்து விரிந்த அறிவியல் துறையாக விளங்குகிறது. பல்துறை அறிவினை ஏற்று மனிதனை ஆராய்கிறது. காலந்தோறும் வளர்ந்து வருகிறது. இப்பிரிவின் ஆய்வுப் பரப்புகள் விரிந்துகொண்டேஇருந்தாலும், பல்துறை அறிவினைத் தேடுவதாக இருந்தாலும் பின்வரும் மூன்று வினாக்களுக்கு விடைகாண்பதை மையமாகக் கொண்டே அனைத்துப் பரப்புகளும் விளங்குகின்றன. அவை :

1. மனிதன் எப்போது தோன்றி எந்தெந்த நிலைகளில் மலர்ச்சியடைந்து இன்றுள்ள நிலையினை அடைந்துள்ளான்?
2. மனிதன் இன்றைய நிலையை அடைவதற்கு எந்தெந்த நிகழ்ச்சிகள் காரணமாய் இருந்தன? அவை எவ்வாறு நிகழ்ந்தன?
3. இக்கால மக்கள் வெள்ளையர்கள், கருப்பர்கள், நெட்டையானவர்கள், குட்டையானவர்கள், தடித்த உதட்டினர், மெலிந்த உதட்டினர், சுருள் மயிரினர், சுருளற்ற மயிரினர் போன்ற எண்ணற்ற உயிரியல் கூறுகளில் வேறுபட்டுப் பல்வேறு இனங்களாக இருப்பதற்குக் காரணமென்ன? வருங்காலத்தில்

இவர்களிடையே எவ்வகையான மாற்றங்கள் நிகழும்?

இம்மூன்று வகையான வினாக்களுக்கு விடைகாணும் பொருட்டு உடல்சார் மானிடவியலானது பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குமுன் புவிப்பரப்பு முழுவதும் பனியாறுகளால் (Glaciers) சூழப்பட்டிருந்த காலத்திற்கு முன்னர் வாழ்ந்த விலங்குகள் தொடங்கி இன்றைய மனிதன் வரை ஆராய்கிறது. இந்நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட விலங்கினங்களையும் மனிதனையும் ஆராய வேண்டியுள்ளதால் உடல்சார் மானிடவியல் பல்வேறு உட்பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, பனியாற்றுக்காலத்திற்கு முற்பட்ட விலங்கினங்களின் உடலமைப்பு, அவற்றின் வளர்ச்சி நிலைகள், உயிரியல் மாற்றங்கள், இவ்விலங்கினங்களோடு தொடர்புடைய புதைபடிவங்கள் (fossils), அவற்றின் காலக்கணிப்பு முதலானவை பற்றியும், இக்கால மனிதனின் மூதாதையர்கள், அவர்களின் சமுதாய வாழ்க்கை, நடத்தை முறைகள் முதலானவை பற்றியும் பல நிலைகளில் இதன் உட்பிரிவுகள் ஆராய்கின்றன. உடல்சார் மானிடவியலின் முதன்மையான உட்பிரிவுகளை வரிசைப்படுத்தி அவற்றைச் சுருக்கமாகக் காண்பது நலம் பயக்கும்.

1. படிமலர்ச்சியியல் (study of evolution)
2. உயர்பாலூட்டியியல் (primatology)
3. தொல்லுயிரியல் (palacontology)
4. ஒப்பியல் உடற்கூற்றியல் (palacontology)
5. எலும்பியலும் பல்லியலும் (oxteology and odontology)
6. விலங்கின நடத்தையியல் (ethology)
7. இனவியல் (raciology)
8. மானிட உடலளவையில் (anthropometry)
9. தோற்கூற்றியல் (dermatoglyphics)
10. மனிதச் சூழலியல் (human ecology)
11. குடித்தொகை மரபியல் (population genetics)
12. குடித்தொகையியல் (demography)
13. கருவியலும் உடலியங்கியலும் (embryology and physiology)
14. உணவியலர்சார் மானிடவியல் (nutritional anthropology)
15. மூலக்கூற்று உயிரியல் (molecular biology)
16. இனமேம்பாட்டியல் (eugenics)
17. மருத்துவ மானிடவியல் (medical anthropology)
18. பயன்முறை உடல்சார் மானிடவியல் (applied physical anthropology)

இனவியல்

இக்கால மனிதனின் அனைத்து இனங்களும் நியாண்டர்தால் (Neandertal) மூதாதையாயிலிருந்து ஒரே சிறப்பினமாகத் (species) தோன்றியவையாகும். பல்வேறு காரணிகளின் தாக்கத்தினால இச்சிறப்பினத்திற்குள் பல வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டு இன்று பல இனங்களாகப் பிரிவுபட்டுள்ளன. இதன் அனைத்துத் தன்மைகளையும் ஆராய்வதே இனவியலாகும்.

ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற இனத்தவர்களிடமிருந்து எண்ணற்ற பண்புகளில் வேறுபடுகின்றனர். இப்பண்புகளுள் சில எளிய மரபுக் கூறுகளால் (simple genetic traits) நிருணயிக்கப் படுகின்றன. ஏனைய கூறுகள் சிக்கல் வாய்ந்த மரபுக் கூறுகளால் (complex genetic traits) நிருணயிக்கப்படுகின்றன. (Elmer S. Miller and Charles A Wietz., *introduction to Anthropology,* op. cit., p.29)உடல் நீரிலுள்ள சில புரதங்களின் (proteins) அமைப்பைப்பார்க்கும்போது அவை மரபுக் கூறுகளால் ஏற்படுத்தப் படுகின்றனஇப்புரதங்கள் அமினோ அமிலங்களின் (amino acids) கூட்டிணைப்போல் உருவாகின்றன. அமினோ அமிலங்களோ சில குறிப்பிட்ட மரபணுக்களால் உண்டாகின்றன. ஆகையால் இம்மரபணுக்கள் இணையும் பாங்கின் அடிப்படையிலே புதரங்களின் அமைப்பும் அமினோ அமிலங்களின் அமைப்பும் ஏற்படுகின்றன. இரத்தம் எளிய மரபணுக் கூறுகளால் ஆக்கப்பெற்றது. இதனுள் பல கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிலஇடம்பெறவில்லை. இதனடிப்படையிலேயே இரத்தம் பல வகைகளாக (A,B, AB, O) வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த எளிய மரபணுக் கூறுகளின் அடுக்கு நிகழ்வை (frequency) அல்லது எது நிகழும், எண்ணிக்கையை கண்டுபிடிக்க முடியும். (Ibid, p.29) இதனடிப் படையிலேயே உயிரியலாரும் உடல்சார் மானிடவியலாரும் மனித இனங்களில் நிகழும்உடனடி மாற்றம் (mutation), மரபணுப் பெயர்ச்சி (genetic draift), மரபணு ஓட்டம் (gene flow), இயற்கைத் தேர்வு (natural selection) முதலானவற்றை ஆராய்கின்றனர்.மனிதனின் பெரும்பாலான உடற்பண்புகள் சிக்கலான மரபணுக்கூறுகளால் உண்டாகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, உடல் உயரம், தோல் நிறம் போன்றவை இவ்வகைக் கூறுகளால் நிருணயிக்கப்படுகின்றன. சிக்கல் வாய்ந்த மரபுக்கூறுகள் அதன் பண்புகளை வெளிப்படுத்தும்போது அவற்றைச் சுற்றுச் சூழல் (environment), காலநிலை (climate) போன்ற புறச்சூழற் கூறுகள் பெரும்பாலும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அவ்வாறே குறை உணவு உடல் வளர்ச்சியைக் குறைக்கும் சிறந்த ஊட்ட உணவுமரபணுக் கூறுகளின் வெளிப்பாட்டை மிகுதியான அளவு ஊக்குவிக்கும். மேற்கூறிய இவ்வனைத்துக் கூறுகளின் அடிப்படையிலேயே மக்களிடம் வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன.

மனித குலத்தைப் பல இனங்களாகப் பிரிப்பதற்கு மானிடவியலார் பல அலகுகளைக் கையாளுகின்றனர். (இனவகைப்பாட்டின் அலகுகளைப் பற்றி விரிவாக அறிய விழைவோர் பின்வரும் கட்டுரையைக்காண்க. பக்வத்சலபாரதி, “இனவகைப்பாட்டின் அலகுகள்” வாழ்வியற் களஞ்சியம் (தஞ்சாவூர், தமிழ் பல்கலைக்கழகம்) தொகுதி, 4, பக்.589-597) பெரும்பாலானவை உடல் தோற்றப் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சில உடற்கூற்றியற் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை இப்பண்புகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவை தோலின் நிறம், மூக்கமைப்பு, முக வடிவம், தலைமயிர், தலையமைப்பு, கண், உடலுயர்வளவு (stature), தோற்கூற்றியல், இரத்த வகைகள். த.்.ப்பி காரணி (duffy factor), சுவை உணர்வோரும் சுவை உணராதவர்களும் (மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் பினைல் தாயே கார்பமைடுவின்

(Phenlythiocarbomide – PTC) சுவையை உணரக்கூடியவர்கள். இதன் நீர்த்த அமிலத்தை வடித்தாளில் நனைத்து ஒருவரைச் சுவைக்கச் செய்யும் போது அவரால் ஒருவித கசப்பான சுவையை உணர முடியும். இச்சுவையை உணர்பவர்களின் அடுக்கு நிகழ்வு (frequency) பல்வேறு இனத்தவர்களிடையே வேறுபடுகிறது.இப்பண்பைக் கொண்டு மக்களைப் பல இனங்களாக வகைப்படுத்தலாம்.)(tasters and non-tasters), காது குரும்பி (ear wax) முதலானவை ஆகும்.

மேற்கூறிய இப்பண்புகளைக் கொண்டு மனித இனத்தை வகைப்படுத்தும்போது அறிஞர்கள் ஏதோ சில பண்புகளுக்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்து வகைப்படுத்தியதால் பல வகைப்பாடுகள் வழக்கிற்கு வந்தன. பொதுவாக இனங்களைக் காக்கேசியர் (Caucasiods), மங்கோலியர் (Mongoloids), நீக்ரோவினர் (Negroids) என மூவகையாகப் பிரிப்பர். வில்லியம்பாய்டு 5 இனங்களாகவும், கூன் 9 இனங்களாகவும், பிரிட்செல்32 இனங்களாகவும் பிரிப்பார். (Theodosius Dobzhansky, *MankindEvolving : The Evolution of the Human Specties* (New Have : Yaleniversity Press, 1962, p.266) இதற்கடுத்து, மானிடவியலார் சிலர்இனங்களைப் புவியமைப்பிற்கேற்ப வகைப்படுத்தினர். 'ஸ்டான்லி எம் கார்ன்" என்னும் அறிஞர் மனித இனத்தைப் புவியல்சார் இனங்களாகப் (geographicalraces) பகுத்தார். (S.M.Garn, *Human Races* springfiled, Illionis : Charles C.Thomas, 1971, pp.152 – 57) பிற்கால மானிடவியலார் மக்களின் மரபுப் பண்புகளின் அடிப்படையிலும், இனப்பெருக்க முறைகளின் அடிப்படையிலும், இனங்களைப் பேரினம் (macro-race), நுண்ணினம் (micro – race), இனப்பெருக்க மக்கள்தொகை (breeding population), வட்டார இனம் (local – race) போன்ற பல பிரிவுகளாக வகைப்படுத்த முயன்றுள்ளனர். (மனித இனங்களின் வகைபாடுகளைப் பற்றி விரிவாக அறிய விழைவோர் பின்வரும் கட்டுரைகளைக் காண்க. பக்தவத்சலபாரதி, "இனங்கள் மனிதர்". வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதிஅண்மைக்கால ஆய்வு முறைகளின்படி மனித மரபணுப் பண்புகள் மிக நீண்டகாலத் தகவமைப்புக்கு உட்படுகின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

மனித வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்கள் பற்றித் தொடக்ககாலத்தில் அறிவியல் முறையிலான அறிவு வளரவில்லை என்பதாலஇன வேறுபாட்டுணர்வு (racism) தலை விரித்தாடியது. வெள்ளைஇனத்தவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்றும் பிற இனத்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் வாதாடியதுடன் அவர்கள் கருத்திற்கு அறிவியல் அடிப்படையில் உண்மை காண அலைந்தனர். இக் காலகட்டத்தில்தான் உடல்சார் மானிடவியலாரும் பிற துறை அறிஞர்களும் அக்கருத்தை மறுத்தனர். இனவெறிக்குட்பட்ட அவர்களின் கொள்கையைப் பொய்யாக்கிய பெருமை மானிடவியலாரைச் சேரும். மண்டையோடுகளின் அளவுகள், பண்பாடுகள் வேறுபட்டிருக்கக் காரணம், மக்களின் தகவமைப்புப் பண்புகள் போன்ற பல உண்மைகளை விளக்கி வெள்ளையர்கள் மட்டும் மிகுந்த நுண்ணறிவு ஈவு (IQ) பெற்றுள்ளனர் என்ற மாயக் கருத்தைப் பொய்யாக்கினர்.

மானிட உடலளவையியல்

மக்களின் பல்வேறு வகையான உடல் தோற்றம் பற்றியும், அதன் தன்மைகள் பற்றியும், ஆராய வேண்டியதன் அவசியத்தை மிகத் தொடக்கக் காலத்திலேயே மானிடவியலார் உணர்ந்தனர். அதனால் முகிழ்த்ததே மானிட உடலளவையியல் (anthropometry) மனித வேறுபாடுகளையறிய உடலளவுகள் மிகவும் இன்றியமையாதன. உடல்சார் மானிடவியலார்

உடலளவையை முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆராய்கின்றனர். அவை: “புறத்தோற்ற உடலளவையியல் (somatometry), மண்டையோட்டளவையியல் (craniometry), எலும்பளவையியல் (osteometry) முதல் பிரிவு உயிர்வாழும் மக்களின் புற உறுப்புகளின் அளவுகளை எடுக்கிறது.மனிதனின் உடலுறுப்புகளுள் மண்டையோட்டைப் போல் வேறு எந்தப் பகுதியும் மிகுதியான பண்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே அப்பகுதியைஇரண்டாம் பிரிவான மண்டையோட்டளவையியல் பிரிவு ஆராய்கிறது. இவ்வகை ஆய்வில் இறந்த மனிதனின் மண்டையோடுகளே அளக்கப் படுகின்றன. மூன்றாவது பிரிவான எலும்பளவையியல் இறந்த மனிதனின் எலும்புகளை அளந்து மனித வேறுபாடுகளின் தன்மைகளை விளக்குகிறதுமனிதர்களை வகைப்படுத்துவதில் இரத்தக் குழுக்கள் மிகுந்த பயனுள்ளவையாக உள்ளதால் ‘ரத்தவியல்" (serology) பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததாக உள்ளது. இப்பிரிவு பெரும்பாலும் மானிட உடலளவையியலில் ஓர் உட்பிரிவாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தோற்கூற்றியல்

மனிதனினஉள்ளங்கைகளிலும், உள்ளங்கால்களிலும்,விரல்களிலும் உள்ள இரேகைகள், வரியமைப்புகள் (ridge patterns) முதலானவற்றையும் தலைச் சுழிகளையும் பற்றி அறியும் பிரிவே தோற்கூற்றியலாகும். இது உடல்சார் மானிடவியலின் முதன்மையான உட்பிரிவுகளுள் ஒன்று. முதலில் இப்பிரிவு தோற்கூற்றியல் கூறுகளைக் கொண்டு மனித இனங்களை அடையாளங்காணும் பிரிவாகத் தோன்றியது. இன்று இப்பிரிவின் அறிவு பல நிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்று உடற்கூற்றியல், கருவியல், மருத்துவவியல் போன்ற பல துறைகளில்பயனுடையதாக உள்ளது.மனிதர்களின் உடற்பண்புகள் கூட்டு மரபணுக்களால் (polygenes) நிருணயிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே ஒவ்வொரு மக்களினத்திலும் மரபணுக்கள் உள்ளன. அவை புறச்சூழலால் பாதிக்கப்படாதவை : மரபு வழியில் வருபவை. எடுத்துக்காட்டாக, காக்கேசியர், மங்கோலியர், நீக்ரோவினர் போன்றோர் ஒருவருக்கொருவர் முற்றிலும் மாறுபட்ட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளனர் அல்லது ஒவ்வொரு வட்டார இனத்தினரும் வேறுபட்ட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளனர்.தோற்கூற்றியல் கூறுகளும் கூட்டு மரபணுக்களால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன. (polygenically controlled). எனவே இக்கூட்டு மரபணுக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று சேரும் முறையிலும், அவற்றின் பண்புகள் வெளிப்படும் முறையிலும் ஏற்படும் மாற்றமே தோற்கூற்றியல் பண்புகள் ஒவ்வோர் இனத்தவரிடமும் வேறுபட்டிருப்பதற்குக் காரணமாகும். (H. Cummins and C. Midlo, Finger Prints on Palms and Soles : An Introduction to Dermatoglyphics New York : Dover Publications, 1961,pp.3-5) மனித உடலில் உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், விரல்கள் ஆகிய பகுதிகளைத் தவிர வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இரேகைகளும் வரியமைப்புகளும் இல்லை. இப் பண்புகள் இனத்திற்கு இனம் எவ்வாறு மாறுபட்டுள்ளன என்பதைத் தோற்கூற்றியலார் ஆராய்கின்றனர். இதை ஆராயும் பொருட்டுத் தோற்கூற்றியலை விரல் தோற்கூற்றியல் (finger dermatoglyphics), உள்ளங்கைத் தோற்கூற்றியல் (planter dermatoglyphics) என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கொள்கின்றனர்.

மனிதச் சூழலியல் - உளவியல்சார் மானிடவியல்

அறிமுகம்

இப்பகுதியில் மனிதனைச் சார்ந்துள்ள சூழலியல் பற்றியும், உளவியல்சார் மானிடவியல் பற்றியும் அறியலாம். மனிதனைச் சார்ந்துள்ள சூழலியல் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள்

மனிதச் சூழலியலும் உளவியல்சார் மானிடவியலும்

மக்கள் இன்று ஏறக்குறைய உலகின் அனைத்துச் சூழ்நிலைகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இது எவ்வகையான சூழ்நிலையையும் ஏற்று வாழ இயலும் என்ற மனிதனின் அறிவியல் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது அல்லது சூழ்நிலையோடு முழுமையாகத் தகவமைந்து வாழும் தன்மையை மக்கள் பெற்றுள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. கடுங்குளிர் மிகுந்த தென் துருவம், வடதுருவம், நீரில்லாத— வெப்பம் மிகுந்த பாலை வளப் பகுதி, உயரம் மிகுந்த மலைப்பகுதி போன்ற எண்ணற்ற சூழ்நிலைகளில் வாழும் மக்கள் உடற் செயலிலும், மரபணுப் பண்பிலும், உருவத் தோற்றத்திலும் எண்ணற்ற மாற்றங்கள் பெற்று வாழ்கின்றனர். (பக்தவத்சலபாரதி, “தகவமைப்பு” வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி 9, பக்.723 – 28)கடல் மட்டத்தில் வாழ்வோர் அவர்கள் சுவாசிக்கும் காற்றில் 21 விழுக்காடு உயிர்வாயு (oxygen) உள்ளது. உயரம் மிகுந்த மலைப் பகுதிகளில் உயிர் வாயுவின் விழுக்காடு அதே நிலையில் இருந்தாலும் காற்றழுத்தம் குறைவானவதால் ஒவ்வொரு முறை மூச்சு இழுக்கும்போதும் குறைவான அளவில் உயிர்வாயு உட்செல்கிறது. (William A, Stini, *Econology and Human Adaptation* Dubuque, lowa : Wm. C.Brown, 1975, p.53) அதனால் அப்பகுதிகளில் வாழ்வோரிடம் வேகமாக மூச்சிழுக்கும் முறை ஒரு சாதாரண உடலியல் கூறாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு வகையான சுற்றுச்சூழலுடன் மக்கள் கொண்டுள்ள தகவமைப்பு முறைகள். சுற்றுச்சூழலுடன் மக்கள் கொண்டுள்ள கூட்டுவாழ்க்கை (symbiosis), உடற்கூற்றியல், உடலியக்கம், உயிர் வேதிநிலை, நோய்முறைகள் முதலானவற்றை மனிதச் சூழலியல் பிரிவு ஆராய்கிறது. வேறு சில அறிவியல் பிரிவுகளும் மனிதச் சூழலியல் ஆய்வுப் பரப்பினைக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும் உடல்சார்மானிடவியல் மேம்கூறிய கூறுகளை மனிதனை முன்னிலைப் படுத்தியும் பண்பாட்டுப் பின்னணியைக் கருத்தில் கொண்டும் ஆராய்கிறது. மனிதச் சூழலியலை ஆராயும் இப்பிரிவு பெரும்பான்மையில் மக்களின் தகவமைப்பு முறைகளை ஆராயும் மானிடவியல் என்றும் கூறப்பெறும். மனித இனக்குழுக்களிடம் காணப்படும். உயிர்சார் வேறுபாடுகளையும், ஒற்றுமைகளையும், மரபுப்பண்புகளின் அமைப்புகளையும், பிறப்பு இறப்பு வீதங்களின் முறைகளையும் மனித மரபியல் (human genetics) அணுகுமுறையில் உடல்சார் மானிடவியலார் ஆராய்கின்றனர். அதோடு, மக்களின் இனப்பெருக்க வீதம், பால்சார்ந்த மக்கள் வீதத்தில் மரபணுப்பெயர்ச்சி (genetic drift) ஏற்கும் நிலைகள் போன்றவற்றையும் இப்பிரிவு ஆராய்கிறது.குடித்தொகை மரபியல் பிரிவானது மக்களிடையே காணப்படும்இணைதல் முறைகளையும் (mating patterns) அதனோடு தொடர்புற்ற குடித்தொகைச் சமநிலை (population equilibrium), இனப்பெருக்க மக்கள் தொகை (breeding population) ஆகியவற்றின் தன்மைகளையும் ஆராய்கிறது. ஒரு சமுதாயத்தின் குடித்தொகை அமைப்பானது நேரடியாக இனப்பெருக்க மக்கள் தொகையின் அமைப்பைச் சார்ந்துள்ளது. இனப்பெருக்க மக்கள் தொகையின் செயற்பாட்டினாலேயே குடித்தொகையின் சமநிலையும் அறுதியிடப்படுகிறது.இணைதல் (mating) என்பது ஒருவர்

அவரது சமுதாய அமைப்பிற்கேற்ப ஒருவரை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக் கொண்டு பால் வாழ்வில் ஈடுபடுவதைக் குறிக்கும். குடித்தொகை அமைப்பில்இணைதல் முறைகள் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஏனெனில், குடித்தொகையில் ஏற்படும் நுண்படிமலர்ச்சி (micro-evolution), மரபணுக்களில் ஏற்படும் உடனடி மாற்றம் (mutation) போன்றவைஇணைதல் முறைகளால் ஏற்படுவன. இவ்வனைத்துக் கூறுகளையும் ஆராயும் இப்பிரிவு குடித்தொகையியல்சார் மானிடவியல் (demographic anthropology) என்றும் கூறப்பெறும்.

மொழியியல் - பண்பாட்டு மானிடவியல்

அறிமுகம்

மானிடவியல் களப்பணிகளில் மொழியியல் பற்றிய அறிவு முதன்மையாகத் தேவைப்பட்டதால் மொழிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் மானிடவியலின் ஓர் ஒன்றிணைந்த கூறாகக் கருதப்பட்ட தன்மையையும், பண்பாட்டு மானிடவியல் கருத்துக்களையும் இப்பகுதியில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குறிக்கோள்கள்

மொழியியல் ஒப்பியல் அல்லது வரலாற்று மொழியியல் அவற்றின் அமைப்பிலும் பயன்பாட்டு நிலையிலும் எவ்வாறு வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன என்பதை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

உலகம் முழுவதும் எண்ணிலடங்கா வகைகளில் பரவி வாழும் சமுதாயங்களின் பண்பாட்டைக் காலப் பரிமாணங்களுடன் ஆராயும் பண்பாட்டு மானிடவியல் பற்றி மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

பண்பாட்டு மானிடவியல்

மானிடவியலின் மற்றுமொரு முதன்மையான பிரிவுமொழியியலாகும். மொழியியல் இன்று தனித்துறையாக விளங்கி வந்தாலும் இத்துறை பண்பாட்டு மானிடவியலின் ஓர் உட்பிரிவாக இருந்து வந்தது. எனினும், மொழியைப் பற்றிய ஆய்வுகள் மானிடவியல் ஆய்வுகளைக் காட்டிலும் காலத்தால் முந்தியவை. தொடக்கக்கால மானிடவியல் களப்பணிகளில் மொழியியல் பற்றிய அறிவு முதன்மையாகத் தேவைப்பட்டது. அதனால் மொழிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் மானிடவியலின் ஓர் ஒன்றிணைந்தகூறாகக் கருதப்பட்டது. அது முதற்கொண்டே மானிடவியலில்மொழியியல் ஆய்வுகள் பல்கிப் பெருகின.இன்றைய மானிடவியல்சார் மொழியியலாருள் சிலர், வழக்கிழந்து அற்றுப்போகும் நிலையிலுள்ள மொழிகளைப் பதிவு செய்து ஆராய்கின்றனர். ஏனெனில், தொன்மைக் குடியினர் பலர் பண்பாட்டு மாற்றத்தினால் அவர்களின்திணைப் பண்புகளையும் மொழியையும் விரைந்து இழந்து வருகின்றனர். வேறு சிலர் உடல்சார் மானிடவியலாரைப் போன்று காலப் பரிமாணத்துடன் கூடிய ஆய்வுகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். உலக மொழிகள் எங்கு எவ்வாறு தோன்றின, அவை காலந்தோறும் எவ்வாறு மாறிவந்துள்ளன என்பனவற்றை இவர்கள் ஆராய்கின்றனர். இவ்வகை மொழியியல் ஒப்பியல் அல்லது வரலாற்று மொழியியல் (comparative orhistorical linguistics) எனக் கூறப்பெறும். மற்றுமொருசாரார் இக்கால மொழிகள் அவற்றின் அமைப்பிலும்பயன்பாட்டு நிலையிலும் எவ்வாறு வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன என்பதை

ஆராய்கின்றனர். இது விளக்க மொழியியல் (descriptive linguistics) என வழங்கப்பெறும். மானிடவியல் மொழியியலார் சிலர் மொழிகளுக்குக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆராய்வதை விடுத்து, அனைத்து மொழிகளுக்கும் பொதுவான அமைப்புக்களைக் (universal structures) காண்பதில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வகை அணுகுமுறைமூலம் மக்கள் அனைவரும் கருத்துப் பொதுவான அமைப்பு முறைகளை அறிய முடிகிறது. இதன்மூலம் மனித மனத்தின் அடிப்படைச் சிந்தனை முறையை விவரிக்க முடிகிறது. இப்பிரிவு அமைப்பியல் மொழியியல் (structural linguistics) எனக் கூறப்படும். ஒருசாரார் மேற்கூறிய நிலைகளிலிருந்து மாறி, பேச்சு வழக்கில் மொழி எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதை ஆராய்வதில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வகை மொழியியல் சமுதாய மொழியியல் (socio-linguistics) என வழங்கப்பெறும்.

மானிடவியல்சார் மொழியியலார் பெரும்பாலும் மொழியின் வரலாறு பற்றி அறிவதிலும் நாட்டங் கொண்டுள்ளனர். அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதன்மூலம் பண்பாட்டின் அமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமென நம்புகின்றனர். ஏனெனில், கருத்துப் புலப்படுத்தும் முறையை மொழி மட்டுமே வடிவமைக்கிறது. புற உலகைப் புரிந்து கொள்வதிலும் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதிலும் மொழியின் ஆளுகையே மேலோங்கி நிற்கிறது. மொழியின் செல்வாக்கைப் பொருத்தே அம்மக்களின்அறிதிறனும் (congnition) அமைகிறது. மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றி ‘பண்பாட்டுக் கோலங்கள்" என்னும்அத்தியாயத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.உலகம் முழுவதும் எண்ணிலடங்கா வகைகளில் பரவி வாழும் சமுதாயங்களின் பண்பாட்டைக் காலப் பரிமாணங்களுடன் ஆராயும் மானிடவியல் பிரிவே பண்பாட்டு மானிடவியலாகும். இந்நூல் பண்பாட்டு மானிடவியலைப் பற்றியதாகையால் இதுபற்றி விளக்கமான அறிமுகம் ஏதுமில்லாமல் இதன் உட்பிரிகளைக் காண்போம.பண்பாட்டு மானிடவியலின் உட்பிரிவுகளில் தொல்லியல், மொழியியல் ஆகிய பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டாலும் இதன் தலையாய பிரிவுகள் இனக்குழுவியல் (ethnography), இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் (ethnology) ஆகிய இரண்டு மட்டுமே.பண்பாட்டை ஆய்வுப் பரப்பாக எடுத்துக்கொண்டு ஆராய முற்பட்ட தொடக்கக்கால ஆங்கிலேய, அமெரிக்க அறிஞர்களின் அணுகுமுறைகளில் வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டதால் இப்பிரிவு பண்பாட்டு மானிடவியல், சமுதாய மானிடவியல் (social anthropology) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பாகுபடுகிறது. பண்பாட்டு மானிடவியலார் அமெரிக்க மானிடவியல் மரபினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் இவர்களின் துறை‘அமெரிக்க மானிடவியல்" (பண்பாட்டு மானிடவியல்) என்றும் வழங்கப்பெறும் சமுதாய மானிடவியலார் ஆங்கிலேய மானிடவியல் மரபைச்சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் இவர்களின் துறை ‘ஆங்கிலேய மானிடவியல்" (சமுதாய மானிடவியல்) என்றும் வழங்கப்பெறும். இவ்விரு பிரிவுகளுக்குள் உள்ள வேறுபாடுகளை இங்குக் காண்போம்.

இனக்குழுவியல்

சமுதாயப் பண்பாட்டு மானிடவியலுக்கு அடித்தளமாகத் திகழ்வதுனக்குழுவியலேயாகும். ‘இனக்குழுவியல்" என்னும் பொருளுடைய„ethnogrphy‟ என்னும் ஆங்கிலச் சொல் „ethonos‟, „graphein‟ ஆகிய கிரேக்கச் சொற்களின் மூலங்களைப் பெற்றது. „ethnos‟ என்பதற்கு இனம் (race), இனக்குழு (ethnic group), மக்கள் (people) என்பது பொருள் „graphein‟ என்பதற்கு „எழுதுவது" (to write) என்பது பொருள். ஆகவே இனக்குழுவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. ஒருஇனக்குழுவைப் பற்றிய முழுமையான படிப்பு என்னும் வகையில்

இப்பிரிவை ‘இனக்குழுவியல்" என்று கூறலாம்.

சமுதாயப் பண்பாட்டு மானிடவியலார் சமுதாயத்தின்அமைப்பையும், பண்பாட்டின் அமைப்பையும் புரிந்து கொள்வதில்ஈடுபட்டுள்ளதால் அவர்கள் மக்கள் வாழுமிடங்களை ஆய்வுக்கூடங்களாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆய்வுக் களத்தில் ஒவ்வொரு மானிடவியலாரும் நேரடியாகப் பங்கு பெற்று அந்தந்தச் சமுதாயப்பண்பாட்டு அமைப்புகளை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டு அதுபற்றிய செய்திகளை முறையாகத் தொகுப்பர். ஆகவே இனக்குழுவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தின் பண்பாட்டை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை முறையாகத் தொகுத்து வழங்குதலாகும்.முதல் அத்தியாயத்தில் கூறியபடி, மனித சமுதாயங்களைப் பற்றிய செய்திகள் புத்தாய்வாளர்களாலும், பயணிகளாலும், சமயப்பரப்பிகளாலும் தொகுக்கப் பெற்றன. அவ்வகைச் செய்திகள் பல வகைகளில் போதுமானதாயிராததால் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரான்ஸ் போவாஸ் போன்ற பயிற்சி பெற்ற மானிடவியலார் நேரடியாக மக்களிடம் சென்று ஆய்வுசெய்யத் தொடங்கினர்.இக்கால இனக்குழுவியல் ஆய்வுகள் அனைத்தும் மிகவும் பயிற்சி பெற்ற மானிடவியலாரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்கள்‘பங்கேற்று உற்றுநோக்கல் முறை" (participant observation), நேர்காணல்முறை, மக்களிடம் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்ளும் முறை, எந்தெந்த நிகழ்வுகளை எவ்வாறு அணுகுவது போன்ற களப்பணி உத்திகளில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருப்பர். சமுதாயப் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை அகவய (emic), புறவய (etic) முறைகளில் நோக்கி அந்நிகழ்ச்சிகள் எந்தெந்தச் சமுதாயப் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு தொடர்பு பெற்றுள்ளன என்பதைக் கண்டறிந்து அவற்றை விருப்பு வெறுப்புக்குஇடமின்றி மிகச்சரியாக எழுதுவர். பண்பாட்டுக் கூறுகளின் உறவுகளைச்சரியாகப் புரிந்து கொள்வதும் அவற்றை நடுநோக்கில் விளக்குவதுமே இனக்குழுவியலின் தலையான நெறியாகும்

அலகு-3 மானிடவியலும் களப்பணியும்- களப்பணியில் தரவுகளைப் பெறுதலும்

அறிமுகம்

மனிதா்களைப் பற்றி ஆராயும் மானிடவியல் அவா்கள் வாழக்கூடிய இடங்களைக் களமாகக் கொண்டு நிகழ்த்திய களப்பணிகளைப் பற்றியும் அங்கு திரட்டப்பட்ட தரவுகளைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குறிக்கோள்கள்:

மானிடவியலின் மகத்தான பணி மனிதப் பண்பாட்டின் படிமலர்ச்சி நிலைகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்ட நிலையில் நிகழ்ந்த தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், பொருளியல் மாற்றங்கள், சமுதாய அமைப்பில் ஏற்பட்ட பிற மாற்றங்கள் முதலானவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.மக்கள் வாழுமிடங்களையே மானிடவியலார் ஆய்வுக் கூடங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு பர நிலைகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் தன்மையை மாணவா்கள் அறிந்து கொள்வீா்கள்.

மானிடவில் ஆய்வு முறைகள்

அந்நிலையில், மானிடவியலின் மகத்தான பணி மனிதப் பண்பாட்டின் படிமலர்ச்சி நிலைகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக, மக்களிடையே நிகழ்ந்த தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், பொருளியல் மாற்றங்கள், சமுதாய அமைப்பில் ஏற்பட்ட பிற மாற்றங்கள் முதலானவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது உடனடித் தேவை என வலியுறுத்தப்பட்டது.மானிடவியலாா் மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளில் இறங்கிய உடனேயே மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களை ஆராய வேண்டியது அவசியமென்றும், அதன் மூலமே தொடக்கக் கால மக்களின் சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைகளின் அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமென்றும், அவ்வடிப்படைகளைக் கொண்டே தொடக்கக் காலம் முதல் இக்காலம் வரையிலான சமுதாயப் பண்பாட்டு அமைப்புகளின் படிமலர்ச்சித் தொடர்ச்சியினைக் காலவரிசைப்படி அறிய முடியுமென்றும் நம்பினா். இன்று மிகவும் எளிய நிலையில் வாழும் தொன்மைமக்கள்(primitive) மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின்பேராளா்கள் என்பதால் அம்மக்களை விரிவாக ஆராய முற்பட்டனா்.மானிடவியலாா் தொன்மை மக்களை மிகுதியாக ஆராய்வதற்கு வேறொரு காரணமும் உண்டு. மனித சமுதாயத்தின் இயக்காற்றலையும், பண்பாட்டுக் கோலங்களையும், மனித நடத்தை முறைகளையும் முழுமையாக ஆராய்வதே மானிடவியலின் இலக்காயிற்று. அதனால் மனித சமுதாயத்தின் சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைகளை மிகத் தெளிவாக அலசிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது மானிடவியலின் முதன்மையான பாடப் பொருளாயிற்று. அதற்கு மிகவும் சிக்கலான அமைப்புகளையுடைய சமுதாயங்களைக் காட்டிலும் சிக்கலற்ற, எளிமையான சமுதாயங்ளை ஆராய்வதன் மூலம் சமுதாயப் பண்பாட்டு அமைப்புகளை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும் என நம்பினா். அதன்பின்னா் எளிமையற்ற சமுதாயங்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என முடிவு செய்தனா். எனவேதான் தொடக்கத்தில் தொழில் சமுதாயங்களை ஆராய்வதில் மானிடவியலாா் ஈடுபட்டு வந்தனா். அதனாலயே மானிடவியல்

என்பது தொன்மை மக்களை மட்டும் ஆராயும் துறை என்று பெரும்பாலோர் இன்றும் கருதுகின்றனர். மானிடவியலார்கலப்புச் சமுதாயங்களையும் (complex societies), தொழில் துறையில்வளர்ச்சி பெற்ற சமுதாயங்களையும் ஆராய்ந்து வருகின்றனர் என்பதுஇங்கு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.மானிடவியலின் ஆய்வுப்பொருள் பெரும்பாலும் மனிதப் பண்பாடு பற்றியதாக இருப்பதால் மக்கள் வாழுமிடங்களையே மானிடவியலார் ஆய்வுக் கூடங்களாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர். இந்நிலை பிற அறிவியல் துறையிலிருந்து மானிடவியலைப் பிரித்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. குறிப்பாக, இயற்பியல்சார் அறிவியல் (physical science) துறைகளில் ஆய்வுகள் சோதனைக் கூடங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இக்வகைத் துறைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளில் ஓர் ஆய்வாளர் ஒரு சூழலில் பயன்படுத்தும் கருவிகள் அல்லது முறைகளைக் கொண்டு வேறோர் ஆய்வாளர் அதே ஆய்வைப் புதிய சூழலில் செய்யும் போது முடிவு ஒன்றாக இருக்கும். ஆனால், மனித அறிவியலில் (நடத்தைசார் அறிவியல்) இதுபோன்ற கட்டுப்பாடற்ற ஆய்வுமுறை மிக மிக அரிது அல்லது இல்லை என்றே கூறலாம். ஏனெனில், மனித அறிவியலில் நாம் நம்மைப் பற்றியே ஆய்வு செய்தால் நம் முடிவுகளும் கருத்துகளும் அவரவர் அகவய மதிப்புகளால்(subjective values) தாக்கம் பெறுகின்றன. அதனால் எந்த வகையிலும்„சார்பற்ற உண்மையைக்‟ காணமுடியாமற் போகிறது.

இயற்பியல்சார் அறிவியல் ஆய்வுமுறையிலிருந்து வேறுபடும் சமுதாய அறிவியல் ஆய்வுமுறையில் வேறொரு முக்கியகூறும்இடம்பெற்றுள்ளது. சமுதாய அறிவியல்களில் அனைத்து வகையானபகுப்பாய்வும் சார்புடையதும் சார்பற்றதுமான மாறிகளைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஓர் அமைப்பின் கூறுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதும் முந்தும் தன்மையுடையதுமான (precede) கூறுகள்„சார்பற்ற மாறிகள்‟ (independent variables) ஆகும்.சமுதாய அறிவியலில் காரண காரியத் தொடர்களை மேற்கூறிய மாறிகளைக் கொண்டு விளக்குவதென்பது மிகப்பெரும் சவாலாகும். ஏனெனில், ஒரு செயலிற்கான காரணம் காலத்தோடு (time) தொடர்புடையது. ஒரு காரணம் முதலில் இடம்பெறும். சில பின்வரும். சமுதாய நிகழ்வுகளில் ஒரு கூறின் தோற்றத்திற்கான (origin) காரணம் அதே நிகழ்வில் பின்னர்த் தோன்றும் வேறொரு கூறோடு தொடர்புடையது. ஒரு சமுதாயத்தின் அமைப்பு வேறொரு சமுதாயத்தின் அமைப்பிலிருந்து மாறுபடுவதால் ஒன்றதன் முடிவு மற்றொன்றுக்குப் பொருந்தாது. ஆகவே அந்தந்தச் சமுதாயங்களின் அமைப்புகளைப் புரிந்து கொண்டு ஆய்வு செய்ய வேண்டியதாகிறது.

மானிடவியலும் களப்பணியும்

18 –ஆம் நூற்றாண்டின் வணிகர்கள், பயணிகள், சமயப் பரப்பிகள், புத்தாய்வாளர்கள் போன்றோர் சேகரித்த தரவுகள் நிபுணத்துவமற்ற முறையில் சேகரிக்கப்பட்டதாக 19 – ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியலார் கருதினர். அக்காலத்தில் இயற்கை அறிவியலில் பயிற்சி பெற்ற பலர் மானிடவியல் துறையில் ஈடுபட்டு அவர்களுக்கே உரிய முறையில் தரவுகளைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினர். அவர்களுள் ஆல்.ஃ.பிரடு சி.ஹாடன், இயற்பியலாரும் உளவியலாருமான டபள்யு.எச்.ஆர்.ரிவர்ஸ், நோயியலார் சார்லஸ் ஜி. செலிக்மேன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவர்கள் ஒரு பெருங்குழுவாகஇணைந்து டாரஸ் நீர்ச்சந்தி ஆய்வுப் பயணத்தைத் (Torres straitexpendition) துவக்கினர். தொடக்கத்தில் அவர்கள் மானிடவியலில் பயிற்சி பெறவில்லையாயினும் பின்னர் இத்துறையின்

நிபுணத்துவத்தைப் பெற்றனர். அவர்களுக்கடுத்து வட பசிபிக் ஆய்வுப் பயணம், நியூகினித் தீவு ஆய்வுப் பணயம், மீண்டும் டாரஸ் நீர்ச்சந்தி ஆய்வுப்பயணம் எனப் பல ஆய்வுப் பயணங்கள் அனைத்திலும் பெருங்குழுவினர் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

களப்பணிக்குக் குழுவினராகச் சென்று நீண்ட காலம் தங்கும்போது செலவினங்களும் இடர்ப்பாடுகளும் மிகுதியாயின. அதனைக் கருத்திற் கொண்டு பிற்காலத்திய ஆய்வாளர்கள் ஒருவராகவோ இருவராகவோ சென்று ஆய்வு செய்யும் முறையைப் பெருவழக்காக்கினர். அதோடு பொதுவாக ஒரு தலைப்பில் பலர் தரவுகள் சேகரித்து ஆராய்வதைக் காட்டிலும் ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட பொருள் குறித்துத் தரவுகள் பெற்று ஆராயும் ஆய்வுகள் மானிடவியலுக்குத் தேவை என உணர்ந்தனர். அது முதற்கொண்டு தனி ஒருவராகச் சென்று ஆய்வு செய்வதே வழக்கமாயிற்று. குறிப்பிட்ட சில ஆய்வுகளுக்கு மட்டுமே சிறு குழுவினராகச் செல்கின்றனர்.பெருங் குழுக்களாகவும் சிறு குழுக்களாகவும் சென்று ஆய்வுசெய்த காலத்தில் பிரேசர் களப்பணி மேற்கொள்ளாமல் வினா நிரல்கள் மூலம் தரவுகள் பெற்று ஆய்வு செய்ய முற்பட்டார். இவர் 1887 – இல் சமய நிறுவனங்களுக்கும் (missionaries), குடியேற்றப் பகுதியிலிருந்த ஐரோப்பிய அரசு அதிகாரிகளுக்கும் வினா நிரல்களை அனுப்பிப் பெரும் எண்ணிக்கையிலான தரவுகளைப் பெற்றார். அவற்றை „Question on the Manners, Customs, Religions, Superstitions etc. of Uncivilized or Semi– Civilized People‟ என்னும் தலைப்பில் பெரும் நூலாக வெளியிட்டார்.பிரெசரின் இத்தொகுப்புப் பல வகைகளில் பயன்மிக்கதாகஇருந்தாலும் சில குறைபாடுகளையும் கொண்டிருந்தது. தொகுக்கப் பெற்ற செய்திகள் அனைத்தும் உண்மை என்றாலுங்கூட அத்தரவுகளைக் கொண்டு அந்தந்த மக்களின் சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. மேலும் அச்சமூகத்தினகூறுகளுக்கிடையில் உள்ள உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதோடு ஒவ்வொரு கூறின்பால் மக்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்களையும் அதன் நடைமுறை உறவுகளையும் அறிய முடியவில்லை. அதனால் களப்பணியில் ஈடுபட்டு ஆய்வு செய்யும் முறை மானிடவியலுக்கு „உயிர்மூச்சு‟ என்பது மீண்டும் தெளிவாயிற்று. அதுவே மானிடவியல் ஆய்வுமுறையின் தனித்தன்மை எனக் கூறப்பட்டது.

இக்காலக் களப்பணி முறை

மானிடவியலின் இக்காலக் களப்பணி முறைக்கு வித்திட்டவர் ஆங்கிலேய மானிடவில் அறிஞர் மாலினோஸ்கி ஆவார். இவர் முதல் உலகப் போரின்போது மேற்குப் பசிபிக் கடற்பகுதியில் உள்ள ட்ரோபிரியாண்டுத் தீவினரிடையே இனக்குழுவியல் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இவ்வாய்வானது மானிடவியலின் அனைத்துக் காலங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளுள் தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இது மானிடவியல் களப்பணி முறையில் ஒரு பெரும் திருப்பத்தையே ஏற்படுத்திவிட்டது. இவ்வெற்றிக்குக் காரணமாகஅமைந்தது மாலினேஸ்கியின் பங்கேற்று உற்றுநோக்கல் (participantobservation) முறையாகும்.அமெரிக்க மானிடவியலின் தந்தையான பிரான்ஸ் போவாசைப் போன்றே மாலினோஸ்கியும் களப்பணியில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவர்.

அவரது இனக்குழுவியல் ஆய்வுகளில் ஒவ்வொரு சமுதாயக் கூறுக்கும்இவர் கூறும் விளக்கம் இன்றும் பிரமிக்க வைப்பதாக உள்ளது. மாலினோஸ்கி ட்ரோபிரியாண்டுச் சமுதாயத்தில் இடம்பெறும் ஒவ்வொருகூறுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஒவ்வொரு சமுதாய நிகழ்விலும் தனிப்பட்டவர்களின் நடத்தைமுறைகளும் சமுதாய உறவை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன என நம்பினார். ஒவ்வொரு செயலையும் நேரில் உற்று நோக்கும் போதுதான்

அச்செயல் ஏன் நிகழ்கிறது எப்படி நிகழ்கிறது, எவரெவர் பங்கு கொள்கிறார்கள், அதற்கான வழிமுறைகள் என்னென்ன என்பனவற்றை அறிய முடியும். அதோடு ஒவ்வொரு சமுதாய நிகழ்விற்கும் மக்கள் கொண்டுள்ளநெறிமுறைகள்(norms), விழுமியங்கள் (values), கருத்துக்கள்போன்றவற்றையும் அறிய முடியும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் விளக்கங்களை மேலும் மேலும் தேடும் போது மட்டுமே சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். மேற்கூறிய மகத்தானஇலக்கினைப் „பங்கேற்று உற்றுநோக்கல்‟ முறையால் மட்டுமே அடையஇயலும் என்பார் மாலினோஸ்கி.

பங்கேற்று உற்றுநோக்கல் என்பது ஆய்வு செய்யும் சமூகத்தினரோடு இரண்டறக் கலந்து அவர்களின் அன்றாட வாழ்வில் பங்கு கொண்டு உற்றுநோக்கலைக் குறிக்கும். சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள நமக்குள்ள ஒரே வழி பங்கேற்று உற்று நோக்குதலேயாகும். அதனாலேயே ஆய்வாளர்கள் அவர்கள் செய்யும் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலோடு நீண்டகாலம் ஐக்கியமடைந்து அவர்களுள் ஒருவராக வாழ்ந்து ஆராய வேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்து மானிடவியலில் ஒரு முதுமொழியாக அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

மாலினோஸ்கி ட்ரோபிரியாண்டு இனக்குழுவியல் தரவானதுஇன்றுவரை எந்த ஒரு தனி மானிடவியலறிஞராலும் சேகரிக்க முடியாத அளவிற்குத் தொகுத்ததாகும். மானிடவியல் தோன்றிய காலம் முதல்இன்று வரை களப்பணியில் இவரைப்போல் வேறு எவரும் நிபுணத்துவம் பெற்றதில்லை. இன்றும் இப்பிரிவில் இவரே வாகையனாவார். இவரது வெற்றிக்குக் காரணம் இவர் ட்ரோபிரியாண்டு மக்களிடம் ஏறக்குறைய 4ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். அவர்கள் பேசும் „கிரிவானா‟ மொழியை மிகச்சரளமாகப் பேசி அவர்களுள் ஒருவராகவே வாழ்ந்தார். இவ்வகையான களப்பணி முறையே இன்று பங்கேற்று உற்றுநோக்கல் என வழங்கப்பெறுகிறது. (களப்பணியில் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டை எந்தப் பின்னணியில் ஆராயவேண்டும் என்பது இரண்டாம் அத்தியாயத்தில்„இனக்குழுவியல்‟ என்னும் உட்தலைப்பின்கீழ் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது).

களப்பணி மேற்கொள்ளும்போது ஆய்வினை எப்பகுதியில் செய்வது என்பது மிக இன்றியமையாதது. ஆய்வு செய்யும் சமூகத்தின் பண்பாடு முழுமையாகப் பெற்றிருக்கக்கூடிய இடத்தைத் தேர்வு செய்தல் வேண்டும். ஏனெனில், ஒரு பண்பாட்டிற்குரிய அனைத்துப் பகுதியிலும்அப்பண்பாட்டிற்குரிய கூறுகள் முழுமையாகக் காணப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, கல்வராயன் மலைப்பகுதியானது மலையாளிப் பழங்குடியினா் வாழும் பகுதியாகும். இம்மலையின் மையப்பகுதியில் (core area) வாழ்வோர் பூப்புக் காலத்தில் பெண்கள் தனிக்குடிசையில் தங்கும் வழக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளனா். ஆனால் சமநில மக்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள விளிம்புப் பகுதியில் (peripheral region) வாழ்வோர் பண்பாட்டு மாற்றத்தினால் தனிக்குடிசையில் தங்கும் வழக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே ஆய்வுக்குரியஇடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிக அவசியமாகிறது. பெரும்பாலான மானிடவியலார் ஆய்வுக்குரிய இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக முதலில் ஒரு முன்னோடி மதிப்பாய்வை (pilot survey) மேற்கொள்வர்.களப்பணியில் ஈடுபடுவோரின் பால்தன்மைக்கு (sex) ஏற்ப ஆய்வு செய்யும் மக்களிடம் பெறும் உறவும், தரவுகளும் வேறுபடும். பசிபிக் தீவு மக்களிடம் குழந்தை வளர்ப்பு முறை பற்றி மார்க்ரேட் மீடு செய்த ஆய்வினை எந்த ஓர் ஆண் ஆய்வாளரும் செய்ய இயலாது. அவ்வாறே மொராக்கா தீவுப் பெண்களைப் பற்றி எலிசபெத் பெர்னியா செய்த ஆய்வினை எந்த ஓர் ஆண் ஆய்வாளராலும் செய்ய இயலாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பெண் ஆய்வாளர்கள் ஆண்களிடம் குறிப்பிட்ட சில பொருள் குறித்து ஆய்வு செய்ய இயலாது.

மானிடவியல் களப்பணிகளில் அடுத்து தரவுகள் நம்பகத்தன்மையானது என்றாலும் இவ்வகையில்

பெறப்படும் தரவுகள் நம்பகத்தன்மையானது என்றாலும் இவ்வகையில் பெறப்படும் செய்திகள் ஆய்வுக்குப் போதுமானதாயிரா. மக்களிடமிருந்துவாய்மொழி மூலம் பெறப்படும் செய்திகளும் இன்றியமையாதவை.இவ்வகையான செய்திகளைப் பெறும்போது ஆய்வாளர்கள் அவற்றின் ஏற்புத்தன்மையிலும், நம்பகத்தன்மையிலும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாட்டில் ஜவ்வாது, ஏலகிரி, கொல்லி, கல்வராயன் மலைகளில் வாழும் மலையாளிப் பழங்குடியினரிடம் ஆய்வு செய்யும் போது தரவுகளின் ஏற்புத்தன்மையிலும் நம்பகத்தன்மையிலும் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. ஒவ்வொரு மலையைச் சேர்ந்தோரும் தங்களிடமிருந்து பிரிந்த சகோதரர்களே பிற மலைகளில் வாழ்பவர்கள் எனக் கூறுவர். இன்று ஆய்வாளர்கள் ஒரு பொதுக்கருத்தினைக் கூற முயன்றாலும் தொடக்கத்தில் ஆய்வு செய்யும் போது இவ்வகைச் சிக்கலுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க முடியாது. எவ்வாறிருப்பினும் இனக்குழு வரலாற்றியல் ஆய்வுவழி பல உண்மைகளை வெளிக்கொண்டுவரஇயலும்.தகவலாளியைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலமும், பெற்ற தரவுகளை மறு சோதனைக்குட்படுத்துதன் மூலமும் ஆய்விற்கேற்ப உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் தரவுகளை ஏற்புத்தன்மை உடையதாகவும்,ம்பகத்தன்மை உடையதாகவும் பெற முடியும். தகவல்களைத் தரும்போது சில தகவலாளிகள் அவர்களின் தன்முனைப்பினைக் (ego) காட்ட முயல்பவர்களாக இருப்பர். அதனால் தரவுகளின் ஏற்புத்தன்மையும் நம்பகத்தன்மையும் குறையும். இவையனைத்தையும் பயிற்சி பெற்ற ஆய்வாளர்கள் சரிசெய்து கொள்வர்.

பொதுப்படையான தரவுகளைப் பெறுதல்

களப்பணியில் ஈடுபடும் ஆய்வாளர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஆய்வுக்குரிய பொருளில் தரவுகளைச் சேகரிக்கக் கூடாது. அவ்வாறு ஒருவர் பெற முயன்றாலும் தரவுகளைப் பகுத்தாயும் போது அதன் உண்மையான பொருளை உய்த்துணர முடியாமற் போவதற்கு வாய்ப்புண்டு. அதனாலேயே மானிடவியலார் களத்திற்குச் சென்றவுடன் தொடக்கத்தில் எவ்வித ஆய்விலும் ஈடுபடாமல் அம்மக்களிடம் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ள முயலுவர். அதன் முதல் கட்டமாக அனைவரிடமும் இனிமையாகப் பழக முயலுதல், ஒவ்வொரு வீட்டாரும் தன்னை அறியும்படியாகச் செய்தல், ஆய்வுக்குரிய பகுதியின் ஒவ்வொருஇடத்திற்கும் சென்று மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பங்கு கொள்ளுதல், அவர்களின் பேச்சைக் கற்றுக் கொள்ள முயலுதல், அவர்களைப் போலவே நடந்து கொள்ள முயலுதல், தான் ஓர் அன்னியன் என்ற எண்ணத்தைப் போக்குதல் போன்ற செயல்களில் பல நாட்கள் செலவிடுவர்.

அவ்வாறான காலத்தில் ஆய்வாளர் பெற்ற அனுபவங்களை அப்படியே நாட்குறிப்பேட்டில் எழுதி வைக்க வேண்டும். நாட்குறிப்பேட்டில் எழுதி வைக்கும் ஒவ்வொரு சிறு குறிப்பும் பகுத்தாய்தலின்போது பல உண்மைகளுக்கு வழிவகுக்கும். இக்கருத்தினைப் பெரும்பாலான மானிடவியலார் தங்களின் களப்பணிப் பட்டறிவினை எழுதிய போது குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆய்வுக்குத் தொடர்பற்ற செய்திகள் என எண்ணி எவ்வகையான துணுக்குச் செய்திகளையும் பதிவு செய்யத் தவறக்கூடாது. கவனத்திற்கு வரும் அனைத்துச் செய்திகளையும் பதிவுசெய்துவிட வேண்டும்.அர்ஜன்டினாவில் களப்பணி செய்த எல்மர் எஸ். மில்லர் தன் அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “தோபா (Toba) சமூகத்தினர் பல இடங்களில் பரவி வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்குள் பல உட்பிரிவுகளும் உண்டு. ஒவ்வொரு பிரிவினரும் அவர்களின் சமயத் தலைவனுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை முறைகளில் உள்ளவேறுபாட்டினை என் நாட்குறிப்புகளின் செய்தியிலிருந்து என்னால் உணர முடிந்தது. நாட்குறிப்பில் நான் எழுதி வைத்த தேதி, இடம், தலைவன் பெயர், அவரிடம் மக்கள் பேசிய உரையாடல் ஆகியவற்றைப் பகுத்தாயும்போது நாட்குறிப்பேட்டில் எழுதிவைத்த குறிப்புகளைக்

கவனித்ததன் மூலம் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் அவர்களின் சமயத் தலைவனிடம் கொண்டுள்ள உறவு வெவ்வேறு என்பதை அறியமுடிந்தது.

குடிமதிப்பு (census), குடிவழியியல் (genealogy) போன்றவற்றைத் தயாரிக்கலாம். ஒவ்வொரு குடும்பத்தாருடன் ஆய்வாளர் தன்னை அறிமுகப்படுத்திப் பேசும் காலத்தில் குடும்ப உறுப்பினர்களைப் பற்றி விசாரித்து இவ்வகைச் செய்திகளைப் பெறஇயலும். ஆய்வு செய்யும் இடத்தில் மக்கள் தொகை மிகக் குறைவாகஇருந்தால் குடிமதிப்பு, குடிவழியியல் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கலாம்.இருப்பினும் ஆய்வு பொருளுக்கேற்ப இவற்றை எப்போது தயாரிக்கலாம்என்பதை முடிவு செய்யவேண்டும்.

ஆய்வு செய்யும் குடியிருப்பையும் அதனைச் சுற்றிய இயற்கைக்கூறுகளையும் வரைபடம் மூலம் செய்திகளைப் பதிவு செய்தால் பின்னர்ப் பகுப்பாய்வில் ஈடுபடும்போது பல உண்மைகளை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள உதவும். வரைபடங்களில் முதலில் குடியிருப்பின் ஒவ்வொருகூறையும் தெளிவாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும். இதில் தெருக்களின் அமைப்பு, அதிலுள்ள வீடுகளின் எண்ணிக்கை, வீடுகள் எப்பிரிவினருடையது, குடியிருப்பில் எங்கெங்கு வழிபடுமிடங்கள் உள்ளன, அவை எப்பிரிவினருக்குச் சொந்தமானவை, பொது இடங்களில் என்னென்ன உள்ளன, குறுக்குப் பாதைகள் உள்ளனவா, அவை எப்பகுதிகளை இணைக்கின்றன, குடியிருப்பைச் சுற்றிலும் உள்ள இயற்கைக் கூறுகள் என்னென்ன போன்ற எண்ணற்ற செய்திகள் அதில்இடம்பெறுவதாக இருக்க வேண்டும். இச்செய்திகளைக் கொண்ட வரைபடத்தைக் கொண்டு அவ்விடத்தில் வாழ்வோரின் சமுதாய அமைப்பைக் களப்பணியில் ஆழமாக இறங்குவதற்கு முன்னரே அறிந்து கொள்ள முடியும். வரைப்படத்தில் காணும் சிறப்புத்தன்மைகளை உற்றுநோக்கி அதற்கேற்ப தரவுகளைப் பகுத்தாயும்போதுஇவ்வரைபடங்கள் பல விளக்கங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

இந்தியச் சிற்றூர்களின் வரைபடத்தைக் கொண்டு அவ்வூரில் உள்ள சாதிகளின் படிநிலையையும், அவர்களுக்குள்ள சமுதாய உறவுகளையும் உடனே மதிப்பிட இயலும். இந்திய சிற்றூர்களைப் பற்றிய சிறப்பான ஆய்வுகளுள் ஆந்த்ரே பெத்திலி ஆய்வும் ஒன்று. தஞ்சைப் பகுதியில் ஆய்வு செய்த இவர் சிற்றூர்களில் அக்ரகாரவாடை (பார்ப்பனர்கள் வாழுமிடம்), பண்டாரவாடை (பார்ப்பணரல்லாதவர்கள் வாழுமிடம்) என இரு பிரிவுகள் உள்ளதெனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். சில சிற்றூர்கள் முழுவதும் அக்ரகாரவாடையாகவும் சில பண்டாரவாடையாகவும் உள்ளன எனக் கூறுகிறார். பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் சிற்றூர்களின் ஒரு பகுதி அக்ரகாரமாகவும், மறுபகுதி பண்டாரவாடையாகவும், இவற்றைத் தள்ளி ஒரு பகுதி சேரியாகவும்உள்ளது. அந்தந்தச் சிற்றூர்களின் வரைப்படங்களை எடுத்து உற்றுநோக்கினால் அவ்வூரின் சமுதாயப் படிநிலையையும், தகுதி நிலையையும், தூய்மை, தீட்டு (purity and pollution) பற்றிய கருத்தாக்கத்தையும் மதிப்பிடலாம்.

ஆய்வு செய்யும் சமூகத்தின் பொருள்சார் பண்பாட்டைப் (material culture) பற்றிய தரவுகள் மிகவும் பயனள்ளவை. வீடுகளின் அமைப்பு, செய்பொருள்கள், பயன்படுத்தும் பொருள்கள், வீட்டுச் சாமான்கள், உடைகள், அணிகலன்கள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், கால்நடைகள், தொழிற்கருவிகள், தற்காப்புக் கருவிகள், சடங்குப்பொருள்கள் போன்ற பல்வேறு வகையான பொருள்களைப் பற்றிய தரவுகள் சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைகளை அறிய உதவும். இவ்வகைப் பொருள்களைத் தொடக்கத்தில் தெரிந்து கொண்டோமானால் பிறகு ஆழ்நிலை ஆய்வு மேற்கொள்ளும் போது பல உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவியாகஇருக்கும்.மானிடவியல் களப்பணியில் குடிவழிப்பட்டியல்(genealogical chart) தயாரிக்கும் முறை ஓர் இன்றியமையாத முறையாக உருவான சூழல் மிகவும் சுவையானது. டுபள்யு. எச்.ஆர்.ரிவர்ஸ் மரபியல்

(genetics)கூறுகளை ஆராய முற்பட்ட போது ஏற்பட்டதே குடிவழியியல் முறை.இவர் புகழ்பெற்ற சமுதாய மானிடவியலார் என்பதே பலருக்கும் தெரியும்.இவர் அடிப்படையில் உளநோய் மருத்துவவியலார் ஆவார். இவர் பல தலைமுறையினரின் உயிரியற் பண்புகளைக் கண்டறிய முனைந்த போது திணைக்குடிகளின் கால்வழி(lineage) அமைப்புகளைப் பதிவு செய்தார். குடிவழித் தொடர்பாகப் பெற்ற தரவுகள் எதிர்பாரா அளவிற்கு உறவுமுறைச் செய்திகளையும், பொதுவான சமுதாய உறவுகளையும் எடுத்துக்காட்டின. ஆதன் பின்னர் மானிடவியலில் குடிவழியியல் முறை மிகப் பெரும் செல்வாக்கினைப் பெற்று விட்டது. மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு உறவு முறை பற்றியதாக இல்லாவிடினும்கூட இன்று களப்பணியில் குடிவழிப்பட்டியலைத் தயார் செய்வது என்பது தவிர்க்கவியலாத ஒரு களப்பணி உத்தியாக உள்ளது.

வரைப்படங்கள், பொருட்பட்டி, குடிவழிப்பட்டியல்முதலானவற்றைத் தயாரித்தல் தவிர ஒளிப்படங்கள் (photos) எடுத்தலும் பல தரவுகளைப் பெறுவதற்குச் சமம். ஆண்மைக் காலங்களில் குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகளை அப்படியே படமாக்கும் முறை மானிடவியலாரிடம் பெருகியுள்ளது. இவ்வகைப் படங்கள் (films) ஆய்வாளர் களத்தில் உற்றுநோக்கிய போது அவர் கருத்திற்கு அகப்படாத பல செய்திகளைக் கொண்டுள்ளதாலும், மக்கள் குழுவாகச் சேர்ந்து செயல்படும் போது மக்கள் வெளிப்படுத்தும் நடத்தை முறைகள், உளவியல் பாங்குகள் முதலானவற்றைப் பதிவு செய்வதாலும் அதன் பயன் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பல நிகழ்ச்சிகளைப் முழுநீளப் படச்சுருளாக எடுத்துவிட்டால் ஆய்வாளர்கள் சொந்தஇடத்திற்குத் திரும்பிய பின் தரவுகளைப் பகுத்தாயும் போது துமிகவும் பயனுடையதாய் அமையும். அதனாலயே களப்பணித்துறையில் படமெடுத்தல் என்பது ஓர் இன்றியமையாத உட்பிரிவு என இக்கால மானிடவியலார் கூறுவர். இந்த உட்பிரிவினை இவர்கள் காட்சிசார் மானிடவியல் (visual anthropology) எனக் கூறுவர். மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் அவர்கள் ஆய்வு செய்த மக்களைப் பற்றி இதுவரை 50 – க்கும் மேற்பட்ட முழுநீளப் படங்களைத் தயார் செய்துள்ளனர்.குளப்பணிக்குச் செல்லும் போது ஓர் ஆய்வாளர் அவரது ஆய்வுப் பொருளுக்குரிய தலைப்பில் தரவுகளைப் பெறுவது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வாறே மேற்கூறிய அடிப்படைத் தரவுகளைப் பெறுவதும் அவசியம். இக்கருத்து மானிடவியல் களப்பணி முறையியலில் ஒரு முதுமொழியாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. அடிப்படைத் தரவுகளைப் பெறுவதாயினும், ஆய்வுக்குரிய தரவுகளைப் பெறுவதாயினும் முதலில் ஆய்வாளர் மக்களிடம் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்வது மிகவும் அவசியம், குறிப்பாக, பழங்குடி மக்களிடம் ஆய்வு செய்ய முற்படுவோர்இதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். களப்பணியில் இறங்கிய உடன் மக்களிடம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உறவில் மயக்கம் ஏற்படின் களப்பணியை மேற்கொண்டு தொடரமுடியாமற் போகும். இவ்வகைச் சிக்கல் களப்பணியில் இடைக்காலத்திலோ கடைசிக் காலத்திலோ ஏற்பட்டால் கூட அது ஆய்வுத் தரத்தைப் பாதிக்கும்.

அந்தமான் பழங்குடிகளை ஆய்வு செய்ய முற்பட்ட தொடக்கக் கால ஆய்வாளர்கள் அத்தீவை அடைய முடியாமல் துரத்தியடிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியும், அதற்குப் பின்னர்ச் சென்றவர்கள் சிலர் ஆய்வினை முடிக்காமலேயே திரும்பிய நிகழ்ச்சியும், ஆப்பிரிக்கா, பசிபிக், நியூகினி முதலான பகுதிகளில் பழங்குடியினரின் சந்தேகத்திற்கு ஆளான ஆய்வாளர்கள் கொடுரத்தாக்குதலுக்கு ஆளான நிகழ்ச்சிகளும், சில பகுதிகளில் ஓரளவு இடையூறுகளையும் இன்னல்களையும் அனுபவித்த நிகழ்ச்சிகளும் பலப்பல.களப்பணியில் நிபுணத்துவம் பெற்ற மாலினோஸ்கியும் சிலஇடர்பாடுகளுடன் ஆய்வு செய்தார் என்பது இங்குக்

குறிப்பிடத்தக்கது.இவரது களப்பணி அனுபவங்களைக் குறிப்பிடும் போது ட்ரோபிரியாண்டு மக்கள் தன்னை அவர்கள் வாழ்வோடு கலந்து விட்ட மனிதர் என்றும், அவர்களுக்கு விருப்பமான தொல்லை தரும் மனிதர் என்றும் கருதினர். ஆவர்களின் இரண்டாவது எண்ணத்தை மாற்ற நான் எப்போதும் புகையிலைப் பொருள்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து வந்தேன் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.பல ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகளிடம் நெடுமுங்காலம் ஆய்வு செய்தஇவான்ஸ் பிரிட்சர்டு தன் அனுபங்களைக் குறிப்பிடும் போது நூயர் பழங்குடியினரிடம் ஆய்வு செய்த காலத்தில் அவர்கள் என்னை ஓர் அன்னியனாகவே கருதி அவர்களின் குடியிருப்பில் வாழ ஒருபோதும்அனுமதித்ததில்லை. நான் அவர்கள் குடியிருப்பிலிருந்து மிகவும் தள்ளி தங்கியிருந்தேன் எனக் கூறுகிறார்.

ஆய்வு செய்யும் போது மக்களிடம் நன்மதிப்பைப் பெற்று ஆய்வு செய்யும்போது கூட, பல இடையூறுகள் நிகழ்வதுண்டு. உலகின் பல பகுதிகளில் மானிடவியலார் அனுபவித்த இடையூறுகளைக் குறிப்பிடுவதைக் காட்டிலும் தென்னிந்தியச் சூழலில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவதே பொருத்தமாகும். தென்னிந்தியாவில் எண்ணற்ற இனத்தவர்களிடம் பல ஆண்டுகள் ஆய்வு செய்தவர் தர்ஸ்டன். அவர் எதிர்கொண்ட இடையூறுகளைத் தென்னிந்தியச சாதிகளும் பழங்குடிகளும் (castes and Tribes of southern India)என்னும்நூல் வரிசையில் முதல் தொகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் வரிசையினைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ள பேராசிரியர் க. இரத்தினம் அவர்களின் நூலிலிருந்து சிறுபகுதி இங்குக் கொடுக்கப்பட்டள்ளது.

மனித உடல் சார்ந்த அளவையின்" கணக்கெடுப்பின் போது நான் ஓர் அரசு அலுவலர் என்ற உண்மையை மறைக்க இயலாது போனதால் மக்களின் கோழைத்தனம் காரணமாகப் பல எனக்குக் கற்றுத்தந்ததின் அடிப்படையில், பணிமேற்கொண்டுள்ள அப்பகுதியில இன்றியமையாதனவாகத் தேவைப்படும் உடல்வாகு, உயரம், மூக்களவு, தலையின் நீள அகலம் ஆகிய அடிப்படை அளவுகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வேன். இவற்றிலிருந்து பின்னர்த் தலையினுடைய நீள அகலத் தகவு அளவினைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளுதல் கூடும். சுருட்டுக்களையும், வழக்கில் உள்ள நாணயங்களையும் தாராளமாக வழங்குவதோடு மிகப் பொறுப்புடன் நடந்து கொண்டாலும் கூட மிக அற்பமானதொரு சிறிய அளவை எடுப்பதில் கூட நான் மேற்குறிப்பிட்ட நடைமுறைச் சிக்கல்கள் தோன்றிவிடுவதுண்டு. அவ்வாறு வழங்கப்படுபவை பெரும்பாலும் ஏதோ ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அரசின் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டு வர வழங்கப்படுவதாகச் சந்தேகத்தோட பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அதற்கு வழங்கப்பட்ட காசினைத் தேங்காய், பூ, பழம், பூவோடுகூடக் கிராம தேவதைக்கு ஏற்பட்ட கோவத்தைத் தணிக்க வைத்த மற்றுமொரு காசினை மீண்டம் அதே கையோடு காணிக்கை வைத்த ஒருவனைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியும்.

தர்ஸ்டன் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகள் அனைத்தும் இக்காலத்திலும் நிகழும் என்று எண்ண முடியாது. அவர் ஆய்வு செய்த காலம் 1900 ஆகும். ஆதற்குப் பின் ஏறக்குறைய 100ஆண்டுகால மாற்றத்தில் மக்கள் பல நிலைகளில் முன்னேறியுள்ளனர்.இருப்பினும் இந்த முன்னேற்றம் மக்களை முழுமையாக மாற்றி விட்டது என்று கூறுவதற்கில்லை. இவை போன்ற இடையூறுகள் பலவற்றைஇன்றும் ஆய்வாளர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டி வரலாம்.

தரவுகளைப் பகுத்து ஆய்தல் - ஒப்பீடு முறை

அறிமுகம்

மானிடவியல் ஆய்வுகளில் களப்பணிகளுக்குச் செய்து திரட்டிய தரவுகளைப் பகுத்தல், ஒப்பிடுதல் பற்றி இப்பகுதியில் விளக்கப்படுகின்றது.

குறிக்கோள்கள்

ஆய்வுத்தரவுகளைப் பல வகைகளாகத் திரட்டவும் அவற்றைப் பகுத்து ஆராய்தல் பற்றியும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்திரட்டப்பட்ட தரவுகளுக்கு இடையிலான ஒப்புமைகளை ஒப்பீட்டு முறையில் ஆய்வது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

தரவுகளும் பகுப்பும்

களப்பணியில் தரவுகளைத் தொகுப்பதற்கு அனைவருக்கும்பொதுவான ஓர் ஆயத்தநிலை (readymade) ஆய்வுமுறை இல்லை. இதுஇயலாத ஒன்று களத்திற்குச் செல்லும் முன்னரே இந்த இந்த வகைகளில் தரவுகளைத் தொகுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும்,இந்த இந்தத் கேள்விகளைக் கேட்டுத் தரவுகளைப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும் அனைவரும் செல்ல இயலுமா? ஆய்வாளர் தம் சொந்தப் பண்பாட்டில் வேண்டுமானால் மேற்கூறிய நிலையில் ஆய்வு செய்ய முற்படும் போது இவ்வகை நிலையில் ஆய்வு செய்வது கடினம்.ஓர் அயற்பண்பாட்டில் உறவுமுறை பற்றி ஆராய்வதாகக் கொள்வோம். தகவலாளியிடம் உன் மாமாவை என்ன உறவுப் பெயர் கொண்டு அழைப்பாய்? அத்தகைய மக்களை எவ்வாறு குறிப்பிடுவாய்? நீங்கள் தந்தைவழிச் சமூகத்தினரா? தாய்வழிச் சமூகத்தினரா? போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டால் அவன் திணறிப் போய் நிற்பான். ஆய்வு செய்யும் போது அயற்பண்பாட்டில் அத்தை, மாமா என்னும் பொருளைப் புரிய வைக்க சரியான வழியைக் கையாளத்தவறினால் ஆய்வாளர் தொகுத்து வைத்த கேள்விகள் பயனற்றதாக அமையும். அவ்வாறே திணைக்குடியினர் தங்கள் சமுதாயம் தந்தை வழியுடையது தாய்வழியுடையது என்று ஒருபோதும் வகைப்படுத்திக் காண்பதில்லை. பொதுவாக எந்தவொரு சமுதாயத்தினரும் தம் சமுதாயத்தில் என்னென்ன அமைப்புகள் உள்ளன. அதற்கு என்ன பெயர் என்றெல்லாம் சிந்திப்பதில்லை. இவ்வகை வகைப்பாடுகள் மானிடவியலார் அவர்களின் ஆய்விற்காக ஏற்படுத்திக் கொண்ட வசதிகளேயாகும். ஆகவே ஆய்வாளர் கேட்கும் கேள்வி உறவுமுறை பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி அது தகவலாளிக்குப் புரியாத வரை அக்கேள்விகள் பயனற்றதே. ஆய்வாளரின் சொந்தப் பண்பாட்டின் பின்னணியில் தொகுக்கப்படும் பல கேள்விகள் திணைக்குடியினருக்குத் தொடர்பற்றதாகவும் அர்த்தமற்றதாகவும் அமையக் கூடும். ஆகவே, ஆய்வாளர்கள் களத்திற்குச் செல்லும் முன் இந்த இந்தத் கேள்விகளைக் கேட்டு தரவுகளைப் பெற வேண்டும் என்றோ எண்ணினால் அது பயன்தராது. அதனால் களப்பணியில் எவ்வாறான முறையில் தரவுகளைச் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற முன்னேற்பாடு தேவையில்லை என்று எண்ணக் கூடாது. அவ்வாறே களத்திற்குச் செல்லும்முன் ஆய்வாளர்கள் தொகுக்கும் கேள்விகள் ஆய்வுக்குப் பொருத்தமற்றது என்றும் எண்ணக்கூடாது. அக்கேள்விகள் தகவலாளியின் பண்பாட்டுப் பின்னணியுடன் களத்தில் கேட்கப்பட வேண்டும் என்பதே முக்கியம். அயற்பண்பாடுகளை ஆராயும் போது களப்பணியில் மேற்கூறியஇடர்பாடுகள் ஏற்பட்டால் மானிடவியலார் 1950களில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையை ஏற்படுத்தினர். அது இனக்குழு அறிவியல் (ethnoscience) அல்லது அறிதல்சார் மானிடவியல் (cognitive anthropology) எனக் கூறப்படும்.

திணைக்குடிகளின் மொழியைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே அவர்களின் பண்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும் என்றும், அயற்பண்பாட்டின் மொழியைப் பயன்படுத்தும்போது மட்டுமே

அப்பண்பாட்டை முழுமையாக விளக்கும் தகுதியை ஆய்வாளர் பெற முடியும் என்றும் இனக்குழு அறிவியலார் கூறுவர். மக்களின் ஒவ்வொரு செயலையும் அவர்களின் கருத்துக்களையும் சமுதாய நடத்தை முறைகளையும் அம்மக்களின் கண்கொண்டே நோக்க வேண்டும். ஆய்வாளர் ஆய்வு செய்யும் மக்களோடு ஒருவராக இணைந்து அப்பண்பாட்டில் ஓர் உறுப்பினர் என்ற நிலையில் தரவுகளைப் பெற வேண்டும் என்பன போன்ற கருத்துக்களையும் இனக்குழு அறிவியலார் வலியுறுத்திக் கூறுவர்.களப்பணியில் ஆய்வு செய்யும் பண்பாட்டை அம்மக்கள் எவ்வாறு காண்கிறார்களோ அக்கண்கொண்டு நோக்கும் அணுகுமுறை அகவய நோக்கு(emic viewpoint) எனக்கூறப்பெறும். அவ்வாறின்றி ஆய்வாளர் ஒரு வெளியராக நின்று விளக்க முற்பட்டால் அது புறவய நோக்கு (etic viewpoint) எனக்கூறப்பெறும். இது பற்றி மேலும் அறிய„பண்பாட்டுக் கோலங்கள்‟ என்னும் அத்தியாயத்தில் „பண்பாடு ஓர்அறிதல் சார் அமைப்பு‟ என்னும் உட்தலைப்பில் காண்க. இனக்குழு அறிவியலை இன்றைய மானிடவியலார் புதிய இனக்குழுவியல் (new ethnography) என்றும் வழங்குவர். இனக்குழுவியல் ஆய்வுகளில்இப்பிரிவின் செல்வாக்கு அண்மைக் காலத்தியது என்றாலும் இதன் தோற்றம் எட்வர்டு சப்பிர் காலத்திலிருந்தே தோன்றி விட்டது.

தரவுகளைப் பகுப்பது எப்படி

இனக்குழுவியல் அல்லது இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் ஆய்வுகளில் தரவுகளைத் தேடும் இறுதிக்கட்டத்திலிருந்தே பொதுமையாக்கம்(generalization) செய்யும் நிலையினையும் தொடங்க வேண்டும். அதன் தொடக்கத்திலிருந்தே சமுதாயத்தில் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் இடைவினை புரியும் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை ஆய்வாளர் தினந்தோறும் உற்று நோக்க வேண்டும். பல மாதங்கள் சென்ற பின்பு ஆய்வாளர் மக்களின் ஆயிரமாயிரம் நிகழ்ச்சிகளைஉற்றுநோக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டி விடுகிறது. அந்நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும், மக்கள் வெளிக்காட்டும் நடத்தை முறைகளிலும் செயல்பாடுகளிலும் ஏதாவது தோரணிகள் (patterns) வெளிப்படுகிறதா என்பதைக் காண முயல வேண்டும். அவற்றைக் கொண்டு அக்குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளைச் சார்ந்த சமுதாயக் கூறுகள் எந்த வகையான உறவினைப் பெற்றுள்ளன எனத் தற்காலிகமாக முடிவை அடுத்தடுத்த உற்று நோக்கலின் போது சரிபார்த்து உறுதிப்படுத்த வேண்டும். பொதுமைப்படுத்தித் தோரணிகளைக் காண்பதில் முயல வேண்டும். தோரணிகளைக் காண்பது என்பது சிக்கலான செயல் அன்று பொதுமையாக்கத்தின் மறுநிலையே தோரணிகளாகும்.

ஒரு தனிப்பட்ட பண்பாட்டை ஆராயும் இனக்குழுவியல் ஆய்வுகளில் பொதுமையாக்கம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆனால்இனக்குழு ஒப்பாய்வில் ஆய்வுகளில் பொதுமையாக்கம் செய்வது அவ்வளவு எளிதல்ல. ஆய்வுக்குரிய பொருளோடு தொடர்புடைய பல பண்பாடுகளையும் ஒப்பீடு செய்ய வேண்டும். அதன்பொருட்டு உருவனதே ஒப்பீட்டு முறை(comparative method) ஆகும்.

ஒப்பீட்டு முறை

மானிடவியலின் கொள்கை சார்ந்த ஆய்வுகள் அனைத்திற்கும் அடித்தளமாக விளங்குவது ஒப்பீட்டு முறையாகும். இது பண்பாட்டிடை ஒப்பீடு (cross – cultural comparison) என்றும் பண்பாட்டிடை ஆய்வு (cross – cultural study) என்றும் வழங்கப்பெறும். மானிடவியலில் ஒப்பீட்டு

முறை தோன்றிய முறையையும் இன்றுள்ள நிலையையும் நோக்கினால் அதன் வளர்ச்சி பெரும் வியப்பினைத் தரும். இம்முறை பல நிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது.

19- ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியலார் இன்று வாழும் பழங்குடி மக்களைப் பழங்காலத்தில் வாழ்ந்து அற்றுப்போன மக்களின் பேராளர்களாகக் கொண்டு கடந்த கால மக்களின் நடத்தை முறைகளை ஆராய்ந்தனர். இதுமுதல் வகை ஒப்பீட்டு முறையாக அமைந்தது. அதற்கடுத்து மானிடவியலார் ஒவ்வொரு சமுதாயக் கூறையும் தனித்தனியாக எடுத்துக் கொண்டு எளிய நிலையிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற நிலைவரை அதன் வளர்ச்சி நிலைகளை ஒப்பிட்டுப் பேசி வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக முன்னோர் வழிபாடு ஆவியுலக நம்பிக்கையைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதாகக் கருதினர். பின்னர் ஒருதெய்வ வழிபாடு முன்னோர் வழிபாட்டைவிட உயர்ந்த நிலை எனக் கருதினர். சமயத்தின் தோற்றம் ஆவியுலக நம்பிக்கை என்ற எளிய நிலையில் தொடங்கி படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று ஒருதெய்வ வழிபாடு என்ற வளர்ச்சி பெற்ற நிலைக்கு வந்துள்ளது என முடிவு செய்தனர். அவ்வாறே ஒவ்வொரு சமுதாயக் கூறின் வளர்ச்சி நிலைகளை ஒப்பிட்டு வரிசைப்படுத்தினர். இது இரண்டாம் வகை ஒப்பீட்டு முறையாக அமைந்தது.

இன்றைய ஒப்பீட்டு முறை மிக அண்மைக் காலத்தில்தான் தோற்றம் பெற்றது. மனித சமுதாயத்தைப் பற்றிய எந்த ஒரு விளக்கத்தைக் கூறும் போதும் மானிடவியலார் தம் சொந்த சமுதாயத்தைக் கொண்டோ தமக்குத் தெரிந்த நான்கைந்து சமுதாயங்களைக் கொண்டோ பொதுமைப்படுத்திக் கூறுவதில்லை. எந்த அளவிற்குப் பிற சமுதாயங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முயல்வர். எடுத்துக்காட்டாக, மனிதனைப்பற்றியும் மனிதனின் தன்மை (human nature) பற்றியும் ஒருவர் கூற முற்பட்டால் அவர் அனைத்துப் பகுதிகளைச் சார்ந்த இனத்தவர்களின் உடல் உயிரியலையும் சமுதாய நடத்தை முறைகளையும் அறிய வேண்டும். இவ்வாறான முயற்சியில் இன்று மானிடவியலார் மனிதனின் பொதுப்படையானதும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததுமான (unique) தன்மைகளை அறுதியிடும் பொருட்டு இக்கால மக்கள் தொடங்கி பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் வரை அவர்களின் பெரும்பாலான வகைகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றனர். பண்பாட்டு மானிடவியலார்சமுதாயப் பண்பாட்டு முறைகளை அறுதியிடும் பொருட்டு இயன்றவரை அனைத்து வகையிலான பழங்குடி (tribe) மக்களையும் இக்காலத் தொழில்துறை மக்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றனர். பொது மானிடவியலார் உடல்சார் கூறுகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் இணைத்து மனிதனைப் பற்றிய ஒப்பிட்டுத் தன்மையை விளக்குகின்றனர்.ஒப்பபீட்டு முறைக்குத் தனிப்பெரும் தகுதியை ஏற்படுத்த முயன்றவர் ஜார்ஜ் பீட்டர் மர்டாக் ஆவார். இவர் 1937 - இல் உலகம் முழுவதற்குமான பண்பாட்டிடை மதிப்பாய்வை (cross – cultural survey) மேற்கொண்டார். இத்திட்டத்தைப் பின்னர் மனித உறவு பரப்புக் கோப்புகள் (Human Relations Area Files - HARF) என இக்கோப்புகள் மூலம் களப்பணி மேற்கொள்ளாமலேயே ஓர் எடுகோளைச் சோதிப்பதற்குத் தேவையான தரவுகளைப் பெற இயலும். தொடர்புடைய கூறுகள் குறித்த புள்ளி விவரங்களைக் கொடுப்பதோடு இவ்வகைக் கூறுகளின் மாதிரிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அறிதற்கும், அவற்றைஇனவாரியாகப் பிரித்துப் பகுத்து ஆராய்வதற்கும் இக்கோப்புகள் உதவுகின்றன. ஏல் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டத்தில் தரவுகளைச் சேகரிக்கும் போது அவற்றிற்குக் குறியீடுகள் கொடுத்துப் பின்னர் மீண்டும் அக்குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி தரவுகளைப் பெறும் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனால் ஒரு தலைப்பின்கீழ் வரும் தொடர்புடைய

கூறுகள் அனைத்தையும் ஒன்று சேர்க்க முடிகிறது. ஒரு தனிப் பண்பாட்டுக் கூறை(culture trait) ஆராய விரும்பும் ஆய்வாளர் இக்கூறு உலகின் பிற பண்பாடுகளில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை உடனே ஆராய இக்கோப்புகள் உதவுகின்றன.

மர்டாக் (HRAF) திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிக்க உதவியது அவரது „உலக இனக்குழுவியல் வரைபடத் (world Ethnographic Atlas) திட்டமாகும். இவ்வரைபடம் உலகின் பல்வேறு பகுதியிலிருந்து 250 க்கும் மேற்பட்ட பண்பாட்டுகளின் தரவுகளைத் தலைப்பு வாரியாகத் தொகுத்து விவரிக்கிறது. மானிடவியலின் பண்பாடுகளில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது? சூனிய முறை உலகம் முழுவதும் எவ்வாறு உள்ளது? பூப்புச் சடங்கு பிற பண்பாடுகளில் எந்தெந்த வகைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது? போன்ற எண்ணற்ற தலைப்புகளில் ஆராய இதுவகை செய்கிறது.

மர்டாக்கின் தொகுப்பியல் பணிமூலம் மானிடவியல் பொதுமையாக்கத்திற்கும் பண்பாட்டிடை ஒப்பீடுகளுக்கும் புத்துயிர் பிறந்தது. இதன் மகத்தான வெற்றி என்னவெனில், சில குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் உலகம் முழுவதும் பல பண்பாடுகளில் ஒன்றாக இணைந்தே காணப்படுவதேன், அவை இணைந்து காணப்படுவதற்கு எவை காரணமாயுள்ளன போன்ற எடுகோளுக்கு விடை காண முடிந்தது. மர்டாக்கின் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்த சுவான்சனின் சில கருத்துக்களை இங்கு காண்போம். ஒரு கடவுள் வழிபாடானது மூன்று அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட படிநிலைக் குழுக்களையுடைய சமுதாயத்தில் தோன்றியது என்பார். இவர். சமுதாய ஒழுங்கை நிலை நாட்டுவதில் முறைப்படியான சட்ட முறைகளைக் கொண்டிராத சமுதாயங்களில் சூனியமுறை காணப்படுகிறது என்பார் இவர். இவ்வகைக் கருத்துக்களை (எடுகோள்களை) உருவாக்க மர்டாக்கின் கோப்புகளும்,இனக்குழுவியல் வரைபடமும் உதவுகின்றன.

20 – ஆம் நூற்றாண்டில் ஒப்பீட்டு முறை பண்பாட்டு மாற்ற (culture change) ஆய்வுகளில் பெருமளவு பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுப் பரப்பிற்குள் உள்ள சமுதாயங்களுக்கிடையில் எவ்வாறு பண்பாட்டு மாற்றம் நிகழ்கிறது என்பதில் ஒப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அமெரிக்கர்கள் இவ்வகை ஆய்வுகளை அமெரிக்கஇந்தியப் பழங்குடிகளிடம் மேற்கொண்டனர். அதே நேரத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் இவ்வகை ஆய்வுகளை ஆப்பிரிக்கச் சமுதாயங்களில் மேற்கொண்டனர். இக்காலகட்டத்தில் ஒப்பீட்டு முறையில் மேலுமொரு வகையைச் சேர்ந்தவர் ∴பிரட் எக்கான் ஆவார். இவர் 1954 – ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மானிடவியலார் கழகத்தில் உரையாற்றிய போதுப்புதிய முறையைக் குறிப்பிட்டார். அமமுறைக்கு அவர் கொடுத்த பெயர் கட்டமைந்த ஒப்பீடு (controlled comparison) ஆகும்.

∴பிரட் எக்கான் ஒத்த சமுதாயங்களையும் ஒத்த பண்பாடுகளையும் மட்டுமே ஒப்பிட வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். ஒருவர் ஆஸ்திரேலிய முதுகுடிகளின் கால்வழி அமைப்புகளை (lineage systems) ஆராய விரும்பினால் அவர் அவ்வாறான அமைப்புகளையுடைய தென் கலிப்போர்னிய இந்தியர்களிடமும் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். பின்னர் அதுபோன்ற சமுதாயங்களில் இம்முறை எவ்வாறுள்ளது என ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ஆகவே ஒரு பண்பாட்டை ஆராய விரும்புபவர் அதே தன்மையுடைய பண்பாடுகளை மட்டுமே ஒப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. எக்கான் வலியுறுத்திய இம்முறை „குறைந்த அளவுடைய ஒப்பீட்டு முறை"யாக (limited comparison) இருந்தமையால் இது பெரும்

செல்வாக்குப் பெறவில்லை. ஆயினும் இது ஒப்பீட்டு முறையில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தையும் வகையையும் சேர்த்தது.

ஒப்பீட்டு முறை பிற துறைகளிலும் பயன்படத்தக்கது. பண்பாட்டிடை நிலையில் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் பிற துறைகளுக்கும் (உளவியல்) எவ்வாறு பயனுடையதாக உள்ளது என்பதைப் புகழ்பெற்ற மானிடவியலாலரான கேம்பல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். உளவியலில் மேற்கொள்ளப்படும் பல தற்காலிகக் கருத்துக்களை மானிடவியலின் பண்பாட்டிடை கருத்துக்களைக் கொண்டு அவற்றை மறுசோதனை செய்து உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள இயலும். நம் சொந்த சமுதாயத்தைப் பற்றிச் சோதனைக் கூடங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளும் பிறவற்றுடன்தொடர்புபடுத்தி ஆராயும் ஆய்வுகளும்(correction studies) பலவேளைகளில் பொய்த்துப் போவதுண்டு. அவ்வாறான வேளையில் பண்பாட்டிடைத் தரவுகள் பயனளிப்பதாக அமையும். மானிடவியல் ஒப்பீட்டு முறை மேலும் எவ்வகைகளில் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என விரிவாக அறிய விழைவோர் இராட்கிளி.ஃப் பிரௌனின் ‘சமுதாய மானிடவியலின் முறை” என்னும் நூலைக் காணலாம்.

அலகு 4

பண்பாட்டின் உட்கூறுகள் - உட்கூறுகளின் தன்மைகள்

அறிமுகம்

மானிடவியலின் அனைத்து ஆய்வுப்பரப்புகளும் „பண்பாடு‟ என்று அடித்தளத்தின் மீது எழுப்பப் பெற்றுள்ள தன்மையையும், பண்பாட்டின் உட்கூறுகளின் தன்மைகளைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள இப்பகுதி வழிகாட்டுகின்றது.

குறிக்கோள்கள்

மானிடவியலின் பரந்துபட்ட ஆய்வுப் பரப்புகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் பாங்கினைப் பண்பாடு என்னும் கருத்தாக்கம் பெற்றுள்ளது தன்மையை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் இடம்பெற்றுள்ள கூறுகளைத் தொகுத்துக் காணும்போது நிலையில் அவற்றின் மூன்று நிலைகளாக மாணவா்கள் அறிந்து கொள்வீா்கள்.

பண்பாடு சில வரையறைகள்

மானிடவியலின் பரந்துபட்ட ஆய்வுப் பரப்புகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் பாங்கினைப் பண்பாடு என்னும் கருத்தாக்கம் பெற்றுள்ளது. அனைத்து ஆய்வுப்பரப்புகளும் „பண்பாடு‟ என்று அடித்தளத்தின் மீது எழுப்பப் பெற்றுள்ளது என்பார் பிரான்ஸ் போவாஸ். பண்பாடு என்னும் கருத்தாக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிடும்போது, கணிதவியலின் சுன்னம் (zero) என்னும் கருத்தாக்கம் எவ்வளவு முதன்மையானதோ அவ்வாறே மானிடவியலிலும் „பண்பாடு‟ என்னும் மிகவும் முதன்மையாகிறது என்பார் போவாஸ். (Merwyn s.Garbarion, sociocultural Theory in anthropology (new york holt, Rinehart and Winston,1977) p.49) இவ்வகைக் கருத்து போவாஸ் காலத்திலிருந்து அமெரிக்க மானிடவியலில் வலுப்பெற்று விட்டது.

மானிடவியலின் அடித்தளமாக விளங்கும் பண்பாடு பற்றிய கருத்தாக்கம் இத்துறைக்கே உரியது என இல்லாமல் பிற துறையினரும் கையாளும் நிலை இருந்து வந்துள்ளது. அதனால் இப்பொருள் குறித்த ஆய்வுகளும், விளக்கங்களும், வரையறைகளும் பலவகைப் பட்டவையாக உள்ளன. பண்பாட்டின் உட்பொருளைக் குறிப்பிடுவதில் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள் அளவிடமுடியாதவை பாலூட்டிகள் (அயஅஅயடள) எவை என்பது குறித்து ஏற்பட்ட வரையறைகள் எவ்வளவு வேறுபாடுகளைக் கொண்டதோ அதற்கும் மேல் வேறுபாடுகளைக் கொண்டது பண்பாடு பற்றிய வரையறைகளும் விளக்கங்களுமாகும்.

பண்பாடு என்றால் என்ன? என்பது பற்றிப் பல வல்லுநா்கள் பலவாறு விளக்கியுள்ளனா். வுரையறை செய்துள்ளனா். அவற்றை அறிய விழைவோா் குரோபரும் குளுக்கானும் எழுதிய நூலினைப் (Kroeber,a.l.,and kluckhohn c.(eds), culture: A Critical Review of Concepts and definitions (New York: Random house, 1952) படிக்க வேண்டும்.
அந்நூலில் 160 க்கும் மேற்பட்ட வரையறைகள் அவ்வாறுஇங்குக் வேறுபட்டுள்ளன என்பதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ). பண்பாடு என்பது மக்களால் ஆக்கப் பெற்ற கருவி. அந்த ஊடகத்தைக் கொண்டே மக்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர்.

ஆ). பண்பாடு என்பது மக்கள் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து செயல்படும் போது உண்டாகும் நடத்தை முறைகளின் சேர்மமாகும். இது அந்தந்தச் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமே உரியது. இது உயிரியல் நிலையில் மரபுரிமையாக வராதது.

இ). மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக குழுவாகப் சேர்ந்து கற்ற நடத்தை முறைகளும், பழக்கங்களும், மரபுகளும் சேர்ந்த ஒரு தொகுதியே பண்பாடு ஆகும்.

ஈ). பண்பாடு என்பது மனிதனின் உடல்சாராத தகவமைப்பு.

ஊ). பண்பாடு என்பது மனிதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல்.
இதில் பொருள்சாராப் பண்புகள், சட்டங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலானவை அடங்கும்.

ஊ). பண்பாடு என்பது மரபு வழியில் புரிந்துகொண்டுள்ளவை பற்றிய ஓர் அமைப்பு. இது கற்றலின் மூலம் பெறப்படுவது: கற்றல் நடத்தைமுறையின் வழி உருவாக்கப்படுவது.

எ). பண்பாடு என்பது அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களும், சமுதாய மரபுரிமையாகப் பெறப்பட்ட நம்பிக்கைகளும் அடங்கிய தொகுப்பாகும்.

ஏ). பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கநெறிகள், சட்டம்,வழக்கம் முதலானவையும், மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராகஇருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும், பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுமைத்தொகுதியாகும்.

மேற்கூறிய வரையறைகளுள் இறுதியாகக் கூறப்பட்டது புகழ்பெற்ற மானிடவியலறிஞர் எட்வர்ட் பானட் டைலரின் வரையறையாகும். ஆவியுலகக் கோட்பாட்டை (animism) வகுத்தவரும்இவரே. இன்று பண்பாடு என்பதை எவ்வாறு பொருள் கொள்கிறோமோ அதே வகையில் இச்சொல்லை முதன் முதலில் பயன்படுத்தியவர் டைலரே. இவர் 1871 - இல் வெளியிட்ட „தொன்மைப் பண்பாடு‟ (primitive culture) என்னும் நூலில் மேற்கூறிய வரையறையைப்பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

டைலரின் இவ்வரையறையே இன்று மிகவும் புகழ் பெற்றதாகவும்,பெருவழக்காகவும், அனைவராலும் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவும் உள்ளது.பண்பாடு பற்றி குரோபரும் குளுக்கானும் தொகுத்த வரையறைகள் அனைத்தையும் ஆழ்ந்து நோக்கும்போது அவைஇருவகைகளில் பண்பாட்டை விளக்க முற்படுகின்றன என்பதை அறிய முடியும். முதல்வகை வரையறைகள் உண்மையியல் வகை(realistic categeory) என்றும், இரண்டாம் வகை வரையறைகள் கருத்தியல் வகை (idealistic categeory) என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.உண்மையில் வகையைச் சேர்ந்த வரையறைகளை வகுத்தவர்கள், நேரடியாக உற்றுநோக்குதல் மூலம் அறியப்பெறும் நடத்தைமுறைகளையும், நடத்தைமுறையால் விளைந்த மற்றவைகளையும் கொண்டு பண்பாட்டை விளக்க முற்படுகின்றனர்.இவர்கள் பண்பாட்டை உற்றுநோக்குதல் மூலம் அறிய முடியும் என்ற கருத்துடையவர்கள். (Merwyn s.

கருத்தாக்கங்களையும் புரிந்துகொண்டு பண்பாட்டை விளக்க முற்படுகின்றனர். இவர்கள் பண்பாட்டை மனதளவில் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும் என்ற கருத்துடையவர்கள். இவ்வகையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்கள் அவரவர் திறனுக்கேற்பவும் சொந்த அளவுகோலுக்கேற்பவும் பண்பாட்டை விளக்க முற்படுபவர் என்பது இங்குக் கவனத்திற்குரியது.

சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் உண்மையில் அணுகுமுறையானது பண்பாட்டை உற்றுநோக்கக் கூடியது (observable) என்று கூறுகிறது. ஆனால் கருத்தியல் அணுகுமுறையானது பண்பாட்டை உய்த்துணரக் கூடியது (infered) என்று கூறுகிறது. இவ்விரு வகைக் கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் போது பல ஐயப்பாடுகள் எழுகின்றன. பண்பாடு என்பது உண்மையா? அல்லது உண்மையானவற்றிலிருந்து கருத்துவடிவமாகப் (abstract) பெறப்பட்டதா? இது புறஉலகில் நிலை பெற்றுள்ளதா? இக்கேள்விகள் அனைத்தும் மிகவும் முக்கியமானவை. ஏனெனில் இக்கேள்விகளுக்கான விடைகளை ஆய்வாளர்கள் எந்த முறையில் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்பதைப் பொறுத்தே பண்பாட்டியல் ஆய்வுகள் அமைகின்றன. பண்பாட்டியல் ஆய்வுகள் பல வகைகளாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம் மேற்கூறிய வினாக்களுக்கு ஆய்வாளர்கள் வெவ்வேறு வகைகளில் விடைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டதேயாகும்.

பண்பாடு பற்றி ஓர் இனக்குழுவியலார் வகுத்துக் கொள்ளும் வரையறையாவது அவரது களப்பணி ஆய்வுப் போக்கிலும், அவர் தொகுக்கும் தரவுகளைப் பகுத்தாய்வதிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.கருத்தியலாருக்குப் (idealist) பண்பாடு என்பது செய்பொருள்களை (artifacts) மட்டும் சார்ந்ததன்று: அவற்றைப் பற்றிய மக்களின் கருத்துக்களுமாகும். அதோடு, பண்பாடு என்பது ஒரு முறைப்படியான நடத்தை முறைக்கு மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஓர் அமைப்பு அல்லது மன அளவிலான விதி எனக் கருத்தியலார் கருதுகின்றனர். கருத்தியலாரின் இவ்வகை வரையறை நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாகவும், சோதித்துப் பார்க்க இயலாததாகவும் உள்ளதெனத் தொடக்கத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஏனெனில், பண்பாடு உற்றுநோக்கல் மூலம் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று கூறியதே காரணமாகும்.

உண்மையியலார் பண்பாட்டை உற்றுநோக்கல் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்கின்றனர். அவ்வாறு உற்றுநோக்க முற்படும்போது பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. ஆய்வாளர்கள் அயற் பண்பாட்டை ஆராயும்போது அவரவர் சொந்தப் பண்பாட்டின தன்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதே கண்ணோட்டத்தில் நோக்குவதால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் வடிகட்டப்படுகின்றன: பண்புகள் உருமாற்றப் படுகின்றன. ஆகவே, பண்பாட்டைப் புரிந்து கொள்வதில் கருத்தியல், உண்மையியல் ஆகிய இரு அணுகுமுறைகளிலும் குறைபாடுகள் இருந்து வந்தன. பின்னர்ப் படிப்படியாக இக்குறைகளை அகற்றும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இறுதியாக 60களில் இச்சிக்கல்கள் பண்பாட்டுச் சார்புடைமைக் கொள்கை (cultural relativism) மூலம் தீர்க்கப்பட்டது. பண்பாடு என்பது சில வேளைகளில் புவிப்பரப்பு அல்லது நாடு சார்ந்ததாகவும் (எ-டு: அமெரிக்கப் பண்பாடு, மேற்கத்தியப் பண்பாடு,இந்தியப்பண்பாடு), மொழி, இனம் சார்ந்ததாகவும் (தமிழர் பண்பாடு, திராவிட பண்பாடு, ஆங்கிலேயர் பண்பாடு, யூதர் பண்பாடு , நீக்ரோ பண்பாடு, பிரஞ்சுப் பண்பாடு), இடம் சார்ந்ததாகவும் (நகரப்பண்பாடு, ஊரகப் பண்பாடு), மக்கள் சார்ந்ததாகவும் (பழங்குடியினர் பண்பாடு – tribal culture, வேளாண்குடியினர் பண்பாடு peasant culture) கூறப்படுகிறது. இவை அனைத்தையும் உற்றுநோக்கும் போது பண்பாடு என்பது அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடியவை என்ற பொதுகருத்தை எட்ட முடிகிறது. இங்கு „அனைவர்‟ என்பது நாடு, புவிப்பரப்பு, மொழி, இனம் போன்ற எந்த ஒன்றோடும் சார்ந்த மக்களைக் குறிக்கிறது. அதனாலேயே அனைத்து வேறுபாடுகளையும், எல்லைகளையும் கடந்து பொதுமைப்படுத்திக் கூறும் வழக்கு மானிடவியலில் கையாளப்படுகிறது. தனிப்பட்ட கூறுகளைச் சிறப்பித்துக் கூறும் வழக்கு (எ-டு: அமெரிக்கர் பண்பாடு, யூதர் பண்பாடு)

இனத்தன்மை வாய்ந்ததாக, சார்புடைய எண்ணங்கொண்டதாக இருக்குமென்பதால் இவை பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்படும்.

உட்கூறுகள் எவையெவை

பண்பாடு என்பது இலக்கியம், கவிதை, நடனம், இசை, கோயில்கள், சடங்குகள், வேதமந்திரங்கள், தொழில்கள் போன்ற சில கூறுகள் மட்டும் ஆகாது. இது மக்களின் நடத்தை முறைகளைக் கட்டுக்கோப்பான நிலையில் செயல்படும் ஒரு மிகப்பெரும் அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பில் ஆயிரமாயிரம் கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை பல கோலங்களில் (Patters) அமைந்து நிற்கின்றன. அவற்றின் மொத்த அமைப்பு கணிப்பொறி அல்லது விண்வெளிக்கலம் போன்ற சிக்கலான அமைப்புகளுடைய எந்திரத்தைப் போன்றது. இவ்வகை எந்திரங்களின் செயற்பாட்டிற்கு எவ்வாறு ஆயிரமாயிரம் உறுப்புகளைச் சிறப்பாக வடிவமைத்து இணைக்கின்றார்களோ அவ்வாறே ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் ஆயிரமாயிரம் கூறுகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அப்பண்பாடு என்னும் அமைப்பிற்குள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

துணை உறுப்புகள் உள்ளன, அவற்றின் உறவுகள் என்ன என்பவனவற்றை அறிய முடிகிறது. ஆனால் பண்பாடு என்னும் அமைப்பு மக்களின் ஒட்டுமொத்த நடத்தை முறையின் வெளிப்பாடாக உள்ளதால் அதனுள் என்னென்ன உள்ளன? அவற்றை இனங்காண்பது போன்றவை மறைமுகமாகவே உள்ளன. அதன் அமைப்பினை விளக்கும் நிலையில் பண்பாட்டியலார் மூன்று வகையான உட்கூறுகளை இனங்காண்பர். அவை: பண்பாட்டுக்கூறு (culture trait), பண்பாட்டுக் கலவை (culture complex), நிறுவனம் (institution).

பண்பாட்டுக் கூறு

பண்பாட்டில் இவை இவை மிகச் சிறிய அலகுகள் என ஒருவர் கருதுவதையே வேறொருவர் கருதாமலும் போகலாம். இவ்வாறான நிலை பண்பாட்டைப் பற்றிய நுண்ணறிவை ஒருவர் பெறாத வரையில் தாம் நிலவும். பண்பாட்டைப் பற்றிய தெளிவான அறிவனை ஒருவர் பெற்று விட்டால் அவருக்கு இவ்வகைச் சிக்கல்கள் எழா. பண்பாட்டுக்கூறு பற்றிய கருத்துக்களுள் ஹோபலின் கருத்தே சிறப்பானது. “கற்றுணர்ந்த நடத்தை முறையானாலும் சரி, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பயன்பாடு பொருளானாலும் சரி, அதனை எந்த அளவுக்குக் காணக் கூடிய ஒன்றே பண்பாட்டுக்கூறு ஆகும் என்பார் ஹோபல் (Adamson E.Hoebel , man in primitive world (new York: McGraw – hill, 1949, p.499) பொருள்சார் பண்பாட்டைச் (material culture) சேர்ந்த கூறுகளைக் குறிப்பிட்ட வேண்டுமானால் நகம், கத்தி, எழுதுகோல், கைக்குட்டை, கதவு போன்ற தனிப்பட்ட (அதற்கு மேலும் குறைத்துக் காண இயலாத) நிலையிலுள்ள எண்ணற்ற கூறுகளைக் கூறலாம். பொருள்சார் பண்பாட்டிலிருந்து (non material culture) சில எடுத்துக்காட்டுகள் கூற வேண்டுமாயின், தலைவாருதல், நண்பர்கள் சந்திக்கும் போது கைக்குலுக்குதல், அன்பை வெளிப்படுத்துவதற்காக முத்தம் கொடுத்தல், சாலையில் இடப்புறம் செல்ல வேண்டுமென்ற நெறியைப் பின்பற்றுதல், கொடியேற்றியவுடன் வணக்கம் செலுத்துதல் போன்ற எண்ணற்ற கூறுகளைக் குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் ஆயிரக்கணக்கான கூறுகள் உள்ளன. அவற்றுள் பல அனைத்துப் பண்பாட்டிற்கும் பொதுவானவையாக இருக்கும். சில அந்தந்தப் பண்பாட்டிற்கு மட்டும் உரியனவாக இருக்கும்.

பண்பாட்டுக் கலவை

மேற்கண்ட பத்திகளில் பண்பாட்டுக்கூறைப் பற்றிப் புரிந்து கொண்ட இந்நிலையில் நடனம் என்பது ஒரு தனிப்பண்பாட்டுக் கூறு எனக் கூறலாமா? கூறமுடியாதா? என வினவினால் அது ஒரு தனிப்பண்பாட்டுக் கூறல்ல என்றுதான் கூற வேண்டும். அது பல கூறுகளின் தொகுப்பாகும். நடன அசைவுகள் ஒவ்வொரு நடன அசைவிற்குமுள்ள விதிமுறைகள், பல கருவிகளைக் கொண்ட பின்னணி இசை போன்ற பல கூறுகள் ஒன்றிணைந்த நிலையில் நிகழ்த்தப்படுவதே நடனமாகும். அதோடு நடனம் பல பொருள்களில் (meaning) நிகழ்த்தப்படுகிறது. சமயச் சடங்குகள், மந்திரச் சடங்குகள், காதல் வெளிப்பாடு, பொழுதுபோக்கு, விழாக்கள் போன்றவை அவற்றுள் சில. இதுபோன்ற வகைகளில் நிகழ்த்தப்படும் ஒவ்வொரு வகையான நடனத்திற்கும் தனித்தனிப் பொருளுண்டு. ஒவ்வொரு வகையிலும் பலகூறுகள் இணைகின்றன.

நடனத்தைப் போன்றே வீடு என்பது ஒரு தனிப்பட்ட பண்பாட்டுக் கூறன்று. கல், மணல், சிமெண்டு, வாயிற்படிகள், சன்னல்கள், கதவுகள், கிணறு போன்ற பல தனிப்பட்ட கூறுகள் ஒன்றிணைந்த தொகுப்பேயாகும். அவ்வாறே கால்பந்தாட்டமும் பல கூறுகளின் தொகுப்பாகவே உள்ளது. விளையாட்டுத்திடல், பார்வையாளர்கள், விளையாட்டுக் கருவிகள், விளையாட்டு நுட்பம், ஆட்டக்காரர்கள், நடுவர் போன்ற பல கூறுகள் அதனுள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு பல கூறுகள் ஒன்றாகக் கலந்து ஒரு சேர்மமாகக் காணப்படுவது பண்பாட்டுக் கலவை (culture complex)எனப்படும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கூறுகள் இணைக்கப்பட்ட இப்பண்பாட்டுக்கலவையானது பண்பாடு என்னும் எந்திரத்தில் பல துணை உறுப்புகளாகஇணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உட்கூறுகளின் தன்மைகள்

ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் இடம்பெற்றுள்ள கூறுகள் பல்வேறு தன்மை வாய்ந்தவை. இருப்பினும் அவற்றின் பண்புகளைத் தொகுத்துக் காணும்போது அவற்றைப் பின்வரும் மூன்று நிலைகளாக வரிசைப்படுத்தலாம்.

1. பொருள்சார் கூறுகள் (Material components)
2. அறிதல்சார் கூறுகள் (cogniyive components)
3. நெறியியல் கூறுகள் (normative components)

பொருள்சார் கூறுகள்

மக்கள் அவர்களின் பயன்பாட்டிற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்அனைத்துப் பொருள்களும் பொருள்சார் கூறுகள் எனப்படும்.இயந்திரங்கள், வீட்டுப்பொருள்கள், அழகுப் பொருள்கள், தொழிற்கருவிகள், கட்டடங்கள், சாலைகள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் போன்றவை இதிலடங்கும். இக்கூறுகள் மக்களின் சிந்தனைமுறை, உணர்வுகள், அறிவு, அழகுணர்வு போன்ற பல பொருள்சாராப் பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துபவையாகத் திகழ்கின்றன

அறிதல்சார் கூறுகள்

ஒரு பண்பாட்டின் அறிதல்சார் கூறுகள் என்பவை அப்பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் „அறிதிறன்‟ (cognition) கூறுகளைக் குறிக்கும். சுருங்கக்கூறின், உலகத்தைப் பற்றியும் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும், வாழ்க்கையைப் பற்றியும் மக்கள் என்னென்ன அறிந்து கொண்டுள்ளனர். ஆவற்றை எவ்வாறு அறிந்து கொள்கின்றனர் என்பவையே

அறிதல்சார் கூறுகளாகும். அதாவது,மக்கள் அவர்கள் வாழும் உலகத்தைப் பற்றி என்ன கருதுகின்றனர். உலகியல் வாழ்வு எத்தன்மையானது என எண்ணுகின்றனர், உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் எவ்வாறு வகைப்படுத்திக் காண்கின்றனர். நல்லது, கெட்டது என எவ்வாறு தீர்மானிக்கின்றனர், சுற்றுச்சூழலிலுள்ள தாவர, விலங்கினங்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்திக் காண்கின்றனர். இவற்றுள் எவை பயனள்ளவை, எவை பயனற்றவை என முடிவு செய்கின்றனர். பருவகாலங்கள், வானவெளி, இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றை எவ்வாறு மதிப்பிடுகின்றனர் போன்ற அறிதிறன்களோடு தொடர்புடைய கூறுகளே அறிதல்சார் கூறுகளாகும். இவை தவிர மக்கள் வழங்கும் நம்பிக்கைகள் (beliefs), கருத்துகள் (ideas), வழக்காறுகள் (folklore) போன்றவையும் அறிதல்சார் கூறுகளே இவ்வகைத் திறன்களை மொத்தமாக „அறிவு‟ (knowledge) எனக் குறிப்பிடலாம். இதில்இடம்பெறும் அனைத்துக் கூறுகளும் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகின்றன.

நெறியியல் கூறுகள்

சமுதாயத்தில் ஒருவர் எவ்வாறு வாழ வேண்டும், எவற்றைச் செய்யக்கூடாது போன்ற விதிமுறைகளோடு தொடர்புடைய கூறுகளே நெறியியல் கூறுகளாகும். அவற்றுள் முதன்மையானவை: விழுமியங்கள் (values), நெறிமுறைகள் (norms), விதிகள் (laws) குடிவழக்குகள் (folkways), வழக்கடிபாடுகள் (mores),மரபாண்மைகள் (ettos), அளிப்புகள் (sanctions), வழக்கங்கள் (customs), பழக்கங்கள் (habits) முதலானவையாகும்.

விழுமியங்கள்

ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவரின் வாழ்வியலுக்கும் செயல்களுக்கும், நடத்தைமுறைக்கும் (behaviour pattern) எவை எவை அவசியமென்று கருதப்படுகிறதோ அவையே அப்பண்பாட்டினரின் விழுமியங்கள் (values) ஆகும். மக்கள் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து வாழ முற்படும்போது எவை எவை „பண்பாட்டு விழுமியங்கள்‟ (cultural values) எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக,„அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பு‟ (equality of opportunity) என்பது நம் சமுதாயத்தில் ஓர்இன்றியமையாத விழுமியமாகக் கருதப்படுகிறது. பண்பாட்டு விழுமியங்கள் தனிமனிதரின் பண்பாட்டு விழுமியங்களிலிருந்து மாறுபட்டவை. தனிமனிதரின் விழுமியமானது அவரின் வாழ்விற்கு எவை அவசியமானவை, அவரின் நடத்தை முறைக்கு அவர் கூறும் அர்த்தங்கள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தது. பணம், அதிகாரம், தகுதி போன்றவை தனிமனிதரின் விழுமியங்களாக இருக்கலாம். ஆனால், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் தனிமனிதரைச் சாராமல் அவர் சார்ந்த குழுவிற்கும் சமுதாயத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியவையாக இருக்கும். அவை சமுதாயத்தில் நிகழும் நடத்தைமுறைகளை மதிப்பிட்டுக் கூறுவதாக இருக்கும் அல்லது அதற்கான அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துவதாகஇருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, நீதிக்குக் கட்டுப்படுதல், அறம் செய்து வாழ்தல், வாய்மையே பேசுதல், வாய்மையே வெல்லும், பிறன்மனை நோக்காமை, நல்லது செய்யின் நல்லது விளையும், தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான், உப்புத் தின்றவன் தண்ணீர் குடிப்பான் போன்ற எண்ணற்ற பண்பாட்டு விழுமியங்கள் தமிழரின் வாழ்வில்இடம்பெற்றுள்ளன. இவை அனைத்தும் சமுதாய வாழ்விற்குஇன்றியமையாதவை என மதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பண்பாடும் குறிப்பிட்ட விழுமியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, பண்பாடுகளில் எண்ணற்ற கூறுகள் இருப்பினும் சில பண்பாடுகள் „தூய்மைக்கு‟ முதலிடம் தருகின்றன. சில பண்பாடுகள் நேர்மை, அமைதி, சமத்துவம், தற்சார்புடைமை, கடவுள் வழிபாடு போன்ற விழுமியங்களுள் ஏதேனும் ஒன்றிற்கு முக்கியத்துவம் தருகின்றன. ஜப்பானியருக்கு „அழகு‟

ஒரு இன்றியமையாத விழுமியமாகும். ஸ்பெயின் நாட்டவருக்கு ஆண்களின் வீரத்தன்மையும், ஜாவாத் தீவினருக்கு அமைதித்தன்மையும் (politeness),இந்தியர்களுக்கு ஆன்மீக உணர்வும் இன்றியமையா விழுமியங்களாக உள்ளன. ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் முதன்மையான சில விழுதியங்கள் தவிர நூற்றுக்கணக்கான விழுமியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நெறிமுறைகள்

மக்களின் நடத்தைமுறைகளையும், செயற்பாடுகளையும் முறைப்படுத்தக்கூடிய விதிகளே நெறிமுறைகள் (norms) எனப்படும். இவை விழுமியங்களிலிருந்து மாறுபட்டவை. விழுமியங்கள் பெரும்பாலும் கருத்தியல் (ideology) வடிவம் பெற்றவை. நெறிமுறைகளோ இவற்றைத்தான் செய்ய வேண்டும். இவற்றைச் செய்யக் கூடாது, இவை சரி, இவை தவறு , இவை நல்லவை, இவை கெட்டவை என உறுதிப்படக்கூறும் அல்லது நெறிப்படுத்தும் தன்மை பெற்றவை. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழர் வாழ்வியலில் பெரியோர், ஆசிரியர் வரும்போது இளையவர்கள் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கக் கூடாது. எழுந்து நிற்க வேண்டும். இறைவழிபாட்டிற்குக் குளித்து விட்டுத்தான் செல்ல வேண்டும் விலக்குடைய பெண்கள் புனிதச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது. சாலையில் பச்சை விளக்கு எரிந்த பின்பே பயணத்தைத் தொடங்க வேண்டும். சாலையில்இடப்பக்கத்தில் மட்டுமே செல்ல வேண்டும் போன்ற எண்ணற்ற நெறிமுறைகள் உள்ளன. நெறிமுறைகளின்தன்மை சற்று மாறுபட்ட வகையிலும் காணப்படும். நல்லது எது? கேட்டது எது? எனப் பிரித்துப் பார்ப்பதில் பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு நெறிமுறை மாறுபடும். எதற்காக ஒன்றை நல்லது என்கிறோம். பிறிதொன்றைக் கெட்டது என்கிறோம் என்னும் கருத்து அனைத்துப் பண்பாட்டிலும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. அவற்றை அறிதியிடும் கருத்துக்களே நெறிமுறைகளாகின்றன.

சமுதாயம் இயல்பாக, இணக்கமாகச் செயல்படவும், தனிமனிதர்கள் ஒழுங்காகச செயல்படவும் நெறிமுறைகளே உத்திரவாதம் தருகின்றன. கணக்கியல் எவ்வாறு வாய்பாடுகளையும், சூத்திரங்களையும் பற்றி நின்று தீர்வு காண வேண்டியுள்ளதோ அவ்வாறே சமுதாய வாழ்விலும் மக்கள் நெறிமுறைகள் என்னும் வாய்ப்பாட்டைப் பற்றி நிற்க வேண்டும். அவை காலங்காலமாய் மக்களால் உறுதியாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன. அவை காலத்தால் மாற்றம் பெறும் போது அவற்றை மக்கள் கருத்தளவில் பகிர்ந்துகொண்டு அதன்படி நடக்க முற்படுவர். நெறிமுறைகளைச் சமுதாயத்தை இயக்கும் கட்டுப்பாடுகள் என்றும் கூறலாம். தனிமனிதரானாலும் சரி குழுவினராக இருந்தாலும் சரி அவரவர் இப்படித்தான் செயல்பட வேண்டும். இப்படித்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புகளை நெறிமுறைகள் குறிப்பிடுகின்றன. அவை சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் என ஒரு மதிப்புத்தரத்தை (standard) வரையறுத்து அதன்படி உறுப்பினர்கள் செயல்பட வேண்டுமெனப் பணிக்கிறது அல்லது எதிர்பார்க்கிறது. ஆகவே நெறிமுறைகளின் பங்கு ஒரு சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்பான நடத்தை முறைக்கு வழிகாட்டும் முறையாக அமைகின்றது.

சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் நெறிமுறைகள் மாறுபடும். பல மனைவி மணமுறை பல பண்பாட்டினருக்கு ஏற்புடையது. ஆனால் சில பண்பாட்டினருக்கு இது ஏற்புடையதல்ல. ஒரு சமுதாயத்திற்குள்ளே ஒரு குறிப்பிட்ட நெறிமுறையானது அனைவருக்கும் பொருந்தாது அல்லது அனைத்துச் சூழலுக்கும் பொருத்தமாக அமையாது. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்களின் நடத்தைமுறைகளை வழிநடத்தும் நெறிமுறைகள் ஆண்களுக்குப் பொருந்துவதில்லை. எ-டு: முருங்கை மரத்தை ஒடிச்சி வளர்க்கனும், பெண் பிள்ளையை அடக்கி வளர்க்கனும்: பொம்பள சிரிச்சா போச்சி, புகையிலை விரிச்சா போச்சி. மருத்துவருக்குப் பொருந்தும் நெறிமுறைகள்

ஆசிரியருக்குப் பொருந்துவதில்லை.

பண்பாட்டின் அமைப்பு – பண்பாட்டுப் பொதுமை

அறிமுகம்

பண்பாட்டுக் கூறுகள் இணைந்து செயல்படும் முறை பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு வேறுபடுகிறது. அதன்பல பரிமாணங்களை அறிவதற்கு முன் அதன் அடிப்படை அமைப்புகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குறிக்கோள்கள்

பண்பாட்டின் அமைப்பு அதன் இயக்கத்தில் காணப்படுகின்ற ஆயிரமாயிரம் கூறுகள் அந்தந்தப் பண்பாட்டு உறுப்பினர்களால் சிறப்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அப்பண்பாட்டோடு பொருத்தப்படுகின்ற தன்மையை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் உலகிலுள்ள அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் பொதுவான கூறுகளைக் குறிக்கும் பண்பாட்டுப் பொதுமைகள் பற்றி மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

பொருள்சார் பண்பாடும் பொருள் சாராப் பண்பாடும்

பண்பாட்டினைப் பொருள்சார் பண்பாடு (material culture) என்றும்,பொருள் சாராப் பண்பாடும் (non – material culture) என்றும்இருவகைகளாகப் பிரிக்கலாம். மக்கள் அவர்களின் தேவைகளுக்காகச் செய்து கொள்ளும் அனைத்து வகையான பொருள்களும் பொருள்சார் பண்பாட்டில் அடங்கும். இயந்திரங்கள், கருவிகள், மரச்சாமான்கள், வீட்டுப்பொருள்கள், உடைகள், அணிகலன்கள், கட்டடங்கள் , போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், சாலைகள், வேளாண் நிலங்கள், எழுதுகோல், அழகுப்பொருள்கள், போர்க்கருவிகள் போன்ற எண்ணற்ற பொருள்கள் பொருள்சார் பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவை. ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த பொருள்கள் அதற்கென்ற பொருளையும் (meaning) பயன்பாட்டையும் நிலையாகக் கொண்டு அப்பண்பாட்டில் நிலைப்பெற்றிருக்கும் மக்களின் தேவைகளுக்காக பொருள்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் அத்தேவைகள் பண்பாட்டில் நிலைபெற்றுள்ள வரை அப்பொருள்களும் அப்பண்பாட்டில் இருக்கும் பண்பாட்டு மாற்றம் ஏற்பட்டுச் சில குறிப்பிட்ட தேவைகள் அற்றுப்போகுமானால் அவற்றிற்குரிய பொருள்களும் மறைந்து போகும் ஆகவே ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த அனைத்துப் பொருள்களையும் கொண்டு அம்மக்களின் பண்பாட்டைப் பெருமளவு அறியமுடியும். அதனாலயே பண்பாட்டுப் பகுப்பாய்வில் பொருள்சார் பண்பாட்டை அறிய வேண்டியது வழக்கில் கலை வடிவங்கள் அல்லது பொருள் வடிவங்கள் (artifacts)என்றும் கூறப்பெறும்.

பழக்கவழக்கங்கள், நெறிமுறைகள், அறிதிறன், அழகியல் சிந்தனைகள், கற்பனை, நடிப்பு, இலக்கியங்கள், பாடல்கள், இசை, நடனம், உணவு உண்ணும் முறை, தலைவாரும் முறை, வணக்கம் செலுத்தும் முறை, மந்திரங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள் போன்ற பொருள் வடிவம் பெறாத அனைத்தும் இதில் இடம்பெறும். இக்கூறுகள் மனத்தளவில் மட்டுமே உணரக் கூடியனவாகவும், புரிந்து கொள்ளக் கூடியனவாகவும் உள்ளதால் அவை மானிடவியல் வழக்கில் மனவடிவங்கள் (mentifacts) என்று கூறப்பெறும். பொருள் சாராப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் அந்தந்தப் பண்பாட்டின் புதைநிலைக் கருத்துகளை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளதால் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டை ஆராய முற்படும் போது அம்மக்களிடம் மிக நீண்ட காலம் களப்பணி செய்து ஆழ்நிலையில் இவ்வகைக் கருத்துக்களைத் தொகுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. பொருளுக்குப் பின்னும் அதற்கென்ற பொருள் சாராப் பண்பாடு உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, மரப்பந்தாட்டத்தில் (cricket) பயன்படுத்தப்படும் மட்டைகள், பந்து, கவசங்கள், சீருடை, கைக்கால் காப்புகள், குச்சிகள் போன்றவை பொருள்சார் பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவை. இவ்விளையாட்டில் இடம்பெறும் விதிமுறைகள், ஆட்டக்காரர்களின் நுணுக்கங்கள், திறன்கள், விளையாட்டு உத்திகள், ஆட்டக்காரர்கள் விளையாடும் போது எவ்வாறெல்லாம் நடந்து

கொள்ள வேண்டுமென்ற நடத்தை முறைகள் போன்றவை இவ்விளையாட்டின் பொருள் சாராப் பண்பாட்டுக் கூறுகளாகும். இதைப் போன்று பண்பாட்டின் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதன் பொருள் சாராப் பண்பாட்டினை விளக்கிக் கூறலாம்.

உகந்தநிலைப் பண்பாடும் உண்மைப் பண்பாடும்

பெரும்பாலான பண்பாடுகளில் எவற்றைச் செய்ய வேண்டும் எவற்றைச் செய்யக் கூடாது என்பதற்கான நெறிமுறைகள் உள்ளன. எவற்றைச் செய்யக் கூடாது என்று வரையறுக்கப் பட்டுள்ளதோ அவற்றுள் பலவற்றை மக்கள் நடைமுறை வாழ்வில் செய்து வருகின்றனர். காலங்காலமாக இது நடந்து வருகிறது. மாலினோஸ்கி ட்ரோபிரியாண்டுச் சமுதாயத்தில் தடை செய்யப்பட்ட ஒரு நடத்தை முறை எவ்வாறு மக்களின் நடைமுறை வாழ்வில் இடம்பெறுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். ட்ரோபிரியாண்டுச் சமுதாயத்தின் விதிமுறைகளின்படி ஒரு குலத்தைச் (clan) சேர்ந்தவன் அதே குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் பாலுறவு கொள்ளக் கூடாது. வேற்றுக் குலத்தவருடன் மட்டுமே பாலுறவு கொள்ள வேண்டும் கூடா ஒழுக்கத்தில ஈடுபடுபவர்களாக இருந்தாலும் இவ்விதியைத் தான் பின்பற்ற வேண்டும்.இவ்விதியை மீறி ஒருவர் அவர்தம் குலத்தவருடன் உடலுறவு கொண்டால் புண், நோய் முதலானவை ஏற்படுவதுடன் இறப்பும் கூட நேரலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் உள்ளது. ஆனால் பல வேளைகளில் குலப் புறமண முறையை (clan exoggamy) மீறி அவர்தம் சொந்த குலத்தவருடன் கூடா ஒழுக்கம் கொண்டதைப் பல தகவலாளிகள் என்னிடம் ஒப்புக் கொண்டனர் என்பார் மாலினோஸ்கி.பெரும்பாலான சமுதாயங்களில் உள்ளது போன்றே ட்ரோபிரியாண்டு மக்களும் கூடா ஒழுக்கச் குற்றச்சாட்டிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள பல வழிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளனர். அவற்றுள் மந்திமும் ஒன்று.மேற்கூறிய விவரங்களிலிருந்து உகந்தநிலைப் பண்பாடு (ideal culture)எது, உண்மைப் பண்பாடு (real culture) எது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இயலும். உகந்த நிலைப் பண்பாடு என்பது சமுதாய வாழ்வில் இதை இதைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதைக் குறிக்கும். ஆனால் உண்மைப் பண்பாடானது மக்கள், சமுதாயத்தில் சட்டத்திட்டங்கள் எதிர்பார்ப்புகளைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல் நடைமுறை வாழ்வில் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. இவ்விரண்டையும் நன்கு அறிய நம்முடைய சொந்தப் பண்பாட்டில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையே எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். பொது வாழ்வில் கையூட்டு வாங்குவது தவறு என்பது உகந்தநிலைப்பண்பாடு ஆனால் அது நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்படுவதில்லை என்பது உண்மைப்பண்பாடு. காலந்தவறாமையை வலியுறுத்திப் பேசுவதும், அவரவர் கடமைகளைத் தவறாமல் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுவதும் உகந்தநிலைப் பண்பாட்டைக் குறிக்கிறது. ஆனால் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாமல் வாழும் நிலை உண்மைப் பண்பாட்டைக் குறிக்கிறது. இதற்கு பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் பொருந்தும்.

1. குடித்தல், சூதாடுதல் போன்ற பொது விலக்குகளை(Prohibitions) மீறி அவற்றைச் செய்தல்.
2. தன்னலமற்ற பொதுநல வாழ்வு என்ற இலக்கை மீறி பிறரைத் துன்புறுத்திச் சுயநலத்தையும் ஆதாயத்தையும் தேடி அலைதல்.
3. குடும்ப அமைப்பிற்குள் கட்டுப்படாமல் பரத்தமை வாழ்வில் ஈடுபடுதல்.
4. வகுப்பறைகளிலும், தேர்வுகளிலும் கடைபிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளை மீறி ஆசிரியர்களை எள்ளி நகையாடுதலும் நூல்களைப் பார்த்துத் தேர்வு எழுதுதலும்.

5. தகுதி அடிப்படையில் பணி நியமனம் செய்யும் மரவை மீறி இனஉணர்வு, தனிச்சலுகைகள் மூலம் அதைச் செய்தல்.

6. சட்டத்திற்கு முன் அனைவரும் சமம் என்று கூறுவோர் அவர்களின் சுய நலனுக்காக அவற்றை மீறுதல்.

மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகள் ஒவ்வொன்றிலும் முதற் பகுதியில் உள்ளவை உகந்த நிலைப் பண்பாட்டைக் குறிப்பவை.அவை மக்களின் நடத்தை முறை இந்த இந்த முறையில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மரபுவழி விதிமுறைகளைக் குறிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டுகளின் பிற்பகுதியில் உள்ளவை உண்மைப் பண்பாட்டைக் குறிப்பவை. அவை மக்கள் ஏற்றுக் கொண்ட விதிமுறைகளையே மீறி நடக்கும் இயல்பான நிலையை (உண்மைப்பண்பாடு) உணர்த்துகிறது.

உள்ளார்ந்த பண்பாடும் வெளிப்படைப் பண்பாடும்

மக்கள் மனத்தளவில் பதிய வைத்துள்ள பண்பாட்டு விதிகளின் (cultural rule)அடிப்படையில் நிகழும் நடத்தை முறைகளின் தொகுப்பே உள்ளார்ந்த பண்பாடு (implicit or covert culture) ஆகும். பண்பாட்டில் நிகழும் சில நிகழ்ச்சிகள் மூலம் இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். தேசியக் கீதம் பாடப் பெறும்போது எழுந்து நின்று அசையாமல் நிற்பதும், பெரியோர்கள் வரும்போது எழுந்து வணக்கம் தெரிவிப்பதும், விருந்தில் வாழை இலையைப் போடும்போது நுனி இடப்பக்கம் இருக்க வேண்டுமென்பதும், இலையில் உணவு பரிமாறும்போது ஒவ்வொன்றையும் எங்கு வைக்க வேண்டுமென்பதும், சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் எந்தச் செயலிற்கடுத்து எது நிகழ வேண்டும், எப்படி நிகழ வேண்டும் என்பதும் உள்ளார்ந்த பண்பாட்டில் அடங்கும்.

பண்பாட்டின் பொருள்சாராக் கூறுகளான நெறிமுறைகள், விழுமியங்கள், விதிகள், குடிவழக்குகள், வழக்கடிபாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள், அளிப்புகள், நம்பிக்கைகள், கனவுகள், பயம், இன்பம், விரக்தி போன்ற மனதளவில் உணரப்படும் எந்த ஒரு கூறும் உள்ளார்ந்த பண்பாட்டின் கூறுகளே. இவை போன்ற ஆயிரமாயிரம் உள்ளார்ந்த கூறுகள் ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் உண்டு. ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை நேரடியாகக் காண முடியாது. செயல் வடிவமாகவோ எண்ணத்தின் வெளிப் பாடாகவோ உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவோ கதை, கவிதை, இசை, நடனம், சைகை, குறியீடு போன்ற எண்ணற்ற பொருள்சாராக் கூறுகளின் வெளிப்பாடாகவோ அறிய இயலும். உள்ளார்ந்த பண்பாட்டினை மக்கள் மனத்தளவில் மட்டுமே வெளிப்படையாகத் தெரியாது. இவை புற நிகழ்ச்சிகள் மூலமே வெளிபடக்கூடியன. எனவேதான் இவ்வகைக் கூறுகளின் தொகுப்பை உள்ளார்ந்த பண்பாடு என மானிடவியலார் குறிப்பிடுவர்.

உள்ளார்ந்த பண்பாட்டிற்கு நேர் எதிரானது வெளிப்படைப் பண்பாடு (explicit or over culture). இதில் கருத்து வடிவில் புதைந்து கிடக்கும் செய்திகளோ மனதளவில் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நடத்தை முறைகளோ இடம்பெறுவதில்லை. வெளிப்படையாக காணக்கூடியவை மட்டுமே இடம் பெறும். ஒரு சமுதாயத்தின் நடத்தைமுறைகள் எக்கூறுகளால் வெளிப்படுகிறதோ அவையே அச்சமுதாயத்தின் வெளிப்படைப் பண்பாடாகும். பெரும்பாலும் பொருள்சார் பண்பாட்டுக் கூறுகளால் அறியப்பெறுபவை அனைத்தும் வெளிப்படைப்

பண்பாடு எனக் கொள்ளலாம்.

உள்ளார்ந்த பண்பாடு, வெளிப்படைப் பண்பாடு இரண்டையும் தனித்தனியே பிரித்துப் பார்ப்பது பல இடங்களில் பொருந்தாது. எடுத்துக்காட்டாக, பொருள்சார் பண்பாடு, பொருள்சாராப் பண்பாடு ஆகிய
இரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கும் மரப்பந்தாட்ட விளையாட்டு எடுத்துக்காட்டினைக் காண்க. ஆட்டத்திற்குப் பயன்படும் பொருள்கள் அனைத்தும் பொருள்சார் பண்பாட்டில் அடங்குகிறது. ஆட்டத்தின் விதிமுறைகள், உத்திகள் போன்றவை பொருள்சாராப் பண்பாட்டைச் சேருகிறது. இவ்வகையான உறவைப் பெற்றதே உள்ளார்ந்த பண்பாடும் வெளிப்படைப் பண்பாடுமாகும்.

பண்பாட்டுப் பொதுமைகள்

பண்பாட்டுப் பொதுமைகள் (cultural universals) என்பது உலகிலுள்ள அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் பொதுவான கூறுகளைக் குறிக்கும். எண்ணற்ற கூறுகள் அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் பொதுவாக உள்ளன. 250க்கும் மேற்பட்ட பண்பாடுகளின் தரவுகளைக் கொண்டுஇனக்குழுவியல் வரைபடம் (ethnographic atlas) தயாரித்த மர்டாக்இவ்வனைத்துப் பண்பாடுகளிலும் இடம்பெற்றுள்ள அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட பண்பாட்டுப் பொதுமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். (G.P.Murdock, “The Common Denominator of Cultures”, in The *Science of Man in World Crisis*, ed. By Ralph Linton (New York: Columbia University Press), p.124) அவற்றுள் சில இங்கு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் பொதுவான பண்பாட்டுப் பொதுமைகள் காணப்படுவதற்குக் காரணம் மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகள் அனைத்துப் பண்பாடுகளிலும்,

அடக்கம், நாணம்	சமைத்தல்
அடுப்பு	சைகைகள்

போன்றவை ஒன்றாக இருப்பதேயாகும். மக்கள் அனைவரும் உயிர் வாழும் பொருட்டு உணவு ஈட்டுதல், உறுப்பினர்களை நெறிப்படுத்துதல், பாதுகாப்பளித்தல் (உறைவிடம்), இனத்தின் நிலைபேறுடைமைக்கு வழிகோலுதல் (இனப்பெருக்கம்), இளம் குழந்தைகளைப் பண்பாட்டு வளமாக்கல் (enulturation) போன்ற பல அடிப்படைத் தேவைகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இத்தேவைகள் சில பண்பாட்டிற்கு மட்டும்
தேவை என இல்லாமல் அனைத்துப் பண்பாட்டினருக்கும்
இன்றியமையாததாக உள்ளன. இவையே பண்பாட்டுப் பொதுமைகள் ஏற்படக் காரணமாகின்றன.

தேவைகள் பொதுவானதாக இருந்தாலும் அத்தேவைகளை நிறைவு செய்யும் முறைகள் பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு மாறுபடுகின்றன.
இதைப் பற்றிப் பண்பாட்டியல் வல்லுநர் கிளைட் குளுக்கான குறிப்பிடும்போது, அனைத்துப் பண்பாட்டினரின் தேவைகள் அடிப்படையில் ஒன்றாக இருந்தாலும் அவற்றை ஈடுசெய்வதில் ஒவ்வொரு பண்பாடும் தனிப்பட்ட முறையினைக் கொண்டுள்ளது என்பார். எடுத்துக்காட்டாக,

திருமணம் என்பது ஒரு பண்பாட்டுப் பொதுமை. இது அனைத்துப் பண்பாட்டிலும் உள்ள ஒரு கூறு. இது பாலுணர்வுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் இனத்தின் நிலைபேறுடைமைக்கு வழி செய்யவும் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பண்பாட்டுக் கூறாகத் திகழ்கிறது. ஆனால் திருமண முறை பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு மாறுபடுகின்றது. இவற்றுள் குழுமணம், பலமனைவி மணம், பல கணவர் மணம், மதனி மணம், மைத்துனி மணம், ஒரு துணை மணம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க வகைகளாகும்.

பண்பாட்டுப் பொதுமைகள் ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் வெவ்வேறு நிலைகளில் மாறுபட்டுக் காணப்படுவதற்கு இயற்கைச் சூழலும் சமுதாயச் சூழலும் காரணமாகும். பண்பாட்டுப் பொதுமைகள் பற்றி முதன்முதலில் சிந்தித்தவர்களுள் கிளார்க் விஸ்லரும் ஒருவர். இவர் பண்பாட்டுப் பொதுமைகளைப் „பண்பாட்டுத் திட்டம்‟(culture scheme)எனக் குறிப்பிடுகிறார். (clark Wissler, *Man and Culture* (New York : Crowell,1923) p.74). பல பண்பாடுகளிலும் காணப்படும் ஒற்றுமைப் பண்புகளை

விளக்குவதற்கு இவர் உயிரியல் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் மரபுவழியில் பெறப்பட்ட பண்புகள் அனைவரிடமும் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. இந்த ஒற்றுமைத் தன்மை பண்பாட்டுப் பொதுமைகளிலும் பிரதிபலிக்கிறது. மனிதர்கள் பண்பாட்டைஉருவாக்கும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதில் அவர்கள் விரும்பிச் செய்யும் செயல்களே மிகுதி. இருப்பினும் மனிதனின் உயிரணுக்களில் உள்ள நீர் (protoplasm) அவன் விரும்பிச் செயல்படும் முன்னரே அவனைச் செயல்படுத்துகிறது. உயிர் நீரின் அவ்வாற்றல் மனிதனின் கற்றல் முறையால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு நடத்தை முறைகளில் நிலையான இடத்தைப் பெறுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனது பண்பாட்டினைக் கற்கும்போது இந்த ஆற்றல் அவனை நெறிப்படுத்துகிறது. மக்களிடம் உள்ள இவ்வாற்றலின் வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவர்களின் நடத்தை முறைகள் மாறுபடுகின்றன. இவை புறநிலை நடத்தையாக மட்டுமே உள்ளன. ஏனையவை பொதுமைக் கூறுகளாகக் காணப்படுகின்றன என்பார் விஸ்லர். இவர் ஒனபது வகையான பொதுமைக் கூறுகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை 1. மொழி, 2. உணவு, வீடு, போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், உடை, கருவிகள், பொருள்கள், தொழில்கள். 3. கலை 4.மரபுக் கதைகள், அறிவியல் கருத்துகள். 5. சடங்குகள், மூடநம்பிக்கைகள், 6. குடும்பம், திருமணம் சமுதாயக் கட்டுப்பாடு, விளையாட்டுகள், பிற தொடர்புடைய சமுதாய நிறுவனங்கள். 7. சொத்து, பரிமாற்ற முறைகள், வணிகம். 8. அரசு, சட்டம், 9. போர். பண்பாட்டுப் பொதுமைகளுக்கு அடால்ஃப் பாஸ்டியன் வேறு வகையில் விளக்கங்கூறுவார். இவரது கருத்துப்படி பல்வேறு பண்பாடுகளில் அவற்றுள் இயங்கும் சமுதாயப் பண்பாட்டு நிறுவனங்களில் ஒற்றுமைப் பண்புகள் காணப்படும். ஒரு பண்பாட்டில் காணப்படும் பண்புகள் மற்றொரு பண்பாட்டிலும் காணப்படுவது, இரு பண்பாட்டிலுள்ள மனிதர்களின் நடத்தை முறையிலுள்ள ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது. மக்கள் அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூண்டுதலுக்கு (stimulus) ஒரு குறிப்பிட்ட துலங்கலைக் (response) கொண்டுள்ளனர். இரு வேறுபட்ட பண்பாட்டினர் ஒரே தன்மையான சிக்கலை எதிர்கொள்ளும்போது இருவரும் ஒரே தன்மையான முடிவினைக் காண்பர். இதன் மூலம் அனைத்துப் பண்பாட்டினரிடமும் ஒத்த உளப்பாங்கும் மனச் செயல்களும் உள்ளன என்பதை அறுதியிடமுடியும். உளவழியில் அமையும் இந்த ஒற்றுமையே பண்பாடுகளுக்கிடையில் ஒற்றுமைக் கூறுகள் ஏற்படக் காரணமாகின்றது. இவரது இக்கொள்கை „மனித குலத்தின் உளவழி ஒற்றுமை‟ (psychic unity of mankind) எனக் கூறப்பெறும் இன்று இக்கொள்கை உளவழி ஒற்றுமை (psychic

unity) என்று பெருவழக்காகக் கூறப்படும்.

பல்வேறு பண்பாடுகளில் காணப்படும் பொதுமைக் கூறுகள் பற்றி விரிவாக விளக்கியவர் மாலினோஸ்கி. இவரது மறைவிற்குப் பின் 1944- இல் வெளியிடப்பட்ட „பண்பாட்டைப் பற்றிய அறிவியல் கொள்கை"(Ah Scientific Theory of Culture)என்னும் நூலில் இதனை விளக்குகிறார். அனைத்துப் பண்பாட்டினருக்கும் அடிப்படைத் தேவைகள் ஒன்றாக உள்ளதால் அவற்றை ஈட்டும் அடிப்படை முறைகளிலும் ஒற்றுமை நிலவுகிறது. தேவைகளை நிறைவு செய்ய மக்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு ஏற்படும் பண்பாட்டுத் துலங்கல்கள் ஒரே தன்மையானதாக உள்ளன. அவையே பண்பாட்டுப் பொதுமைக்குக் காரணமாகின்றன. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளையும் பண்பாட்டுத் துலங்கல்களையும் அந்நூலில் மாலினோஸ்கி பல நிலைகளில் விளக்குகிறார். (B.Malinowski, *A Scientific Theory of Culture* (Chapel Hill : University of North Carolina Press, 1944) p.91) அவற்றுள் ஒருவகை இங்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அடிப்படைத் தேவைகள்	பண்பாட்டு துலங்கல்கள்
1. வளர்சிதைமாற்றம் அரங்கம் (metabolism)	உணவுத்துறை (commissariat)
2. இனப்பெருக்கம் (reproduction)	உறவுமுறை (kinship)
3. உடல்வசதிகள் (bodily comforts)	உறைவிடம் (shelter)
4. பாதுகாப்பு (safety) (protection)	பாதுகாத்தல்
5. அசைவு (movement) (activities)	செயல்கள்
6. வளர்ச்சி (growth)	பயிற்சி (training)
7. உடல்நலம் (health) (hygiene)	உடல்நலவியல்

பண்பாட்டு ஒன்றியம்

பண்பாடு என்பது ஏதோ சில கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு என்றோ, அதனுள் உள்ள கூறுகள் (traits)அனைத்தும் ஏதோ சில செயல்களுக்காக மட்டுமே உள்ளன என்றோ, அக்கூறுகளை மக்கள் தான்தோன்றித்தனமாக ஏற்றுக் கொண்டனர் என்றோ கருத முடியாது. பண்பாடு என்பது மிகவும் இணக்கமுற்ற, ஒருங்கிணைந்த ஓர் ஒன்றியமாகும். அதனுள் உள்ள கூறுகள் அனைத்தும் செயல் நிலையில் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கூறும்பண்பாடு என்னும் முழுமைக்குள் மிகவும் ஏற்ற நிலையில் பொருத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதன் இயக்கத்தினால் அம்முழுமை கட்டிக்காக்கப்பட்டு முழுமையாகச் செயற்பட முடிகிறது. அதனாலேயே பண்பாட்டை முழுமைத் தொகுதி (complex whole) என்றும் ஓர்

ஒழுங்கமைப்பு (system) என்றும் கூறுவர்.பண்பாட்டு ஒன்றியத்தை (cultural integration) ஓர் எடுத்துக்காட்டுமூலம் காணலாம். வீடு என்பது ஆயிரக்கணககான கற்களால்அடுக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பு எனக் கொள்ள முடியாது. அது பலகூறுகளைக் கொண்ட ஒன்றியமாகும். (முழுமை) அம்முழுமைக்குள் கற்கள், மணல், சிமெண்டு, சன்னல்கள், வாயிற்படிகள், கதவுகள், அறைகள், அடுப்பு, கிணறு, மின்விசிறிகள், வானொலிப் பெட்டி, பிற வசதிப்பொருள்கள் முதலான பல கூறுகள் அடங்கியுள்ளன. அவையனைத்தும் வீடு என்னும் முழுமைக்குள் அதற்கென்றுள்ளஇடங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. அனைத்தையும் ஒரு சேர இணைத்துப் பயன்படுத்தும்போதே வீட்டில் வாழ்க்கை நடத்த முடிகிறது. அவ்வாறே பண்பாடு என்பதும் பல கூறுகளினால் ஆக்கப்பட்ட ஓர் ஒன்றியமாகும். அந்த ஒன்றியம் முழுமையாக இயங்கும் பொருட்டு அதனுள் உள்ளகூறுகள் ஒருங்கிணைந்த நிலையில் செயல்படுகின்றன. பண்பாட்டின் இந்த ஒன்றியத்தன்மையை விளக்குவதே செயற்பாட்டியல் கொள்கை (functionalism) ஆகும்.

பண்பாட்டு ஒன்றியம் என்னும் மொழித்தொடர் ஒரு பண்பாட்டின் ஒன்றியத்தன்மையின் நிலையைக் குறிப்பிடும் தொடராகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சில பண்பாடுகள் மிக வலுவான ஒன்றியத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கும் சில வலுவற்ற ஒன்றியத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கும் வலுவான ஒன்றியத்தைக் கொண்ட பண்பாடுகளில் பண்பாட்டு மாற்றம் (culture change) குறைவாக ஏற்படும் வலுவற்ற ஒன்றியத்தில் மாற்றங்கள் விரைந்து நிகழும்.

பண்பாடு ஒரு நடத்தைசார் முறை

மக்களும் அவர்களின் நடத்தைமுறைகளும் அவரவர் உயிரியல் கூறுகளால் நெறிப்படுத்தப்படுவதால் இனவியல் கூறுகளாலும் சுற்றுச்சூழல் கூறுகளாலும் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன என்ற கருத்து மேலோங்கியிருக்கின்றது.

குறிக்கோள்கள்

நடத்தைமுறை சார்ந்த ஆய்வுகளும் உளவியல் சார்ந்த ஆய்வுகளும் பெருகின. இவ்வகை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களுள் எட்வர்டு சப்பிர், ரூத் பெனிடிக்ட், மார்கரட் மீடு, ஆப்ரகாம் கார்டினர், கோரா தூபாய்ஸ், கீசாரோகீம் முதலானோரின் பணிகளை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பண்பாடு தனிமனித நடத்தையின் அடிப்படையிலும் கட்டமைக்கப்படும் என்ற கருத்தை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

நடத்தையும் மானிடவியலும்

18-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை மக்களின் நடத்தைமுறைகளை விளக்கிக் கூறுவதில் உயிரியல், இனவியல், சுற்றுச்சூழலியல் ஆகியவற்றின் கருத்துக்களே பெருமளவு இடம் பெற்றிருந்தன. மக்களும் அவர்களின் நடத்தைமுறைகளும் அவரவர் உயிரியல் கூறுகளால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன, இனவியல் கூறுகளால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன, சுற்றுச்சூழல் கூறுகளால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன என்ற கருத்து மேலோங்கியிருந்தது. போவாகம் அவரின் மாணவர்களும், அமெரிக்க மானிடவியலில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றவுடன் மேற்கூறிய கருத்துக்களைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். மனிதன் பண்பாட்டுக் கூறுகளினால் மட்டுமே உருவாக்கப்படுகிறான் என்றும் அவன் தன்

பண்பாட்டுக் குணநலன்களைத் தானாகவே சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கற்பதன் மூலம் ஒரு முதிர்ந்த மனிதனாகிறான் என்றும் இவர்கள் வாதிட்டனர். இவர்களின் இக்கருத்து பண்பாட்டு அறுதிப்பாட்டியம்(cultural determinism) எனப் பரவலாகக் கூறப்படும். இக்கொள்கைமூலம் பண்பாடு ஒரு நடத்தைசார் அமைப்பு என்பது உறுதியாகிறது.

அலகு-5

தமிழகப்பழங்குடியின் பண்பாட்டுமாற்றம்-இனக்குழுசாதிகள் சாதிக்கொள்கைகள்

அறிமுகம்

தமிழகத்தில் பழங்குடியினர் என அழைக்கப்படுபவர்களைப் பற்றியும், அவர்களுடைய தனித்த பண்பாட்டு மாற்றங்களையும்,இனக்குழு சாதிகள், சாதிக்கொள்கைகள் பற்றியும் இப்பகுதியில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குறிக்கோள்கள்

பழங்குடி என்னும் தொன்மை மக்களைப் பற்றியும், அவர்கள் உலகளாவிய நிலையில் எத்தகைய வாழ்வியலைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதையும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பழங்குடி மக்களுக்கிடையேயான சாதிகள், சாதிக்கொள்கைகள், இனக்குழுச் சாதிகள் என்னென்ன என்பதையும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

பழங்குடி அமைப்பு

இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 9,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்க் கூட்ட அமைப்பிலிருந்து சற்று மாறுபட்ட „பழங்குடி அமைப்பு‟ (tribal organization) என்னும் சமுதாய முறை தோன்றியதாகக் கீழ்த்திசை நாடுகளில் கிடைத்த தொல்லியல் விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வகை முறை பெரு (peru) பகுதியில் 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும், இடைக்கால அமெரிக்காவில் 3,300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் தோன்றியதாக வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

பழங்குடியமைப்பானது குலக்குழு அமைப்பைக் காட்டிலும் பெரியது. இதில் ஒரு பொதுவான குடிவழியைக் கொண்ட பல குடும்பங்கள் அல்லது குலங்கள் (clans), கால்வழிகள் (lineages) போன்ற உறவுக் குழுக்கள் இடம்பெற்றன. தொடக்கத்தில் ஒவ்வோர் உறவுக் கூட்டமும் நிலத்தைப் பொதுவாகக் கொண்டிருந்தது. இவர்கள் நிலைத்தையே நம்பி வாழ முற்பட்டதால் ஒவ்வொரு குழுவும் நிலப்பகுதியை வரையறுத்துக் கொண்டது. அதனால் வழிவழியாக வரும் குடிவழியும் அவரவருக்குரிய நிலமும் சமுதாய வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெற்றன. இதற்கான சான்றுகள் கீழ்த்திசைக் கிராமங்களில் தொல்லியல் ஆய்வு செய்தபோது கிடைத்ததாகவும், ஒவ்வொரு குடிவழியைச் சேர்ந்த வீடுகளின் கீழ்த் தலைமுறை வாரியாக

மண்டையோடுகள் வரிசையாகக் கிடைத்ததாகவும் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பழங்குடிச் சமுதாய அமைப்பில் தரநிலைகளோ படிநிலைகளோ இல்லை. தகுதி, மதிப்பு மட்டுமே சில தனியாட்களிடம் வேறுபடுகின்றன. இத்தகுதியும் மதிப்பும் கூடத் தொழிலளவில் ஏற்படுவதில்லை. அவரவர் கொண்டுள்ள திறமையால் மட்டுமே ஏற்படுகிறது அனைவரும் ஒரே வகையான தொழிலைச் செய்வர். ஒருவன் சிறந்த வேட்டைக்காரனாக இருக்கலாம். அதற்காக அவன் மதிக்கப்படுவான். அப்பண்பு மரபுவழி செல்வதன்று. சிறந்த வேட்டைக்காரனுக்குப் பிறக்கும் மக்கள் எதிர்மாறாகவும் இருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆகவே மதிப்பு என்பது சமமின்மைக்கு எந்த வகையிலும் வழிகோலுவதில்லை. இந்நிலையில் இவர்களிடம் வேறுபாடு சிலவகையில் மட்டுமே நிலவுகிறது. அவை வயது, பால் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமையும். வயது, பால் ஆகிய வேறுபாடுகள் தொழிற் பகுப்பிலும் பிற சமூகப் பொருளாதாரச் செயல்கள் செய்வதிலும் மட்டுமே வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும்.

மாந்தரீகன் (shaman), சமயச் சடங்குகள் செய்வோர் ஆகியோர்கூட மந்திரம், சடங்குகள் செய்யும் காலங்களில் மட்டுமே தனித்தன்மை பெற்றவர்களாகக் கருதப்படுவர். ஏனைய காலங்களில் அவர்களும் மற்றவர்களைப் போன்று வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல், வேளாண் பணியில் ஈடுபடுதல் போன்ற பல்வேறு பணிகளைச் செய்வர். தலைமை முறை (leadership)கூடச் சிக்கல்கள் ஏற்படும் காலங்களில் மட்டுமே செயற்படுகிறது. இதனை ஒரு நிலையான அமைப்பாக ஏற்படுத்தி அதன் பொறுப்புகளைக் கவனிக்கும் பொருட்டுச் சிலர் பொருளாதாரப் பணிகளைச் செய்வதிலிருந்து ஒதுங்கிவிடுவதில்லை. அதனால் எந்த வகையிலும் ஒரு பிரிவினர் மற்ற பிரிவினர் மீது ஆதாயம் தேடும் வகையில் செயற்படுவது கிடையாது. வர்க்க அமைப்பில்லா இவ்வகைப் போக்கிற்குக் காரணம் செய்யும் தொழிலில் விரிவு ஏற்படாததேயாகும். குறிப்பிட்ட சில தொழில்களை மட்டுமே அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் நிலவுகிறது. பழங்குடி அமைப்புடைய சமத்துவச் சமுதாயத்தினர் எளிய தொழில் நுட்பத்தைக் கொண்டு இயற்கையின் ஆதாரங்களை நம்பி வாழ்வதால் இவர்கள் பெரும்பாலும் குறைவான எண்ணிக்கையுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் இம்புத்திக் குள்ளர்கள் (Mbuti pygmies) சமத்துவச் சமுதாயத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாவர். சடங்குகள், வேட்டை, உறவுமுறை போன்ற எந்த ஒரு நிலையிலும் அவர்களிடம் சமமின்மையோ தரப்பிரிவுகளோ இல்லை. அவர்களின் வேட்டைக் குழுக்களுக்குத் தலைவர்கள் இல்லை. வேட்டைப் பொருள்களும் பிற உணவுப் பொருள்களும் அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வகைப் பண்பே சமத்துவச் சமுதாயத்தின் சிறப்புப் பண்பு என மானிடவியலார் சுட்டிக்காட்டுவர். சமத்துவச் சமுதாயம் பகிர்ந்து கொள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார முறையைக் கொண்டது. இது சமநிலையின்மையை ஒதுக்கிவிடுகிறது ; உறவுப் பிணைப்பை வலுப்படுத்துகிறது ; „நாம்" என்ற உணர்வைமேலோங்கச் செய்கிறது. இவ்வகை உறவு வர்க்கச் சமுதாயங்களில் இல்லை என்பது இங்கு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியதாகிறது.

[illegible] பழங்குடிச் சமுதாயங்களில் உள்ள வயது அடிப்படைக் குழுக்கள (age – sets) சமுதாயத்தில் படிநிலையமைப்பை ஏற்படுத்துகின்றன என்று எண்ண முடியாது. இளையோர் குழு முதல் முதியோர் குழு வரை ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட வயதினரும் பல குழுக்களாகச் செயற்பட்டு அந்தந்த வயதிற்கேற்பச்

சமுதாயப் பொருளாதாரப் பணிகளைக் கவனிக்கின்றனர்.

இன்று சில பழங்குடிச் சமுதாயங்கள் முடியாட்சித் தன்மையுடைய தலைமை முறையையும் (chiefdoms), அரசுகளையும் (state) கொண்டுள்ளனவாதலால் அவை எவ்வாறு சமத்துவச் சமுதாய முறையில் அடங்கும் என எண்ண வாய்ப்புண்டு. அவ்வகைச் சமுதாயங்கள் பழங்குடிச் சமுதாயத்திற்கோ வர்க்கச் சமுதாயத்திற்கோ மாறும் நிலையை எட்டியுள்ளதாகக் கொள்ள வேண்டும். சமுதாயப்படிமலர்ச்சியில் அதன் வளர்ச்சி நிலைகளை இணைக்கும் அல்லது அதன் அவ்வாறான இணைப்பு நிலையைக் குறிப்பனவாக மேற்கூறிய எடுத்துக் காட்டைக் கொள்ள வேண்டும்.

பழங்குடி’– விளக்கங்கள்

மானிடவியலில் பெருவழக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் „tribe‟ என்னும் சொல் இலத்தீன் மொழியில் „மூன்றில் ஒன்று‟ (one third) எனப் பொருள்படும். அதாவது, உரோம் நகரை மூவர் ஒன்று கூடி நிறுவினர் என்பதும் அதில் ஒருவரைக் குறிக்கப் „பழங்குடி‟ (tribe) என்னும் சொல் வந்ததென்பதும் ஒரு வழக்கு. பழங்குடி என்னும் பொருளுடைய சொல் முதன் முதலில் எபிரேயர்களைக் குறிப்பிடப் பயன்பட்டது. எபிரேயர்கள் கி.மு.1000 ஆண்டு வரை கட்டுக்கோப்பற்ற எளிய நிலையில் 12
குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு குழுவும் தங்கள் குடிவழியை ஜேக்கபின் (Jacob) 12 புதல்வர்களோடு தொடர்புபடுத்திக் கொண்டது. ஜேக்கப் அவர்கள் அனைவருக்கும் பொது மூதாதையராக விளங்கினான். அதன்பின் அக்குழுக்கள் இஸ்ரேலின் 12 பழங்குடிகள் எனவும் கூறப்பட்டன. அதன்பின்னரே „பழங்குடி‟ என்னும் சொல் பொதுவான மூதாதையாரிடமிருந்து தோன்றிய பல குடும்பங்களைக் கொண்ட எந்த ஒரு குழுவையும் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று. பழங்குடி என்னும் சொல் தொடக்கக் காலங்களில் அரசியல் குழுக்கள் அல்லது பிரிவுகள் என்னும் பொருளையும் கொண்டிருந்தது. பண்டைய ரோம் அரசில் 35 பழங்குடி உயர்குலக் குழுக்கள் (patrician orders)ஒவ்வொரு வட்டாரத்தை ஆளும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தன. ரோமானியப் பகுதியுடன் ஒன்றியிருந்த அவர்கள், கி.மு.241-க்குப் பின்னர் முடியாட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில்கூட அரசியல் ஆலோசகர்கள் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தனர். அதன்பின்னர் உரோமானியர் கைப்பற்றிய பண்டைய பிரஞ்சு நாட்டின் (Galic) சில குழுவினரையும், ஜெருமனி நாட்டின் சில குழுவினரையும் இச்சொல்லைக் கொண்டே குறிப்பிட்டனர். அந்த ரோமானிய, ஜெருமானியப் பழங்குடிகள் அனைவரும், தந்தைவழிக் குழுவினராகவும், பொதுவான பெயரையும் நிலப்பரப்பையும் தலைவனையும் கொண்டவராகவும் இருந்தனர் என மானிடவியலார் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பல ஐரோப்பிய நாட்டினர் கி.பி.1400 காலகட்டத்தில் ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, வடஅமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆகிய பகுதிகளில் குடியேற்ற அரசுகளை ஏற்படுத்தினர். அப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களை ஐரோப்பியர் அடிக்கடி „பழங்குடிகள்‟ என்றே குறிப்பிட்டனர். சமுதாய அமைப்பு, அரசியலமைப்பு, சமயம் முதலான அனைத்திலும் மிகுந்த வேறுபாடுகளை பெற்றிருந்த அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை வெள்ளையர்கள் காட்டுமிராண்டித்தனமானது என எண்ணினர். சில மேம்பட்ட குழுவினரையும் பழங்குடி என்றே ஐரோப்பியர்கள், குறிப்பிட்டனர். அதற்குக் காரணம் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பற்றுத் தனித்தனியாக வாழ்ந்ததால் அவர்கள் அனைவரையும் ஒரே பெயரில் குறிப்பிட வேண்டுமென்று ஐரோப்பியர்கள் விரும்பியதேயாகும்.

குடியேற்றப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் தொழில்நுட்பத்தில் ஐரோப்பியர்களைக் காட்டிலும் குறைந்தவர்களாக இருந்ததால் அவர்களைத் தொன்மையானவர்கள் என்றும் கூறினர். அது முதற்கொண்டு காலத்தினூடே பழங்குடி என்னும் சொல் „தொன்மையான குழு" (primitive group) என்ற பரந்த பொருளுடைய சொல்லாக மாற்றம் பெறுவதற்கு ஆங்கிலேயர்களே காரணமாவர்.

இவ்வகைக் குழப்பத்திற்கிடையில் மானிடவியலார் பழங்குடி பற்றி ஒரு தெளிவான வரையறையை வகுத்துக் கொண்டு சமுதாய முறைகளைப் பகுத்து ஆராயத் தொடங்கினர்.

„பழங்குடி" அமைப்பிற்கென்று சில தனித்தன்மைகள் உள்ளன. அவற்றின் அடிப்படையிலேயே ஒரு குடியைப் பழங்குடி எனக் குறிப்பிட வேண்டும் என மானிடவியலார் உறுதியாகக் கூற முற்பட்டனர். ஒருபழங்குடியைச் சேர்ந்த அனைவரும் குறிப்பிட்ட நிலப் பகுதிக்குள் வாழ்வர். அந்த நிலப்பகுதி துண்டு துண்டாகச் சிதறிக் காணப்படாமல் ஒரு தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கும் அந்நிலப் பகுதிக்குள வாழும் அனைவரும் ஒருபொதுவான மூதாதையரிடமிருந்து தோன்றியவர்கள் என்று எண்ணுவர். அதனால் அனைவரும் பொதுவான பெயரைக் கொண்டிருப்பர். அனைவரும் ஒரே மொழியைப் பேசுவர்; பொதுவான பண்பாட்டைக் கொண்டவர்களாய் இருப்பர். அதனால் சமுதாய, பொருளதார, சமய, அரசியல் போன்ற ஒவ்வொரு பண்பாட்டு நிறுவனமும் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருக்கும். பழங்குடி என்னும் நிலையில்அனைவரும் அகமண (endogamy) முறையை கொண்டவர்கள். எனினும்சமுதாய அமைப்பில் பலபுறமணக் குழுக்களும் இடம்பெற்றிருக்கும். ஒரு பழங்குடியைச் சேர்ந்த அனைவரும் ஓரினத்தவர் என்ற உணர்வும், „நாம்" என்ற உணர்வு (we feeling) மிகுந்தவர்களாய் இருப்பர். அதனால் ஒற்றுமையும் ஒருமைப்பாடும் கட்டுப்பாடும் கொண்டவர்களாய் திகழ்வர்.பழங்குடி பற்றிய மேற்கூறிய கருத்துகளுடன் அவற்றோடு தொடர்புடைய, முது பழங்குடி (aboriginal tribe) ஆதிக்குடி அல்லது தொல் பழங்குடி (primitive tribe), தொன்மைச் சமுதாயம் (primitive society), எழுத்தறிவிற்கு முந்தைய சமுதாயம் (preliterate society) ஆகிய சொற்களின் வரையறைகளையும் உடன்காணுதல் தெளிவான கருத்திற்கு வழிகோலும்.

தமிழகப் பழங்குடியின் பண்பாட்டு மாற்றம்

சாதி என்பது சமுதாய அமைப்பில் இயங்கும் ஒரு தனிப்பட்டகுழுவைக் குறிக்கும். இக் குழுவில் இடம்பெறும் தகுதி பிறப்பால்அமைகிறது. அதனால் ஒரு சாதியில் பிறந்தவர் வேறு சாதிக்கு மாறஇயலாது; ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறிக்கொள்ளவும் இயலாது. அவ்வாறே ஒரு சாதியினர் வேற்றுச் ாதியினரை மணந்து கொள்ளுதலும் இயலாது. எனவே சாதி என்பது அகமண (endogamous) முறையைக் கொண்ட ஓர் அமைப்பாகும். பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு சாதிக்குமெனச் செய்யும் தொழில்கள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு சாதிக்குமெனத் தனித் தகுதிநிலை நிருணயிக்கப்பட்டுப் பின் அனைத்துச் சாதிகளும் ஒருபடிநிலையில் உயர்ந்ததென்றும் அதற்கடுத்துள்ள சாதி தாழ்ந்ததென்றும்அதற்கடுத்தது மேலும் தாழ்ந்ததென்றும் படிநிலை அமைக்கப்பட்டது.இப்படி நிலையின்படி ஒவ்வொரு சாதியினரும் மற்றச் சாதியினரோடு எவ்வகையான செயலுறவு கொள்ள வேண்டுமென்பதும் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வகையான இடைவினை புரிய வேண்டுமென்பதும் மரபுவழி வழக்கத்தால் மிகவும் உறுதியோடு செயற்படுத்தப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, குறிப்பிட்ட சாதியினர் மற்றச் சாதியினரிடமிருந்து

பருகுதற்கு நீரையோ உண்ணுதற்கு உணவையோ பெற மாட்டார்கள். சமய நிகழ்ச்சிகளிலும் சடங்குமுறைகளிலும் இறைப்பணிகளிலும்இவ்வாறான வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. இதற்குக் காரணம் மேல் சாதியினர் „தூய்மை" (purity), „தீட்டு" (pollution) ஆகிய கோட்பாடுகளை (தடுப்புச் சுவர்களை) ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதன்மூலம் சமுதாயப் பொருளாதார ஆதாயத்தை உறுதியாக நிலைப்படுத்திக் கொள்ள முயன்றதேயாகும். சாதி முறை என்பது இந்தியச் சமுதாயத்தில் மட்டும் காணப்படுவதன்று. பல உலக சமுதாயங்களிலும் இம்முறை காணப்படுகின்றது. ஆனால், அது பல நிலைகளில் மாறுபட்டுள்ளது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சாதிமுறையின் வகைகள்

சாதி முறையின் தன்மைக்கேற்ப அதனை எளிய சாதிமுறை (simple caste system) என்றும், சிக்கல்வாய்ந்த கலப்புச் சாதிமுறை (complex caste system) என்றும், இருவகையாகப் பிரித்துக் கூறுவர் மானிடவியலார். எளிய சாதிமுறை என்பது இரண்டு அல்லது மூன்று சாதிகளைக் கொண்ட சமுதாய முறையாகும். சிக்கல்வாய்ந்த சாதிமுறையில் மிகுந்த எண்ணிக்கையுடைய சாதிகள் இடம்பெறும். முதல்வகைச் சாதிமுறையைச் சேர்ந்த சாதிகள் மேலும் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை தீண்டாமைச் சாதிகள் (pariah castes) (சாதிமுறைக்குச் சிறப்பு பெற்ற இந்தியச் சமுதாயத்தில் „பறையர்கள்" தீண்டத் தகாதவர் என ஒதுக்கப் படுவதால் அவர்கள் பெயரையே பல மானிடவியலார் தீண்டத்தகாத சாதி வகைக்குப்பெயர் சூட்டியுள்ளனர். ஆனால் அப்பெயரைப் பயன்படுத்தாமல் அதன் உட்பொருள் வெளிப்படும் வகையில் வேறு மொழித்தொடர் இங்குக்கையாளப்படுகிறது.) என்றும் இனக்குழுச் சாதிகள் (ethnic castes) என்றும் சொல்லப்படும் என்கிறார் பக்தவச்சல பாரதி (பண்பாட்டு மானிடவியல், ப.307).

தீண்டாமைச் சாதிகள்

சில சமுதாயங்களில் பெரும்பான்மை மக்கள்தொகை கொண்ட தேசிய மக்களினம் தவிர ஒன்று அல்லது இரண்டு மரபுவழி இனத்தவர். அவர்கள் செய்யும் தொழில்களால் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் சக்கிலித் தொழில், கருமான் தொழில் போன்ற தொழில்களைச் செய்பவர்களாக உள்ளனர்.வர்க்க அமைப்புடைய ஜப்பானியச் சமுதாயத்தில் „எட்டா"(Eta) எனப்படும் தீண்டாமைச் சாதி உள்ளது. இச்சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அமெரிக்காவில் உள்ள கறுப்பர்களைப் போலன்றி, ஜப்பானிய உயர் வர்க்க மக்களிடமிருந்து உருவத்தாலோ நிறவேறுபாட்டாலோ தனிப்பிரிவாக வேறுபடவில்லை. அவர்களைப் போன்ற உடலமைப்பையே பெற்றுள்ளனர். ஆயினும், கடந்த காலங்களில்400,000க்கும் மேற்பட்ட எட்டாவினர் வாழுமிடங்களால்தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர்; குடியுரிமை பெற மறுக்கப்பட்டனர்; தேசியஇனத்தோடு கலந்து வாழ இயலாமல் ஒதுக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஓர் அகமணக் குழுவாகச் சமுதாய அடுக்கமைப்பில் அடிநிலையில் வைக்கப்பட்டனர். இன்றும் இவர்கள் சக்கிலித் தொழில் செய்தும்,இறந்த கால்நடைகளை அப்புறப்படுத்தும் பணியைச் செய்தும், கூடை வேய்ந்தும், கூலிவேலை செய்தும் மிகவும் இழிவான நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மக்கள் தொகையும் இன்று ஏறக்குறைய 3 மில்லியன் அளவிற்குப் பெருகியுள்ளது என்று காரோல் எம்பர் குறிப்பிடுகின்றார் (Carol R. Ember & Melvin Ember, *Anthropology, PP.* 268-69).கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளுள் ஒன்றான சோமாலியாவில் பெரும்பான்மை

மக்களினத்தவரிலிருந்து கருமான் தொழில் செய்வோர் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டுத் தனி அகமணக் குழுவாக வாழ்கின்றனர். (Adamson E. Hoebel & E.L. Frost, *Cultural and Social Anthropology* (New Delhi : Tata McGraw – Hill, 1976, p.277), பெரும்பான்மை மக்களினத்தவர் கொடுக்கும் இரும்பு வேலைகளை நம்பி வாழ்வதால்இவர்களின் நிலை மிகவும் கீழ்நிலையிலேயே உள்ளது. இவ்விரு சாதியினரும் சமுதாயத்தில் ஒன்று சேர முடியாத வகையில் இரு துருவ முனைகளில் உள்ளனர்.

இனக்குழுவும் - இனக்குழுச் சாதிகளும்

மத்திய ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள ரிவாண்டா (Rwanda) நாட்டில் 1960களுக்கு முன் மூன்று சாதிகளையுடைய சமுதாய முறை இருந்தது. (இவ்வகை சாதிமுறையை விவரிக்கப் பயன்படுத்தும் எடுத்துக்காட்டுகள் இன்று இல்லாதவையாக உள்ளன. இவ்வாறான எடுத்துக்காட்டுகளை இங்குப் பயன்படுத்துவதற்குக் காரணம் இவ்வகை முறை எவ்வாறு அந்தந்த இடங்களில் அற்றுப்போயிற்று என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவேயாகும்.) இச்சாதி முறை முதலில் தேர்தலினாலும் பின்னர்1959-60களில் நடந்த ஒரு புரட்சியினாலும் தூக்கியெறியப்பட்டது. 1960களுக்கு முன்னர் இம்மூன்று சாதியினரும் உடல்தோற்றத்தாலும் செய்யும் தொழிலாலும வேறுபட்டிருந்தனர். துட்சி (Tutsi) எனப்படும் ஆளும் சாதியினர் மிக உயரமாகவும் மெலிந்தும் இருந்தனர். இவர்கள் மொத்த மக்கள் தொகையில் 15 விழுக்காட்டினராவர். இவர்கள் பெரும் நிலக்கிழார்கள். இவர்கள் சமுதாயத்தில் மிகவும் உயரிய தொழில் எனச் சொல்லப்பட்ட ஆயர் தொழிலைச் செய்து வந்தனர்.துட்சியினருக்கு அடுத்த நிலையிலிருந்து ஹூட்டுச் (Hutu)சாதியினர் ஓரளவு உயரம் குறைந்தவர்களாகவும் பருமனாகவும்இருந்தனர். இவர்கள் மொத்த மக்கள் தொகையில் 85 விழுக்காட்டினர்; குத்தகைக் காரர்களாக வேளாண் தொழிலைச் செய்து வந்தனர். நாட்டின் மொத்த உணவுத் தேவைக்கு உற்பத்தி செய்வோர் இவர்களே.மூன்றாவதும், சாதிப் படிநிலையில் கீழ்நிலையில் இருந்தவர்களுமான துவாவினர் (Twa) மொத்த மக்கள்தொகையில் 1 விழுக்காட்டிற்கும் குறைவானவர்கள். இவர்கள் குள்ளர்கள் (Pygmies) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; காட்டுப் பகுதிகளில் வேட்டையாடியும் உணவு சேகரித்தும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இம்மூன்று சாதியினரும் வெவ்வேறு மொழிப்பிரிவைச்சர்ந்தவர்களென்றும், இடர்பெயர்வாலும் நில ஆக்கிரமிப்பாலும் மூவரும் ஒன்று கூடினர் என்றும் கருதப்படுகிறது. பின்னர்ப் பொதுவான மொழியை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். வேளாண் தொழில் செய்து வந்தஹூட்டுச் சாதியினர் அவர்களின் உழைப்பிற்கு ஈடான ஊதியம் கிடைக்க நடத்திய போராட்டத்தினால் ஆளும் துட்சிச் சாதியைச் சேர்ந்த அரசர்கள் நாட்டைவிட்டு விரட்டப்பட்டனர். அதன் பின்னர் வேளாண் சாதியினர் குடியரசு அமைப்புடைய அரசாங்கத்தை நிறுவினர். ஆயினும் காட்டுவாசிகளாக வாழும் துவாவினருள் பெரும்பாலோர் முழுக் குடியுரிமை பெற்றவர்களாக இல்லை. (Carol Ember & Melvin Ember, op.cit., pp.269-70)ஆப்பிரிக்காவில் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் உகாண்டாவில் அங்கோல் அரசர்களின் முடியாட்சிப் (Ankole kingdom) பகுதியில் நிலவிய சமுதாய முறை இனக்குழுச் சாதிகளுக்கு மற்றுமொரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.இவர்கள் சமுதாயத்தில் இரண்டு இனக்குழச் சாதியினரும் நான்கு வர்க்கத்தினரும் (class) ஒன்றாக வாழ்ந்தனர். அங்கோலில் இரண்டு முக்கிய இனக்குழுச் சாதிகள் இருந்தன. புகிமா (Bahima) எனப்படுவோர் ஆயர்குடியினர். இவர்கள் ஹமிட்டிக் (Hamitic)இனத்தவர்; ஆளும் சாதியினர். இவர்கள்

போரிடும் திறமையாலும் படைப்பலத்தாலும் ஆதிக்கச் சாதியாக விளங்கினர். பெய்ரு (Bairu) எனப்படும் மற்றொரு சாதியினர் பண்டு மொழி பேசுபவர்கள். இவர்கள்தோட்டப்பயிர் செய்வோராவர். இவர்கள் விளைவிப்பனவற்றை பகிமாக்களிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அவர்கள் மீண்டும் அவற்றை மறுபங்கீடு செய்வர்.தலைவர்கள்) இளம் பெய்ரு பெண்களைக் காமக்கிழத்திகளாக வைத்துக் கொள்வர். அதே வேளையில் பெய்ரு ஆடவர்கள் பகிமாப் பெண்களைக் காமகிழத்தியர்களாக வைத்துக் கொள்ள முடியாது. பெய்ருக்கள் மிகவும் தகுதி வாய்ந்த பணிகளிலும் அமர்த்தப்பட மாட்டார்கள். அவர்கள் அதிக அளவாக வரி வசூலிக்கும் மாவட்ட அலுவலராகப் (district tax collector) பணி புரிய முடியும். அதுவும் முகிமா (Muhima)என்பவரின் (நான்கு வர்க்கங்களில் ஒன்று) கீழ் மட்டுமே பணிபுரிய முடியும். முகிமாக்கள் பெய்ருக்கள் மீது எவ்வித செல்வாக்கையும் பயன்படுத்த முடியாது. அவர்கள் பெய்ரு பெண்களை மணந்துகொள்ளவோ காமக் கிழத்தியர்களாக வைத்துக் கொள்ளவோஇயலாது. பொருளாதார நிலையில் ஒரு ஏமாற்றினால்கூட அதற்கான தண்டனையைப் பகிமாத் தலைவன் வழங்குவான். இனவிருத்தி செய்ய இயலாத பசுக்களையும், இளங்காளைக் கன்றுகளையும் மட்டுமே வளர்க்க அனுமதிக்கப்படுவர். இக்கால்நடைகள் பெய்ருக்கள் முகிமாக்களுக்கு உதவுவதற்காகத் தரப்படுவதாகும். முகிமாக்களுக்கு உதவியாக முவிரு (Mwiru) என்றொரு வர்க்கமும் உண்டு. இவர்களும் கால்நடைகளை வளர்க்க முடியாது.பகிமா அரசாட்சியில் நிலவிய இவ்விரண்டு இனக்குழுச் சாதியமைப்பு நாளடைவில் விரிவடையத் தொடங்கியது. இவர்களின் அண்டைய பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களையும் இவர்கள் பகுதியில் சேர்த்துக் கொள்ள முற்பட்டனர். அவ்வாறு சேர்த்துக் கொண்டபோது அபத்தோரோ (Abatoro) எனப்படும் பழங்குடிப் பிரிவையும் இணைத்துக் கொண்டனர். ஆனால் இம்மக்களுடன் பகிமாக்கள் மணஉறவுகொள்ளும் தகுதியை வழங்கினர்.நான்காம் வர்க்கமாக அபம்பாரி (Abambari) தோன்றியது. முகிமாத் தலைவர்களுக்கும் பெய்ரு இனப் பெண்களுக்கும் ஏற்பட்ட கலப்பினமாக அபம்பாரிப் பிரிவு தோன்றியது. ஆனால் இப்பரிவினர் பெய்ருக்களுக்குச் சமமாகவே மதிக்கப்பட்டனர். அங்கோல் சமுதாய அமைப்பில் இறுதியாக இடம்பெறும் அபகுக்குப் (Abahuku) பிரிவினர் அடிமைகளாவர். அடிமைகளாகப் பிடிக்கப்பட்ட இவர்கள் செல்வந்தர்களின் வேலையாட்களாகப் பணி புரிந்தனர். அடிமைகளின்எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. அடிமைகள் தப்பித்துக்கொண்டு வெளியேறித் தங்களைப் பெய்ரு எனக் கூறிக்கொள்ளாமலிருக்க அவர்களின் காதுகள் அறுக்கப்படும். அதற்குக் காரணம் அண்டைய ஆப்பிரிக்க முடியாட்சி அரசுகளில் சில வறுமையான பெய்ருக்கள் அடிமைகளாக அவ்வப்போது சிக்கிக்கொண்டனர். அங்கோலில் பெய்ருக்கள் அடிமைகளாக இல்லை என்ற குறிப்பு இங்கு நோக்கத்தக்கது (K.Oberg, "The Kingdom of Ankole in Uganda" in E.E.Evand – Pritchard and M.Fortes (eds), *African Politica Systems* (New York : Oxford University Press, 1940, pp.121-62).இனக்குழுச் சாதிகள் இன்றும் பல ஆப்பிரிக்கச் சமுதாயங்களில் உள்ளன. இச் சாதிகளுள் சில ஆளும் நில ஆக்கிரமிப்புச் சாதிகளாகவும், சில அவர்களை எதிர்க்க வியலாத, கீழ்ப்பணியும் சாதிகளாகவும் அல்லது அப்பகுதிகளுக்கு வந்து குடியேறும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களாகவும் உள்ளன. இன்று அமெரிக்காவில் உள்ள வெள்ளை கறுப்பு இனத்தவர்களின் கலப்பினைக் கூட இனக்குழுச் சாதிகளின் எச்சமென்று சிலர் கூறுவர்.

சாதிக்கொள்கைகள்

இந்தியச் சமுதாயம் சாதிக் குழுக்கள் என்ற ஓர் அடுக்கமைப்பினால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அடுக்கமைப்பு நீண்ட வரலாற்றுக் காலத்தில் தோன்றியதாகும். மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் அதாவது கி.மு.1500-ஆம் ஆண்டு அளவில் ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது இங்கு வாழ்ந்த மக்களிடையே உடல் அமைப்பாலோ நிற வேறுபாட்டாலோ எவ்விதக் குழுக்களும் செயல்முறையில் இல்லை. ஆனால் இங்கு வந்தேறிய ஆரியர்கள் உடலாலும் நிறத்தாலும் மொழியாலும் சமயத்தாலும் இந்நாட்டு மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டனர். அவ்வேறுபாடுகளைப் பயன்படுத்தி இங்கு வாழ்ந்தோரைத் தஸ்யூக்கள் அல்லது தாசர்கள் என்று வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடத் தொடங்கினர்.

ஆரியர்களுக்கும் இந்நாட்டு மக்களுக்குமிடையே நாளடைவில் செயற்பாடுகள் மிகுதியானதால் ஆரியர்கள் அவர்கள் அளவில் ஒரு தொழிற்பிரிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இது வேதகாலத்தின் தொடக்கத்தில் (ஏறத்தாழ கி.மு.1200இல்) நிகழ்ந்தது. அதன்படி அவர்கள் சமயத்தோடு தொடர்புடைய புரோகிதத் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்களின் தனித் தன்மையைக் காத்துச் சமுதாய ஆதாயம் தேட வேண்டி ரிக் வேத காலத்தின் பிற்பகுதியில் (கி.மு. 100ஆம் ஆண்டளவில்) சமுதாயத்தின் பல்வேறு செயல்களைத் தனித்தனியே கவனிக்கும் பொருட்டு வருண அடிப்படையில் நான்கு பிரிவுகளை ஏற்படுத்தினர். (J.H.Hutton, caste in India (Bombay : Oxford University Press, 1983, p.54) அப்பிரிவுகளே பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனப்பட்டன. அப்பிரிவுகள் கட்டுப்பாட்டை விதிக்கவில்லை. ஒருவர் மற்றொருவரின் தொழிலை மேற்கொள்ளவும் பிற வருணத்தாரோடு மணஉறவு கொள்ளவும் முடிந்தது. ஆனால் ஒருவர் தம்மினும் கீழான ஒருவருடன் மட்டுமே பெண் எடுக்கும் முறை (அனுலோம – Anuloma – கீழ்க்குடி மணம்) வழக்கிலிருந்தது ஒருவருடைய வருணத்திற்கும் மேலானவரிடம் பெண் எடுக்கும் முறை (பிரதிலோம –Pratiloma – உயர்குடி மணம்) அனுமதிக்கவில்லை. தொழில், மண உறவு ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட கட்டுப் பாட்டின்மை கி.மு.600 வாக்கில், அதாவது வேத காலத்திற்குப் பிற்காலத்தில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விலக்குக்குள்ளாயிற்று. ஸ்மிருதிகளின் காலத்தில் இந்நான்கு வகை வருண அமைப்பு மறைந்துஅகமணப் பகுப்புடைய சாதிப் பிரிவுகள் தோன்றின. பல்வேறு சாதிக் குழுக்கள் தோன்றியதற்குக் காரணம்வருணங்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த கலப்புத்தான் என மனுஸ்மிருதிகூறுகிறது. அக்கலப்பினால் பிறந்தவர்கள் வருணக் கலப்பிற்கேற்பத் தனித்தனிப் பிரிவுகளாய் அமைந்தனர். அப்பிரிவுகளுக்குள் மேலும் நிகழ்ந்த கலப்பானது எண்ணிக்கையற்ற உட்பிரிவுகளைத் தோற்றுவித்தது. அக்கலப்புப் பிரிவுகள் பின்னர் அகமண விதியைப் பின்பற்றத் தொடங்கியவுடன் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சாதியாயய் உருவானது என மனுஸ்மிருதி கூறுகிறது. அவ்வாறு தோன்றிய சாதிகளின் எண்ணிக்கை இன்று ஏறக்குறைய 3000 ஆகும். இன்று இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மொழிப்பகுதியிலும் குறைந்தது 200 – 250 சாதிகள் வரை உள்ளதென மக்கிம் மாரியட் கூறுகிறார். சாதிகள் தோன்றிய வரலாறு குறித்து வேத இதிகாசங்கள் கூறுவன ஒருபுறமிருக்க அறிஞர்கள் பலர் அவர்களின் கொள்கைகளை விளக்கியுள்ளனர்.

மரபுக் கொள்கை

இக் கொள்கையை இந்து சமயத்தின் புராண, இதிகாசங்கள் மட்டுமே விவரிக்கின்றன. சாதி அமைப்பானது மனிதர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன்று : இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்று என்பதே இக்கொள்கையின் மையக் கருத்தாகும். சாதியின் தோற்றமானது வருண அமைப்பிற்குட்பட்டது. அதன்படி, பிரமனின் வாய், கை, தொடை, காலடி ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து முறையே பிராமணர்கள், சத்தியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் தோன்றினர். இவர்களுள் பிராமணர்களே உயர்ந்தவர்கள். வேதங்களைக் கற்பதும், அவற்றைக் கற்பிப்பதும், இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்வதும், சமுதாயத்தில் சில பிரிவினருக்குச் சமயச் சடங்குகள் செய்வதும், அவர்களின் அன்பளிப்பைப் பெற்று வாழ்வதும் இவர்களின் தொழிலாகும். சத்திரியர்கள் அவர்தம் மறப்பண்புகளால் அனைத்துப் பிரிவினரின் உயிரையும் உடைமைகளையும் காப்பதும், நாட்டை ஆளுவதும், வீரர்களாகப் பணிபுரிந்து அதனைக் காப்பதும் தொழிலாகும். வைசியர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தத் தொழில் செய்வதும் வாணிகம் செய்வதும் தொழிலாகும். சமுதாயத்தில் இழிவான வேலைகளைச்செய்வதும் தொழிலாகும் என மரபுக் கொள்கை (traditional theory) கூறுகிறது. இக்கொள்கையானது, மேற்கூறிய நான்கு பிரிவினரும் மிகவும் இணக்கமாகச் செயற்பட்டுச் சமுதாயத்தின் அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் தன்மையில் பணிப் பிரிவுகளைச் செய்து கொண்டுள்ளனர் எனக் கூறுகிறது. இக் கொள்கையைப் பற்றி மஜும்தார் குறிப்பிடும்போது, “வருணங்களின் தோற்றம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் அவை சமுதாயத்தைச் செயல் அடிப்படையில் பிரிக்கின்றன என்றும் கொள்ளும்போது, இந்த உவமான விளக்கம் செயல் முறையில் சார்புடைய கருத்தாக உள்ளது” என்பார். மரபுக் கொள்கையானது வேத இதிகாசங்களின் நம்பிக்கையில் ஏற்பட்டதாகும். (வேதங்களில் வருண வகைப்பாடு பற்றிக் கூறப்படுவது பிற்காலத்தவர்களால் புகுத்தப்பட்டது என்ற ஒரு கருத்தும் நிலவுகிறது)இக்கொள்கையானது சாதி முறையைப் பகுத்தறிவு வாத அடிப்படையில்விளக்க முற்படவில்லை.

13.12. தொழிற் கொள்கை

சாதி முறையின் தோற்றத்திற்குத் தொழிற் கொள்கை (occupational theory) மூலம் புதிய விளக்கம் கொடுக்க நெஸ்பீல்டு முற்பட்டார். இவரது கருத்துப்படி சாதிகள் மக்கள் அவரவர் செய்யும் தொழில்களில் காணப்பட்ட வேறுபாட்டினால் ஏற்பட்டன. அத்தொழில் வேறுபாடுகளின் தன்மை „தூய்மை‟ (purity), „தீட்டு‟ (pollution) ஆகிய கரத்தாக்கங்களால் மதிப்பிடப்பட்டன. நான்கு வருணப் பிரிவினரும் ஏற்றுக் கொண்ட தொழில் வேறுபாடுகள், அவரவரின் தகுதியை அல்லது சமுதாயத்தில் அவர்களுக்குள்ள நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எனவே, சாதி அமைப்பையும் அதன் செயற்பாட்டையும் அறுதியிடும் காரணியாக தொழில்கள் அமைந்தன. பிராமணர்கள் தூய்மையனவர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு அடுத்து முறையே சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் சாதிப் படிநிலையில் உள்ளனர் என்றும், இறுதியில் கூறப்பட்ட சூத்திரர்களே மிகவும் கீழ் நிலையானவர்கள் என்றும் கருதப்பட்டன. செய்யும் தொழிலில் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டினால் சாதிமுறை தோற்றம் பெற்றது

எனக் கூறும் தொழிற் கொள்கை முழுமை பெற்றதன்று. சாதிகளைப் பற்றி ஹட்டன் கூறும்போது கூடச் சாதிகளின் படிமலர்ச்சியில் தொழிற்பிரிவுகள் ஒரு காரணியாகத்தான் செயல்பட்டதே தவிர அவை முழுமையான விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை என்று கூறுகிறார். (J.H.Hutton, *Caste in India*, op. cit., pp.190-93)

13.13. சமயக் கொள்கை

க்கொள்கையை வகுத்தவர் ஹோகார்ட் இவரும்இக்கொள்கையை ஆதரிக்கும் வேறு சில சிந்தனையாளர்களும் சாதிமுறைக்கு அடிப்படை சமயமே என்று கூறுகின்றனர். அவர்களின் கருத்துப்படி இந்து சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே சமுதாயத்தில் நான்கு பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. அதற்கு முக்கிய காரணம்இந்து சமயத்தின் கட்டுப்பாடுகளையும் கடமைகளையும் தவறாமல் செய்வதற்கு இந்நான்கு பிரிவுகள் தேவைப்பட்டதேயாகும். இந்துக்களின் வாழ்வில் சமயம் உயிர்மூச்சாக இருப்பதால் சமயக் கோட்பாடுகளே நான்கு வகை வருணங்களை ஏற்படுத்தி ஒவ்வொன்றின் செயற்பாடுகளையும் வகுத்துக் கொடுத்துள்ளன. இந்நான்கு பிரிவுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவை சமயச் செயல்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்றுக்கொண்ட பங்கினைப் பொறுத்து அமைந்தன. அதில் பிராமணர்கள் உயர்ந்த நிலையிலும் சூத்திரர்கள் கீழ்நிலையிலும் வைக்கப்பட்டனர். மற்றவர்கள் இடைநிலையில்வைக்கப்பட்டனர். சமயக் கொள்கையும் (religious theory) சாதிகளின் தோற்றங் குறித்து முழு நிறைவான கருத்தினை அளிக்கவில்லை. இது சமுதாய வாழ்வின் பெரும்பகுதியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளத் தவறியதே அதற்குக் காரணமாகும்.

அரசியற் கொள்கை

இக்கொள்கையை வகுத்தவர் குர்ரே. பிராமணர்களே சாதிமுறையின் தோற்றத்திற்குக் காரணமென இக்கொள்கை விவரிக்கிறது. இக் கொள்கையின் மையக் கருத்து வருமாறு : பிராமணர்கள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த தகுதியைப் பெற்று அதன்மூலம் பல்வேறு சலுகைகளை அனுபவிக்கும் பொருட்டு அவர்கள் செய்த சூழ்ச்சியால் சாதிகள் தோன்றின. பாகு பாடற்ற சமுதாயம் நிலவியபோது பிராமணர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உடலாலும், செய்யும் தொழிலாலும் வேறுபட்டிருந்ததால் அத்தனித் தன்மையைக் காத்து மேல்நிலையை அடையச் சமயக் குருக்களாகச் செயற்படும் உரிமைக்குச் சொந்தம் கொண்டாடத் தொடங்கினர். சமயச் செயல்களையும் சடங்குகளையும் செய்யும் பொருட்டு உணவு, குடிநீர், திருமணம் போன்றவற்றின் மீது சில கட்டுப்பாடான விலக்குகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஓர் அகமணக் குழுவாயினர். இவையனைத்தும் மற்றப் பிரிவினரை அவர்தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர உதவின. அதன்பின்னர் பிராமணர்கள் மற்றவர்கள் மீது அதிகாரம் செய்யத் தொடங்கினர். பிராமணர்களுக்கும் சாதிகளின் தோற்றத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை குர்ரே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “சாதி என்பது இந்திய– ஆரியப் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட பிராமணக் குழந்தை சாதி என்னும்குழந்தை முதலில் கங்கைப் படுகையில் தவழ்ந்து வளர்ந்து பின்னர் அவர்களால் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும் வேரூன்றியது”. (G.S. Ghurye, *Caste and Class in India*, Chapter VI, “Origins of the Caste System” (Bombay : The popular Book Depot, 1950, pp.141-60)

சாதிகள் தொழிற்பிரிவு அடிப்படையிலோ பிறப்பு அல்லது வேறு எந்த ஓர் அடிப்படையிலோ தோன்றியது என்பதை அரசியற் கொள்கை (political theory) கடுமையாக எதிர்க்கிறது. சாதி என்பது ஒரே பிரிவுதான். இதில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பல பிரிவுகள் இல்லை. இக்கருத்தையே ரிக் வேதமும் குறிப்பிடுகிறது. பிராமணிய உயர்வுவாதம் என்பது போலியானது; பிற்காலத்தில் வேதங்களில் வேண்டுமென்றே இடைச் செருகல் கருத்துகள்

ஏற்படுத்தப்பட்டன என இக் கொள்கையாளர்கள் கூறுவர்.

இனக் கொள்கை

இனக் கொள்கையை (racial theory) வகுத்தவர் ரிஸ்லி. இக்கொள்கையை மஜூம்தார், குர்ரே ஆகியோரும் ஆதரித்தனர். ரிஸ்லியின் கருத்துப்படி ஆரியர்கள் இந்திய மண்ணில் குடியேறிய பின்னரே இனவேற்றுமை குறித்த கருத்துக்கள் ஏற்பட்டன. குடியேறிய ஆரியர்கள் இங்கிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் உடல் தோற்றத்தில் பொலிவானவர்களாகத் திகழ்ந்ததால் அதனைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் திராவிடர்களைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கினர்.

இனக்கொள்கையை விளக்கும்போது குர்ரே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “சாதி அமைப்புடைய சமுதாயம் தோன்றியதற்குப் பல சமுதாயத்தில் அவர்களோடு (பிராமணர்கள்) மற்றவர்கள் சேர்ந்து செயற்படுவதைத் தடுக்க மேற்கொண்ட முயற்சிகளிலிருந்தும் ஏற்பட்ட விரிவாக்கங்களே ஆகும். ஆரியர்கள் தங்களை உயர்ந்த இனத்தினர் என அவர்களாக எண்ணிக் கொண்டதுடன் திராவிடர்களைத் தஸ்யூக்கள் என்றும், கீழினமென்றும், அதனால் அவர்கள் தாழ்வான பணிகளையே செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறிக் கொண்டனர். ஆரியர்களின் இவ்வாறான இன-பண்பாட்டு உயர்வு வாதங்கள் சாதி வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவித்தன; தீண்டாமைச் சாதிகள் என்னும் மற்றொரு பிரிவையும் தோற்றுவித்தன” என்கிறார்(D.N.Majumdar, *Race and Cultures of Inida,* op. cit., p.326) .

படிமலர்ச்சிக் கொள்கை

இக்கொள்கையை வகுத்தவர் டென்சில் இபட்சன். இவர், “சாதிகள் திடீரென்று தோன்றியவையல்ல; இவை நீண்டகாலப் படிமலர்ச்சியின் விளைவால் தோன்றியவை” எனக் கூறுகிறார். இந்த நீண்ட காலப் படிமலர்ச்சியில் பல காரணிகள் பங்கு பெற்றிருந்தன. இன்று சாதியமைப்பில் காணக்கூடிய நான்கு வருணங்களும் நீண்டகாலப் படிமலர்ச்சிக்குப் பின்னரே நான்கு படிநிலைக் குழுக்களாக மாறின. அவ்வாறு மாறும்போது ஒவ்வொரு குழுவும் சமயத்தோடு ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிணைப்பு மாறுபட்டது. அம்மாறுபட்ட பிணைப்பால் நான்கு வருணங்களுக்கும் செய்யும் தொழில் மரபு வழி அமைந்தது. உணவு, நீர், திருமணம் போன்ற அடிப்படைக் கூறுகள் விலக்குக்குள்ளாயின.இவ்வகையான வருண வேறுபாடுகளுக்குக் கருமம் (karma) என்னும் கொள்கையும் துணை நின்றது. அக்கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே உயர்வும் தாழ்வும் செய்யப்பட்டன. அதனோடு பல்வேறு குழுக்களிடையே இரத்தக் கலப்பு ஏற்படக்கூடாது என்ற எண்ணம், தனிப்பட்ட தொழில்களையே பற்றி நிற்க வேண்டுமென்ற எண்ணம், கருமக் கோட்பாடு, மூதாதையர் வழிபாடு, நிற வேறுபாட்டுணர்வு, பொருளாதார வேற்றுமைகள், வெவ்வேறு இயல்புடைய புவிப்பரப்புகள். பண்பாட்டு மரபுகளில் காணப்பட்ட பல்வேறு வேற்றுமைகள் ஆகிய முதன்மையான காரணிகள் ஒரு நீண்ட படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் இந்திய மண்ணில் செயற்பட்டதன் விளைவாகச் சாதியமைப்புத் தோன்றியது எனப்படிமலர்ச்சிக் கொள்கை (evolutionary theory) உறுதிப்படுத்துகிறது.

சாதிகளின் தோற்றம் குறித்து நிலவும் கொள்கைகள் அனைத்தும் ஓரியல்பான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இக்கொள்கைகள் சாதியமைப்பின் தன்மைகளை விளக்குவதில் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாடு அதன் தோற்றத்தைக் காண்பதில் காணப்படவில்லை. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை சாதியமைப்பு ஒரு சிக்கலான சமுதாய நிகழ்வாகும். அதனைத் தெய்விகப் படைப்பு என்றோ மனித படைப்பு என்றோ கூறிக் கொண்டு ஆராய்வது ஒருபுறமிருக்க, இன்றைய நிலையில் அது சமுதாயஇயக்கத்தில் கொண்டிருக்கும் பங்கினை ஆராய்வது பல விவாதத்திற்குரிய சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகுக்கும். குறிப்பாக, சமுதாய ஆதாயம் தேடி வேதகாலத்தில் பிராமணர்கள் ஏற்படுத்திய சாதிமுறை இன்றைய சூழலில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளை உரிய முறையில் அணுகாவிட்டால், சாதி என்னும் மாயக்கருத்தே இந்தியாவின் மிகக் கொடிய நம்பிக்கையாகி கடும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடும் என்கிறார்கள் அறிஞர் பெருமக்கள். (India‟s Most Dangerous Myth : The Fallacy of Caste, 19ஆம் நூற்றாண்டில் இனவெறி தலைவிரித்தாடிய போது மானிடவியலறிஞர் ஆஸ்லி மாண்டகு "Man‟s Most Dangerous Myth : The Fallacy of Race" என அறிவுறுத்தி அத்தலைப்பில் ஒரு நூலும் எழுதினர்).

சாதியம் பற்றிய நவீன கோட்பாடுகள்

அறிமுகம்

பழங்குடி இனக்குழுக்களுக்கிடையே நிலவக்கூடிய சாதியம், அதுதொடர்பான நடவடிக்கைகளை இப்பகுதி எடுத்துரைக்கின்றது.

குறிக்கோள்கள்

வேறுபட்ட பூகோளச் சூழல்களில் தனித்தன்மை வாய்ந்த பல திணைப் பண்பாடுகள் எவ்வாறு சாதியம் என்ற படிநிலைச் சமூகத்தன்மையோடு தங்களை இணைத்துக் கொண்டது என்பதை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் சாதியம் குறித்த மானிடவியல் அறிஞர்கள் எடுத்துரைக்கும் பல்வேறு கோட்பாடுகளை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

சாதியம்

இந்தியத் தீபகற்பத்தில் சாதியத்தின் நிலைப்பாடு பலநூற்றாண்டுகளைக் கடந்து வந்தாலும் இது பற்றிய வரலாற்றில்,இனவியல் (ethnographic) வகையிலான புரிதல்கள் 18ஆம் நூற்றாண்டில்தான் துவங்கின. காலனியவாதிகளாலும் இவர்கள் வழி வந்த பிற ஐரோப்பியர்களாலும் இததகைய தொடக்கம் ஏற்பட்டது. ஏறக்குறைய ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கால காலனிய கண்டத்தின் ஒட்டு மொத்தப் பண்பாகவே (Pan – Indian) கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு அணுகியது.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் புவியியற் பரப்பில் எந்த ஒரு கால கட்டத்திலும் "ஒன்றுபட்ட"(unified) பொதுப் பண்பாட்டுப் பின்புலம் அமைந்தது கிடையாது. மாறுபட்ட பூகோள, மொழி, இன, அரசியல் பரப்பில் தனித்தன்மை வாய்ந்த பல "திணைப் பண்பாடுகள்" (பழங்குடிச் சமூகங்கள் முதல் ஊரகச் சமூகங்கள் வரை) அவற்றிற்கேயான சமூக அமைப்புக்களோடும் அடையாளங்களோடும் நிலைபேறு கொண்டிருந்தன.

இத்தனித்த அடையாளங்களுடன் கூடிய பண்பாட்டுச் சூழலில்சாதியத்தின் இழை இத்துணைக்

கண்டத்தின் எல்லாப் பகுதிகளையும் இணைத்துக் கொண்டு இது ஓர் அனைத்திந்தியப் பண்பாக (pan – Indian) வேரூன்றிவிட்டது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே 18- ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கிச் சாதியச் சொல்லாடல் நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. மாறாக வேறுபட்ட பூகோளச் சூழல்களில் தனித்தன்மை வாய்ந்த பல திணைப் பண்பாடுகள் எவ்வாறு சாதியம் என்ற படிநிலைச் சமூகத்தன்மையோடு தங்களை இணைத்துக் கொண்டன. ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டன என்னும் புரிதல் புறந்தள்ளப்பட்டன.(Pandiyan, *Caste Nationalism and Ethnicity* Bombay : Popular Prakashan, 1987, p.19)

இன்னும் மறு நிலையில். சாதிய அடுக்கமைவின் அடித்தளத்தில் உள்ள நாயர்களின் பெண்களைத் திருமணம் செய்யும் நம்பூத்திரி பிராமணர்களின் சமூக அமைவு பற்றியோ, வட இந்தியப் பிராமணர்களின் உயர்குலத் திருமண முறையை (hypergamy) விடுத்துத் திராவிடத் திருமண முறையான "முறைப்பெண் மணத்தை" (cross – cousin marriage) ஏற்றுக் கொண்ட தென்னிந்தியப் பிராணமர்களின் சமூக அமைவு பற்றியோ, வீர சைவர்களின் சமூக அமைவு பற்றியோ. பூப்புச் சடங்கு நடத்திய பின் திருமணம் செய்யும் திராவிட முறையை முதன் முதலில் ஏற்றுக் கொண்ட மலபார் பிராமணர்களின் சமூக அமைவு பற்றியோ,இதுபோன்ற பிற "கீழ்நிலை அடுக்கமைவு" பெற்ற பிராமணர்களின் சமூகஅமைவு பற்றியோ. பிராமணர்களுக்குள் நிலவிய கடுமையான. விரிவான படிநிலை பற்றியோ இன்று வரையிலான சாதியச் சொல்லாடல்கள் முன் வைக்கப் பெறவில்லை. அன்றித் திணைப் பண்பாட்டுச் சமூக அமைவுகளில் பிராமணர்கள் தங்களுக்கான "கீழ்நிலை அடுக்கமை" வினை எவ்வாறு விடுவித்துக் கொண்டு, எங்கிருந்து தங்களுக்கான அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தித் தங்களுக்கான மேலாண்மையை நிறுவிக் கொண்டனர் என்பன போன்ற வரைவியலும் அடையாளப்படுத்தப்படவிலலை. இவ்வாறான களங்களில் சாதியத்தின் புறந்தள்ளப்பட்ட வரைவியல்கள் கட்டவிழ்க்கப்படும் இன்றைய சூழலின்உஷ்ணத்தால் காலனியவாத சாதியத்தின் மையம் உடைந்து,நீட்சிகளை" முன் வைக்கும் போக்கும் ஏற்பட்டு வருகிறது.

18ஆம் நூற்றாண்டுக் காலனிய வரலாற்றோடு தொடங்கிய சாதி பற்றிய அறிவாராய்ச்சியில் (epistemology) ஒற்றை வழி அணுகு முறையில் சாதியத்தை ஒரு அனைத்திந்தியப் பண்பாகவே பார்த்தனர் என்றாலும், அவர்களின் சொல்லாடல் கருத்தியல் (idealist), பொருள் முதல்வாதம் (materialist) என்னும் இரு தளங்களில் அமைந்தது. (D.Quigely, *The Inter[retation of Caste* Oxford : Clarendon Press, 1993,p.3)

துய்மோனின் கோட்பாடுகள்

சமயக் கருத்துக்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு பண்பாடு வார்த்தெடுத்த ஒரு சட்டமாகவே சாதியத்தைக் கருத்தியல்வாதிகள் பார்த்தனர். கருத்தியல்வாதிகளுள் முன்னோடி இடத்தைப் பெறும் லூயி துய்மோன் (Louis Dumont) அமைப்பியல் ரீதியாகவும், வேதகாலம் தொடங்கிப் பிற்காலம் வரை தோன்றிய அனைத்து வகையான பிராமணங்களின் (Brahmanas : அரசு ஆதரவுடன் எழுதப்பட்ட பனுவல்கள்: Tasts) கருத்துக்களை உட்செறித்துச் சாதியத்தின் வாய்பாட்டை (paradigm) விவரிக்கும் ரீதியிலும் கருத்தியல்வாதக் குழுவிற்குத் தலைமை ஏற்கிறார். துய்மோனின் சாதிய அமைப்பியல் தர்க்கம் பிராமணர்களுக்கான அதிகார விழைவு எங்கிருந்து தொடங்குகிறது என்பதில் ஆரம்பம் கொள்கிறது. இதில் இரண்டு தர்க்கவியல் நிலைகளை அமைத்துக் கொள்கிறார். முதல்

தர்க்கம் : மரபார்ந்த இந்தியச் சமூகத்தில் வானளாவிய பொருளியல் அதிகாரத்தையும், அரசியல் அதிகாரத்தையும் கொண்டவர்கள் மன்னர்கள். இவ்வளவு சர்வ அதிகாரம் படைத்தவர்கள்

இரண்டாம் தரமாகிப் பிராமணர்களைத் தங்களுக்கு மேற்பட்டவர்களாக உயர்த்திய உயர்குடிச் சிந்தனைப் போக்கு (இதனைத் "தத்துவார்த்த சிந்தனைப் போக்கு" என்று கூடத் துய்மோன் சில இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்) சாதிய அமைப்பிற்கு அடித்தளமிட்டது என்கிறார் துய்மோன். இவருடைய கோட்பாட்டின் சாராம்சத்தை அவருடைய சொந்த எழுத்துக்களின் வழி அறிதல் வேண்டும். மன்னர்கள் தங்களுக்கான சர்வ அரசியல், பொருளாதார வல்லமையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டுச் சடங்கியல் செயல்பாடுகளைப் பிராமணர்கள் வழி செய்து கொண்டார்கள். எஜமானர்களான மன்னர்களின் தெய்வீக, ஆன்மீக ஆற்றலுக்கு வழிகோலும் யாக வேள்விச் செயல்பாடுகளைச் செய்த புரோகிதர்கள் அப்பணிகளுக்காக எஜமானர்களான அரசர்களிடமிருந்து, தானங்களும், தட்சிணைகளும் பெற்று வாழ்க்கை நடத்தினர்.

பொருளியல் நிலையிலும், அரசியல் நிலையிலும் மேலாண்மை பெற்று எஜமானர்களாகத் திகழ்ந்த அரசர்களின் "அதிகாரம்"(power) என்னும் தளம் (domain), ஆன்மீக – சடங்கு வழி ஆற்றல் இவற்றைக் கொண்டு மன்னனுக்கும், அரசுக்கும், நாட்டுக்கும் மேன்மை ஏற்படுத்திய பிராமணர்கள் மன்னர்களைக் காட்டிலும் கூடுதல் சமூகத் "தகுதி"(status) பெற்றுத் தரும் தளமும் கொண்ட உறவே சாதியமைப்பின் அடித்தளம் என்பார் துய்மோன். (Ibid, p.232)மன்னர்களின் அதிகாரத் தளம் சர்வ வல்லமை பெற்றதாயினும் அவ்வல்லமையின் தளம் தொடர்ந்து காக்கப்பட உயர்த்தப்படப் பிராமணர்களின் சடங்கியல் தளத்தை அது கோரி நிற்பதால் இங்கு "அதிகாரம்"(power), "தகுதி"(stauts) ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்றுஇயைபு கொண்டு ஒருபோகு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமல் தனித்தனியாகப் பிரிந்து ஒன்று மற்றொன்றை உட்செரித்துக் கொள்கினற்து. இவ்வாறு "அதிகாரம்","தகுதி" ஆகிய இரண்டு தனித்தியங்கும் கூறுகள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்திசைவு பெறாமல் எதிர் நிலையில் ஒன்றையொன்று மறுதலித்துக் கொண்டு தர்க்கமாக, வாய்பாடாக (paradigm) அமைந்தது. (Ibid, pp.72-77) துய்மோனின்இரண்டாவது தர்க்கவியல் நிலை : மரபார்ந்த அக்காலச் சமூகத்தில் (வேதகாலம் வேதகாலத்திற்குப் பிந்தைய) மன்னர்களின் சர்வ வல்லமைக்கும் பயன் செய்யும் பொருட்டு மக்கள் பல குழுக்களாகப் பாகுபட்டனர். இப்பாகுபாடு பொருளியல் உற்பத்தியில் பங்கேற்பு, பணிப்பகிர்வு என்பன தொடங்கிச் சடங்கு நிலை, திருமண உறவு கொள்ளும் குழுக்களின் எல்லை வரை விரிந்து ஒவ்வொரு குழுவும்தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உறவு (relation) சாதியப்படிநிலைக்கு மற்றுமோர் அடித்தளத்தை அமைத்தது என்பார் துய்மோன். (Ibid, p.56) சமூகக் குழுக்களிடம் (சாதிகள்) ஏற்பட்ட உறவில்(relation) ஒவ்வொரு குழுவினரும் எந்தெந்த நிலைகளில் "வேறுபட்டு" நின்றனர் (separation) எந்தெந்த நிலைகளில் மற்ற குழுவினர்களுடன் "பரிவர்த்தனை" கொண்டனர் (interdependence), இவ்விரண்டு உறவால் எந்தப் "படிநிலையில்" வரிசைப்பட்டனர் (hierarchy) என்று மூன்று வகையான கருத்தியல் அமைவுகள் ஏற்பட்டன என்பார். துய்மோன் Ibid, pp.40-45) இந்த மூன்று கருத்தியல் விரிவாக்க நிலைகளையும் "தூய்மை தீட்டு"(purity/pollution) என்ற ஒரே கருத்தியல் சாராம்சத்துக்குள் அடக்கிக் கொண்டு சாதியத்தின் இரண்டாம் தர்க்கத்தை வரையறுத்தக் கொள்கிறார். (ibid, p.56) இந்த இரண்டாம்தர்க்கத்தில் உயர்வு நிலையும் (superiority) உயர்வான தூய்மையும்(superior purity) ஒன்றோடு ஒன்று இயைபு கொள்கின்றன.இந்நிலையில் சமூகத்தில் தூய்மை நிலையின் மீதே "தகுதி"(status) கட்டுமானம் பெறுகிறத என்றும் இத் "தகுதியே" சாதிப் படிநிலைக்கு அடித்தளமிடுகிறது என்றும் தூய்மை

தீட்டு தர்க்கத்தின் நீட்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.முடியாட்சியின் இறையாண்மையைக் காக்க இறைமாட்சியின் அருளைப் பெற வேண்டும் என்ற வேதகால முடியாட்சிச் (kingship) சிந்தனையில் பிராமணர்கள் மன்னர்களுக்கடுத்து உயர்நிலையில்இருந்தனர். பிராமணச் சாதிக்குள்ளும் பல குலங்கள் படிநிலையில் அமைந்தன. உயர் குலத்தவர்கள் மட்டுமே மன்னனின் வேள்வி யாகச் சடங்குகளைக் கவனித்து மன்னனுக்கு ஊழியம் செய்தனர். அவர்களுக்குக் கீழான குலத்தினர் பிற உயர் சாதியினருக்குச் சடங்கு ஊழியம் செய்தனர். இவர்களுக்குள்ளேயும் மக்களைச் சடங்கு செய்வோர் சில குலத்தவர்களாகவும், இறப்புச் சடங்கு, கருமாதி போன்ற மங்களமற்ற சடங்குகள் செய்தவர்கள் அவர்களுக்குக் கீழான குலத்தவர்களாகவும் படிநிலை பெற்றனர்.

தமிழகப் பழங்குடிகளின் நிலை

இன்றைய தமிழகப் பகுதிகளில் வாழும் சாதியினரின் வாய்வழித் தொன்மங்கள் சாதியத்தின் வரலாற்றில் இதுவரை இடம் பெறாதவையாகும் கடற்கரைப் பட்டணவர்களின் (மீனவர்; நெய்தல் நிலத்திணைக் குடியினர்) தொன்மமானது அவர்கள் பருதவராஜ குல மன்னனின் வழித் தோன்றல்கள் எனக் கூறுகின்றது. (S.Bhakthavasala Bharathi, *Cornomadel Fishermen : An Ethnography of pattanavar Subaste* Pondicherry : Pondicherry Institute of Linguistics and Culture,1999)வன்னியர்களின் தொன்மமானது அவர்கள் அக்னிகுலச் சத்திரியர் வழித்தோன்றல்கள் எனக் கூறுகின்றது. இதுபோன்று மல்லர், பள்ளர் ஆகிய சாதியத் தொன்மங்கள் அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் குறுநில மன்னர்களின் வம்சத்தோடு தொடர்பு கொண்டவர்களாகக் கூறுகின்றன.இவ்வகைத் தொன்மங்களும் பிற சாதியினரின் தொன்மங்களும்இதுவரையிலான சாதிய வரலாற்றுக்குப் புத்தொளிகளை வழங்கவல்ல "எதிர் பிரதி" களாகும். இத்தரவுகள் அனைத்தும் அக்காலத்தில் ஒவ்வொரு சமூகக் குழுவும் (திணைக் குடியினர்) தன்னாட்சி பெற்ற அரசர் அல்லது குறுநில மன்னனைக் கொண்டிருந்தது; அதன் பின்னர் பேரரசு விரிவாக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட வரலாற்றைத் தாங்கி நிற்கின்றன. வேதகாலத்தியப் பேரரசு சார்ந்த முடியாட்சி அமைப்பில்தான் முதன்முதலாக பிராமணர் உள்ளிட்ட சாதிய சமூக அமைப்பில் செங்குத்து – கிடைநிலை உறவு ஏற்பட்டது என்ற ஹேகார்ட்டின் கோட்பாடு உறுதி பெறுகிறது.ஹேகார்ட் கருத்துப்படி வேதகாலத்திய முடியாட்சி அமைப்பிலபிராணமர்கள் மன்னர்களுக்கு அடுத்த பிரிவினராகவும், உயர்சதியினருக்கு இணையாகவும், சடங்கு ஊழியம் செய்பவராகவும் காணப்பட்டனர். முடியாட்சி அமைப்பின் நீண்ட வரலாற்றில் சாதியத்தின் அரசியலானது பிராமணர்களின் மேலாதிக்கத்தை வலுவூட்டிவிட்டது. இதற்கு முடியாட்சி அரசர்களின் பெருங்கொடையும் தானங்களும் அவர்களை எஜமானர்களிடமிருந்து தானங்கள் பெற்று வாழும் நிலையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு (வேதகாலத்தில் தானப் பொருள்கள் எஜமானர்களின் அங்கக் குறியீடுகள் என்பதால் எஜமானர்களின் தீட்டை நீக்கும் இப்பொருள்களைத் தானம் பெறும் பிராணமர்கள் தீட்டு குறைந்தவர்கள் என்ற நிலையை ஏற்றவர்கள்) ஊழியம் செய்யும் பிற சாதியினருக்குப் பொருள் தானம் கொடுக்கும் நிலைக்கு மாறிவிட்டனர். இவ்வாறான மாற்றங்களைப பிராமணர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் என்றாலும் வேதகாலத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் துணைக் கண்டத்தின் பல பகுதிகளிலும் குடியேறிய பிராணமர்கள் அந்தந்தப் பண்பாட்டுப் பகுதியின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப மாறிக் கொண்டனர். குறிப்பாக, திராவிடப் பண்பாட்டுப் பகுதிக்கு வந்த பிராமணர்கள் இப்பகுதிக்கான மொழிகளையும், திராவிடப் பண்பாட்டின் பல மூலப்படிவ குணாதிசயங்களையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர் (விரிவான செய்திகளுக்குக் காண்க : பாரதி) (பக்தவத்சல பாரதி,"இந்தியப் பண்பாட்டுப்

பரப்பில் வடக்கும் தெற்கும் - யாணர் 1997, 1 : 47-69. "இந்தியாவில் சமூக – பண்பாட்டு மாற்றமும் எம்.என்.சீனுவாசின் சமற்கிருதவயமாதல் கோட்பாடும் : சில விவாதங்கள்" புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மாறிவரும் பண்பாடுஎன்னும் தலைப்பில் நடத்திய கருத்தரங்கத் தொகுப்பு. 1995)

பிராமணர்களின் சடங்கியல் வழியிலான "தகுதி" உயர்வு அந்த முடியாட்சிஅமைப்புடைய அரசு வீழ்ந்த நிலையில் அவர்களின் "தகுதி" உயர்வுவீழாததுதான் இன்றைய நவீன சாதியத்தின் அரசியல்.ஐரோப்பாவில் புரட்சிகளின் வழி மன்னராட்சி வீழ்த்தப்பட்ட காலத்தில் மதகுருமார்களும், மதப்பிரச்சாரமும், மதமும் அரசியலிலிருந்து விலக்கப்பட்டு தனித்த ஒரு சமூக நிறுவனமாக விடப்பட்டது. இன்றும்கூட தேவாலயம் (Church)என்பதும் அதன் செயல்பாடுகளும்அரசியலிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதாகவே உள்ளதுமனித நாகரிகத்தில் அறிவியல் தன்மை (scientism)வளர வளர "பணபாட்டில் எல்லமே புனிதம்" என்றஒரு மதச்சார்புடைய வட்டத்தில் மதச்சார்பற்ற வட்டம் என்ற ஒன்று தலைதூக்க முற்பட்டது. அதனால்தான் சமயம் சார்ந்த புனிதமான இசையிலிருந்து சமயம் சாராத, புனிதம் சாராத இசை (secular music)என்ற ஒன்று தோன்றியது.இசையைப் போன்று பண்பாட்டின் பிற தளங்களிலும் மதச்சார்பற்ற வட்டங்கள் தலைதூக்கின; தொடர்ந்து அவற்றின் பரப்புகள் பெரிதாயின.இதன் நீட்சியாகத்தான் ஐரோப்பாவில் முடியாட்சி வீழ்ந்த பின் அரசியலிலிருந்து மதம் முற்றிலுமாக ஒதுக்கப்பட்டு அது ஒரு தனித்த சமூக நிறுவனமாகச் செயல்படத் தொடங்கியது. ஆனால் இந்திய முடியாட்சியின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான ஆங்கிலேயர்கள் சாதிகளின் சமூக உறவுகளையோ கோயில் சார்ந்த செயல்பாடுகளையோ மாற்றம் செய்யவில்லை. அவ்வாறு செய்வதால் ஏற்படும் சமூக முரண்பாடுகளைச் சமாளிப்பது தேவையற்ற வேலை என எண்ணினர். ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்டது போன்று அரசியல் - மதம் இடைவெளி இங்கு ஏற்படவில்லை. சாதியச் சண்டைகளுக்கும் சமூக முரண்பாடுகளுக்கும்வித்திட விரும்பாத ஆங்கிலேயர்களின் அணுகுமுறையானது முடியாட்சி அமைப்புக்காக ஏற்பட்ட சாதியச் சமூகத்தை, நவீன தொழில்துறை சார்ந்த உற்பத்தி உறவுக்குள் தொடர வழிவகுத்தது.எனினும், முழுக்க முழுக்க ஊழியங்கபைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் சமூக – உற்பத்தி உறவுக்கான ஒரு அமைப்போடு வேர்விட்ட சாதியமானது இன்றைய நவீன தொழில் - பணப் பொருளாதார உற்பத்தி உறவுக்குள் நுழைந்துவிட்ட நிலையில் அதன் கட்டமைப்பு சிதையத் தொடங்கிவிட்டது. இதனால் சாதி, சாதியம் இரண்டிலும் பல உடைப்புகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. மாறாக, புதிய பரிமாணங்களில் அவை மாற்று வடிவம் பெற்று நீட்சி பெறுகின்றன.

உடைப்புகளும், நீட்சிகளும் காணப்படும் இச்சூழலில்குறிப்பிடத்தக்க தர்க்கவியல் இயங்கியல் மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை தலித்தியாவதிகள் இனங்கண்டாக வேண்டும். துய்மோன் தனது சாதியம் பற்றிய புரிதலை பிரஞ்சு அறிவுப் பாராம்பரியத்துக்கேயுரிய அமைப்பியல் அணுகுமுறையில் விளக்கிய பின் தன் கோட்பாட்டுக்கு எழுந்த விமரிசனங்களைக் கருத்தில் கொண்டு சாதியத்தின் மற்றுமொரு பரிமாணத்தை விளக்கும் நிலையில் சாதியத்தின் இன்றைய நீட்சியை"மெய்யியல்"(xubstantialization)கோட்பாடு மூலம் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். குாலனிய காலம் தொடங்கி விடுதலைக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் சாதியமைப்பு "அமைப்பியல் மாறுதலுக்கு" உட்பட்டுள்ளது என்பதை அறியும் துய்மோன்,இம்மாற்றத்தைத் தன்னுடைய பழைய அமைப்பியல் ˙கோட்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக மேலுமொரு அழைப்பியல் தர்க்கத்தை முன்வைப்பது அவர் மிகப்பெரும் அமைப்பியல்வாதி என்பதைக் காட்டுகிறது.சாதியம் சமத்துவத்தை நோக்கி நகர்கிறது என்ற இன்றைய துய்மோனின் சொல்லாடலை ஆதரிப்பது என்பது தலித்தியத்திற்கான நிலைப்பாடாக இருக்க முடியாது. சாதியத்தின் நுண்விழைவுகள் மாற்று நிலைகளில் வடிவம் பெற்று புதிய பரிமாணங்களில் நிலைபேறு கொள்கின்றன. இதனை மிக விரிவாக ஆராய வேண்டிய தேவை இங்கு ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இந்நிலையில் தலித்தியச் சொல்லாடல் என்பது பின்வரும் தளங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டாக வேண்டும். ஒற்றை வழியில் எழுதப்பட்ட சாதிய வரலாறு மறு பிரதியாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும்.

சாதிகள் கடவுளால் படைக்கப்பட்டன; இன்ன இன்ன உறுப்புகளிலிருந்து இந்த இந்த சாதிகள் தோற்றம் பெறலாயின போன்ற பல தொன்மங்கள் உடைக்கப்பட்டு குந்தால் கிராமத்தில் தோன்றிய தீண்டத்தகாத சாதிகளின் தோற்றம் போன்ற பல வரலாற்றுக் கூறுகளை உள்ளடங்கிய தொன்மங்களைப் பதிவு செய்து மாற்று முனையிலிருந்தும் சாதிய வரலாறு எழுதப்பட்டாக வேண்டும் இதில் இனவரைவியலில் பதிவு பெறாத பிரதிகளையே முழுமையாக சேர்க்கப்பட வேண்டும். இதன்வழி திணைக்குடிகளின் சமூக அமைப்புக்கள் எவ்வாறான வேரினைக் கொண்டிருந்தன. அவை முடியாட்சி காலத்தில் பெற்ற மாற்றங்கள் என்ன என்ன பொன்ற மறு பிரதிகள் எழுத முயலுவது என்பது இன்றைய அடித்தள சாதிகளின் இருப்பையும் பெறுமானத்தையும் பொறுமானத்தையும் மாற்றியமைக்கும். தமிழ்ச் சூழலில் இது குறித்த ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே நிகழ்ந்துள்ளன. சாதியச் சட்டகத்துக்குள் உள்ளார்ந்த நிலைகளில்றுகாறும் நாம் பேசி வரும் சாதிய அமைப்பினை நிலைநிறுத்தும் கருத்தமைவுகள் எவ்வாறு செயலிழந்து மாற்றங்களைக் கோரி நிற்கின்றன என்பதை சிறுதொண்டர் நாடகப் பனுவலை எடுத்துக்கொண்டு மிகச்சிறப்பாக கா.சுந்தர் ஆராய்கிறார். (கா.சுந்தர்,“அன்னங்கறி இன்னதிது:சடங்கார்த்த உணவும் சமூகமும் பற்றிய சில குறிப்புகள்”, பரல்கள்மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்: தமிழ் ஆய்வாளர் மன்றம், 1994, பக்.133-43) இதே போன்று செல்லதம்மன் வழிபாட்டு முறையில் மதுரை மீனாட்சியம்மனின் கணவரை தொடர்புபடுத்தி பெண் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குக் களத்தையும் சாதிய அரசியலையும், மிகச் சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளார் இ.முத்தையா. (இ.முத்தையா, நாட்டுப்புறச் சடங்குகளும் மனித உறவுகளும் மதுரை, அரசு பதிப்பகம், 1996, பக்.93-119)இவ்வாறான நடாக சடங்குப் பனுவல்கள் பலவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்துவதன் மூலம் சாதிய அமைப்புக்குள் புதைந்து கிடக்கும் மாற்று முறைகளையும் குறியியல் எதிர்ப்புகளையும்இனங்காண இயலும்.

İT